

כתבות

16 | הבוכה של רענן

סיפור אישי של איש מקצוע שמשלב אמנות מקצועית לצד אווירה חסידית טהורה

22 | "יהי רצון שאזכה להיראות אתם יחד לפני המשיח"

לקט אמרות ופתגמי גאולה אודות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב לרגל יום הסתלקותו ב' ניסן

24 | הכותל המזרחי

ד"ר דריה מעוז אנתרופולוגית ותרמילאית ביקשה להכיר מקרוב את סיפורם של השלוחים הנועזים

30 | כמה מיליארדי אותיות חסידות נוספות בעולם?

רב שיח חסידי מרתק גם לבעלי בתים'

38 | בלהב השמימה

סיפורה של קהילת חביד בחרסון – פרק נוסף בסדרת "חב"ד בשואה – 60 שנה לסיום המלחמה"

44 | ניסיון ושכרו

רצונה לילד היה חזק ביותר והיא הביעה את הסכמתה לעשות ככל אשר יורה לה הרבי

48 | תעלומת הבצק שלא הספיק להחמיץ

מבט מיוחד ומרתק לחגים ומועדים לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

54 | כך נולדה תוכנית ההתנתקות האומללה

קצרה היריעה מעיסוק בפרטים ודי לבחון את התוצאה. קטע ממאמרו של הרמטכ"ל לשעבר בוגי יעלון

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התוועדות חסידותית

8 | לוח שבועי

50 | יומנו של תמים ב-770

9 | דבר המערכת

52 | שלימות הארץ

10 | הפרשה החסידית

70 | חסידים . . איין משפחה

11 | מאוצר המלך

73 | במחנה צבאות ה'

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חביד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

מאיר אליסטי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

מעות חטים

לכל אנ"ש והתמימים שיחיו, שלום רב וברכה מרובה!

כאשר נותנים עבור הענינים שכ"ק אדמו"ר [מוהרש"ב] היה אוסף עבורם ובאותו זמן שהי' אוסף, שאז הוא עת רצון וסגולה לכך, הרי זה מביא תוספת ברכה והצלחה. ויכולים לבוא אל כ"ק אדמו"ר נ"ע. ולדרוש ממנו ש"ימשיך את כל ההבטחות בפועל"

(משיחת כ"ק אדמו"ר מה"מ, פורים תשי"ג).

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח נוהג בהתוועדויות של פורים - שלושים יום לפני חג הפסח - להזכיר ע"ד השתתפותם של כל אחד ואחת בצדקת "מעות חטים".

כידוע - הרבי נשיא דורנו מושיט עזרה כספית לכו"כ משפחות של אנ"ש שי' בקשר לחג הפסח, לעזור להם לחוג את החג מתוך שמחה וטוב לבב.

"קופת רבינו" במשך שנות הווסדה - ממשיכה בדרך זו, ועוזרת לאלה המשפחות של אנ"ש הזקוקות לעזרה זו, ועד"ו לכמה שלוחים שי' וכו'.

בהתאם לזה, פונים אנו בזה לאנ"ש והתמימים שיחיו, בבקשתנו לתרום ביד רחבה וברוח נדיבה לקרן מעות חטים שעל יד "קופת רבינו", לאפשר להנהלת הקופה לשמח אותן המשפחות, שמחכות בכליון עינים להתמיכה שהן מקבלות מקופת רבינו, ועי"ז גם הן יחוגו את החג מתוך מנוחה, שמחה וטוב לבב.

ועל מצוה גדולה זו נאמר: וכל המרבה הרי זה משובח.

מחובתנו להודיע אשר לדאבוננו - משפחות כאלה מרובות הן יותר מהמשוער, וכל כמה שתתרחב הקופה - תתרחב ותתרבה העזרה והתמיכה.

ובאם בנוגע לכל מצוה ומצוה הוזהרנו שצריכה להיות בזריזות, מובן ופשוט שבנוגע למעות חטים - הזריזות היא מאד חשובה ונחוצה, בכדי שתגיע העזרה בעוד מועד.

ובזכות הצדקה שמקרבת את הגאולה - נזכה לגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות מלך המשיח - הוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו תיכף ומי"ד ממ"ש, "ונאכל שם - בבית המקדש השלישי - מן הזבחים ומן הפסחים. . ונודה לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו".

בברכת חג הפסח כשר ושמח

ועד קופת רבינו

נ.ב. כמובן, כל אחד ואחת יכולים להוסיף ולשלוח גם עבור "מגבית יו"ד שבט" "מגבית פורים", ועבור שאר המגביות וכו', עפ"י הכתובת הרשומה למעלה.

הכתובת באה"ק: קרן קופת אדמו"ר ת.ד. 1247 קרית מלאכי.

הוספה עיקרית בענין החיים על-ידי הכרזת העם:

"יחי המלך!"

זהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא על דבר הצורך להכריז "עד מתי", שעל ידי זה מקרבים ומזרזים את הגאולה – די"ל, שנוסף על הדגשת הצפי', הבקשה והדרישה על הגאולה, יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכתרה – "יחי המלך", שעיי"ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא • משיחת יום א' פ' צו, ב' ניסן ה'תשמ"ח – הוגהה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ

מרעיתם. ועל דרך זה בנדון דידן – בי ניסן – יום ההסתלקות-הילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב, ויום התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, יום זה (בי ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות – התחלת הנשיאות של נשיא דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות עד ביאת גואל צדק.

ועל פי זה מובן, שבבוא יום בי ניסן בכל שנה ושנה, ניתוסף עליו גדול יותר בענין הנשיאות.

ב. ויש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות להענין ד"יחיה יתן אל לבו" – הוספה

ובא השמש", "עד שלא תשקע שמשו של צדיק זה הוא מזרחו שמשו של צדיק אחר" (קה"ר עה"פ. יומא לת. ב.).

8) בנו יחידו: בנו – שירוש המלכות והנשיאות (ראה רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ז, ואינו צריך משיחה (שם ה"ב), ויחידו – שאין מקום למחלוקת כו' (שם), ונעשה מלך ונשיא תיכף ומיד.

9) נוסף לכך שלהיותו ממלא מקומם של הנשיאים שלפניו, ה"ז כולל גם כל משך הנשיאות דקודמיו.

10) כציווי הוראת חז"ל "מעלין בקודש" (ברכות כח, א. ושו"ג). ולהעיר מהמבואר באגה"ק (סי"ד) בנוגע לראש השנה*, ש"בכל שנה ושנה יורד ומאיר . . . אור חדש עליון יותר שלא הי' מאיר עדיין מימי עולם אור עליון כזה".

(* ראש בזמן, ודוגמתו בנפש – נשיא ישראל, הראש דבני" (כבהערה 12).

א. בהמשך להמדובר לאחרונה אודות הענין ד"יחיה יתן אל לבו" – מובן, שכל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחיי האדם, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בענין החיים, כמדובר לעיל: בנוגע ליום הולדתו, ועל דרך זה מובן גם בנוגע ליום נישואין, וכיו"ב.

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו הפרטיים דכל אחד ואחד מישראל – בנוגע לנשיאי ישראל ("הנשיא הוא הכל"י) על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם מביאים הוספה בענין החיים ("יחיה יתן אל לבו"), הן בנוגע להנשיאים עצמם (שיתוסף אצלם שלימות נעלית יותר לגבי השלימות שלפני זה), והן בנוגע לפעולת השפעתם בכל ישראל, צאן

- 1) לשון הכתוב – קהלת ז, ב.
- 2) כ"ה אדר וש"פ ויקרא ר"ח ניסן שזו. (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 332 ואילך: 343 ואילך).
- 3) להעיר מהשקו"ט הידועה אם נישואין הו"ע חד-פעמי שהוא פעולה נמשכת, או שבכל יום הוה קנין חדש (ראה מפענה צפונות ע' קלה. וש"ג).
- 4) פרש"י חוקת כא, כא.
- 5) שהרי כא"א מישראל הוא בחוקת כשרות (רמב"ם הל' קידוה"ח (שיעור דימים הסמוכים) פ"ב ה"ב. ועוד), ועאכו"כ – נשיאי ישראל, שכל עניניהם בשלימות כו'.
- 6) להעיר, שביום ההילולא מתעלים "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" (אגה"ק סי' ז"ך וכ"ח. סידור עם דא"ח שער הל"ג בעומר. ובכ"מ), ונמצא, שיום זה כולל כל (ששים) שנות חייו דכ"ק אדנ"ע (תרכ"א – פר"ת).
- 7) כמארז"ל על הפסוק (קהלת א, ה) "וזרח השמש

ה. ענין טוב עם בניו - ימים שנה לשיאור על שנה חזון
נפק על המנוח לעיל עיר הנוספה בענין החיים נחזיר שנה כמות האבריים כמות זו שימנה ימים
לכל אשר הרוז יד שנה חזון - ר"ל, גם אשר הרוז פועלים הוספה בענין החיים אל וראו חזון, כשאר
לעיל בענין החיות ידו נכרך.
ובאחדות פשוטות:
לאחר שימנה השלימה דקדוקי שנה לשיאור (שלימה הנוספה) נשאר חזון - על הוספה
עיקרת בענין החיים נפק עיר הנוספה בענין החיים ידו נכרך. ששנתה של החיות - ששנתה הנוספה
לחיותיה וזה נקרא חיותה.
חזון גם מה ששנתיהם ששנתיהם בענין החיות נחזיר ידו נכרך. ענין חיותם הנוספה זה
הנוספה - ידו, ששנתה של החיות הנוספה על הנוספה (ששנתיהם לשיאור).

הנהיגו לזו ונגעו לזו
זכרתי לזו ונגעתי לזו
זכרתי לזו ונגעתי לזו
זכרתי לזו ונגעתי לזו

ובבוא יום התחלת הנשיאות (בי ניסן)
מידי שנה בשנה, ניתוסף עוד יותר בענין
ה"לב", היינו, הוספה בענין החיים - "והחיי
יתן אל לבו", ועד שנמשך מבחינת "מחיי
חיים יתן לך חיים"²⁵, עד לחיים גשמיים
כפשוטם.

ג. האמור לעיל (הוספה בענין החיים),
מודגש ביותר בבי ניסן דשנה זו - ס"ח שנה
(פריית - תשמ"ח) לנשיאות כ"ק מו"ח
אדמו"ר נשיא דורנו, ס"ח בגימטריא²⁶
"חיים".

גהות הרבי על שיחת ב' ניסן תשמ"ח

ויש להוסיף, על פי סגנון ולימוד אדמו"ר
על דרך הרמז - שמספר ס"ח העולה מצירוף
האותיות ד"חיים" (בי יו"דין ומ"ח)²⁷ מכון
לחילוקי התקופות במשך ס"ח שנות
הנשיאות דנשיא דורנו:

נתבאר במקום אחר²⁸ ששלושים שנות
נשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בחיים חיותו
בעלמא דין (פריית - תשי"י) נחלקות
(בכללות) לגי תקופות של עשר שנים²⁹: עשר
שנים ראשונות - במדינה היא, עשר שנים
שניות - במדינת פולין וכו', ועשר שנים
האחרונות - במדינה זו, בחצי כדור
התחתון.

ועל פי זה יש לומר, שבי היו"דין
ד"חיים", רומזים לעשור הראשון והשני
דנשיאותו, והאותיות מ"ח ("חיים") רומזים
למ"ח³⁰ שנות הנשיאות במדינה זו, עשר שנים
בחיים חיותו בעלמא דין (תשי"ש - תשי"י),
ול"ח שנים (תשי"י - תשמ"ח) דפעולה
נמשכת, הוספה בהפצה דתורה ומצוות בכלל
והמעיינות בכללם, על פי דרכיו אשר הורנו³¹.

המלובשת **בדם** הנפש היוצא **מהלב** אל כל
האברים, וסובב סובב הולך הרוח חיים
והדם תוך תוך כל האברים והגידים
המובלעים בהם וחוזר אל הלב כו"י (כפי
שמבאר רבינו הזקן באגה"ק¹⁹).

ונמצא, שעיקר ענין החיות דכל אברי
הגוף קשור עם ה**לב**, כי, הדם ("הוא הנפש")
שבלב (לא רק גילוי והמשכה ממנו) מתפשט
בכל אברי הגוף ממש²⁰.

זאת ועוד:
חיות - קשורה עם תנועה²¹. וענין
התנועה הוא **לב** דוקא, שנמצא תמיד
בתנועה של רצוא ושוב, "דפיקו דלבא"²²,
והדם שבו - בתנועה תמידית, סיבוב
והילוך בכל אברי הגוף (כמבואר באגה"ק¹⁹),
מה שאין כן הכבד והמוח שאינם בתנועה.

ועל דרך זה בנשיא ומלך, "לב כל קהל
ישראל" - "אשר יוציאם ואשר יביאם"²³,
שעל ידו נעשה (גם)²⁴ המשכת **חיות** לבני
ישראל.

בענין החיים:
אודות נשיא ומלך - פוסק הרמב"ם²⁵
שהוא **לב** כל קהל ישראל²⁶. והרי ענינו של
הלב הוא - שבו משכן "הדם הוא הנפש"²⁷
המחי את כל הגוף.

ובפרטיות יותר:
"מלך" - ר"ת מוח לב כבד²⁸, "תלת
שליטין אינון - מוח לבא וכבדא"²⁹.
והחילוק שביניהם³⁰:

המוח - הוא ה**ראש** דחיות הגוף, כי,
עיקר משכנה והשראתה (של הנשמה) היא
במוחו (של אדם) ומהמוח מתפשטת לכל
האברים, וכל אבר מקבל ממנה חיות וכח
הראוי לו לפי מזגו ותכונתו³¹, ולכן, המוח
מושל ושולט על אברי הגוף להנהיגם כרצונו.
הכבד - כולו דם (קרוש)³².

ואילו הלב - הוא **חיות הגוף עצמו**,
להיותו מקום משכן "הדם הוא הנפש", ועל
ידו נעשה "התפשטות והילוך **החיות**".

- 11) ה' מלכים פ"ג ה"ו.
- 12) נוסף לכך שהוא "ראש" (ש"א טו, יז, ועוד). "ראש הדור" (תנחומא חוקת כג.
במדב"ר פי"ט, כח). וראה תניא פ"ב: ראשי אלפי ישראל שנשמותיהם הם בבחי'
ראש ומוח כו' ראשי בני ישראל שבדורים.
- 13) ראה יב, כג.
- 14) מגן אבות להרשב"ן פ"ה מ"ט. ערכי הכינויים (לבעל סה"ד) בערכו. ניצוצי
אורות וניצוצי זהר לוח"ב כג, א.
- 15) זח"ב שם.
- 16) ראה גם לקו"ת שה"ש לג, ד. ובכ"מ.
- 17) תניא פנ"א.
- 18) פרש"י ד"ה הכבד - חולין קט, ב.
- 19) סימן לא.
- 20) ולכן, המשכת החיות מהמוח לכל האברים היא גם באופן של התחלקות,
ש"כל אבר מקבל ממנה חיות וכח הראוי לו לפי מזגו ותכונתו", משא"כ המשכת
החיות מהלב היא לכל האברים בשוה, שכולם מקבלים את הדם שבלב, עצם החיות
(וראה גם סה"ש שם ע' 222 ואילך. וש"ג).
- 21) כידוע ש"תנועה" היא סימן על "החיות" - כל חי מתנועע.
- 22) ראה לקו"ת שה"ש שם. ועוד.
- 23) פינחס כו, יז.
- 24) נוסף על פעולת הראש ומוח - מורה-דרך ומנהיג לכל ישראל, "אשר יוציאם
ואשר יביאם" (וראה רמב"ם ה' מלכים ספ"ד).
- 25) יומא עא, א.
- 26) ולהעיר, שענין הגימטריא - מספר, שייך לכל, אפילו לפשוט שבפשוטים
וקטן שבקטנים.
- 27) להעיר מביאורי הענין דלולב (בגימט' חיים) מנענעו ש"גיע לחזה שלו ממש"
(סידור אדה"ז קודם הלל). ולהעיר מביאורי אדמו"ר בענין (רבי) "חייא" ו"חיים"
(ע"פ הנסמן בס' המפתחות).
- 28) לקו"ש ח"ח ע' 303 ואילך. וראה לקו"ש חט"ז ע' 142.
- 29) להעיר, שבחיי האדם נחשבות כל עשר שנים לתקופה בפ"ע - ראה אבות
ספ"ה.
- 30) ועד ברמו בפרטיות יותר: מ' - ארבעים* שנות פעולה בהפצת המעיינות
חוצה גם בחצי כדור התחתון, וח' - שמונה שנים של הוספה גם לגבי השלימות
דארבעים שנה, הוספה במספר הקשור עם ענין הגאולה (ראה ערכין יג, ב. ובכ"מ).
(* להעיר ממארא"ל (ע"ז ה, ב) "לא קאי איניש אדעתיה דרבי" עד ארבעים
שנ"ן).
- 31) אגה"ק סכ"ז.

ולהעיר, שמ"ח בגימטריא "חיל", ובגימטריא ב' פעמים כ"ד, ענין ד"ירשמי כדכד שמשותף³² – כמבואר הענין ד"כדכד" בלקו"ת³³, וכן בדרושי הצ"צ³⁴, ועל דרך זה בנוגע ל"חיל", וכן "חיים" – שענינים אלו נתבארו בדרושי חסידות, וחלקם נלקטו בספר הליקוטים לדרושי הצ"צ (שבהם נכלל גם מדרושי אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הזקן), והם גם **היסוד**³⁵ לדרושי רבותינו נשיאינו שלאחרי זה, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, על-ידי העיון במקומות אלו יתוסף ביאור בהאמור לעיל על דרך העילוי המיוחד דשנה זו, בבחינת "תן לחכם ויחכם עוד"³⁶.

ד. ויש להוסיף בכל הנ"ל – בעומק יותר.

ובהקדמה, שביחס שבין העם לנשיא ומלך – ב' קצוות:

מחד גיסא – תנועה של **רוממות והבדלה** "משכמו ומעלה גבוה מכל העם"³⁷, "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך"³⁸. וכמודגש בענין היראה והביטול – "שום תשים עליך מלך, שתהיה **אימתו** עליך"³⁹.

ולאידך גיסא – תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא **"לב כל קהל ישראל"**, והרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב הלב⁴⁰ לאברי הגוף, כאמור, שהדם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילוך החיות מהלב אל כל האברים... כהלכתו תמידי כסדרו... (שכל האברים מקושרים יחד ומקבלים חיותם... מהלב".

במלכות⁴³ בית דוד⁴⁴, שבוה מודגש גם שפעולת העם היא **בחי** המלך, חיים של מלך⁴⁵.

ה. על פי זה מובן גם בנדון דידן – "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל על דבר ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועל אחת כמה וכמה בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור על-ידי נשיא הדור – הרי גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל **נשיא הדור**, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה שלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו – צריך להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על פי פעולת העם שמכריזים **"יחי המלך"**, שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו **דוד מלכא משיחא!**

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא על דבר הצורך להכריז **"עד מתי"**, שעל ידי זה מקרבים ומזרזים את הגאולה⁴⁶ – דיש לומר, שנוסף על הדגשת הצפי, הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו **בפועל ממש**, באופן דמראה באצבעו ואומר זה⁴⁷, **הנה המלך המשיח** בשר ודם, כפסק דין הרמב"ם⁴⁸ "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל"], יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכרזה – "יחי המלך", שעל ידי זה פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

לאחרי שישנה שלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו – צריך להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על פי פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

ויתירה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא – שמציאותו של המלך תלוי בהעם, **"אין מלך בלא עם"**⁴⁹, כלומר, אף על פי שנקראים "עם", מלשון עוממות... רחוקים ממעלה המלך", הרי, ביחד עם זה (ואדרבה – בגלל זה⁴²) פועלים הם את המלכות – המלך.

וכמודגש גם בהכרת המלך – שהעם מכריזים **"יחי המלך"** (כפי שמצינו גם

39) שופטים יז, טו. סנהדרין כב, א (במשנה).
40) יותר מהמוח, ראש החיות, וגם הנהגתו אברי הגוף היא בדרך של ציווי ופקודה כו' (היפך תנועת הקירוב).
41) שעהיה"א שם. וראה בחיי וישב לח, ל. שם ר"פ בלק. כד הקמח ע' ר"ה (ב). ספר החיים פ' גאולה פ"ב. עמה"מ שער שעשועי המלך רפ"א.
42) "כי אילו אפילו היו לו בנים רבים מאד, לא שייך שם מלוכה עליהם, וכן אפילו על שרים לבדם, רק ברוב עם הדרת מלך" (שעהיה"א שם).
43) ראה מ"א א, לר-לט – בנוגע לשלמה.
44) ועד"ז ברוד (שם, לא) – אבל לא בנוגע לענין ההכרזה.
45) ובוה גופא – "יצלה מלכא... כי התפלה על החיים וההצלחה" (רד"ק עה"פ שם, לד).
46) ראה שיחת אחש"פ תרצ"ט (הועתקה בחוברת "כרם חב"ד" – ניסן תשמ"ז ע' 65). וראה שיחת ז' מרחשון תשמ"ו. לקו"ש ח"ט ע' 182 ואילך. ובכ"מ.
47) ע"ד מחז"ל – שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
48) הל' מלכים ספ"א.

32) ישע"י נד, יב.
33) ראה כד, ד ואילך. כו, ג ואילך.
34) אוה"ת ראה ע' תשעא ואילך. ועוד.
35) ועל יסוד זה – בנוי ההמשך שלאח"ז. – ופשוט שיש בכאו"א דהנשיאים ענין בפ"ע (שהרי כל נשיא הוא "מאור" בפ"ע), ובאופן של חיזוק, עד לחידוש שלא בערך, לגבי הנשיאים שלפניו, כולל ובמיוחד – חידוש בתורתם, פנימיות התורה (הקשורה ומאוחדת עם נגלה דתורה*).
(* החל מרבינו הזקן, כמודגש בשמו – "שניאור", חיבור ב' האורות דנגלה דתורה ופנימיות התורה (לקו"ד ח"א פג, א. וראה לקו"ש ח"ט ע' 38 ואילך. וש"נ), ועד"ז אצל רבותינו נשיאינו שלאח"ז (אף שבפרטיות מצינו בזה חילוקי אופנים ושינויים בין נשיא לנשיא). ולהעיר גם מהידוע שרבותינו נשיאינו דייקו לקבל "סמיכה" לפני הנישואין (ראה לקו"ש ח"א ע' 53. ועוד).
36) לשון הכתוב – משלי ט, ט.
37) שמואל-א ט, ט. נתבאר באוה"ת וירא כרך ד' תשסד, ב. שה"ש כרך ב' ע' תיד-תטו. ועוד.
38) שעהיה"א פ"ז (פא, ב).

שבועי

לוח

שבוע פרשת ויקרא - צו

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:34	5:17	ירושלים	6:19	5:59	12:00	11:45	8:50	8:37	5:40	5:30	יום שישי, ב' ניסן
6:36	5:38	תל אביב	6:20	6:00	11:59	11:44	8:49	8:37	5:39	5:29	שבת קודש, ג' ניסן
6:36	5:29	חיפה	7:21	6:01	12:58	11:44	9:48	8:36	6:37	5:28	יום ראשון, ד' ניסן
7:01	6:01	ניו יורק	7:22	6:01	12:58	11:44	9:47	8:35	6:35	5:26	יום שני, ה' ניסן
8:08	7:01	פריז	7:23	6:02	12:58	11:43	9:46	8:34	6:33	5:25	יום שלישי, ו' ניסן
7:23	6:13	לונדון	7:24	6:03	12:58	11:43	9:45	8:34	6:32	5:24	יום רביעי, ז' ניסן
8:02	6:46	מוסקווה	7:25	6:03	12:58	11:43	9:44	8:33	6:30	5:23	יום חמישי, ח' ניסן

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

החל מיום א' ד' ניסן, זמני הלוח בעולם לפי שעון הקיץ, ובארץ הקודש עדיין לפי שעון חורף.

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	כפר המצוות
שישי ב' ניסן	הל' טומאת צרעת פרק ח-י.	הל' מלוה ולוה פרק ו.	מ"ע קי.
שבת ג' ניסן	פרק יא-יג.	פרק ז.	מ"ע קיא.
ראשון ד' ניסן	פרק יד-טז.	פרק ח.	מ"ע קב. קג.
שני ה' ניסן	הל' מטמאי משכב ומושב.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ט.	מ"ע צט.
שלישי ו' ניסן	פרק ד-ו.	פרק י.	מ"ע ק.
רביעי ז' ניסן	פרק ז-ט.	פרק יא.	מ"ע קו.
חמישי ח' ניסן	פרק י-יב.	פרק יב.	מ"ע קד.
שישי ט' ניסן	פרק יג. הל' שאר אבות הטומאות.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק יג.	מ"ע קד. צו.

אחרי כל האנרגיה שהושקעה
בנושא ה'בחירות', עלינו להבין
כי את ההשפעה האמיתית
נוכל להשיג רק כאשר אף
קול לא יילך לאבוד, אף יהודי
לא יוותר ללא ידיעה והפנמה
של בשורת הגאולה

אחרי הבחירות

ועד לראש הממשלה האחרון, אשר נבזותו, והמהפך שחולל במעשיו אל מול הדעות עליהן הצהיר, ידועים ומפורסמים, ואין צורך להאריך בכך.

מאחר והדברים ייקראו כאמור רק אחרי ה'בחירות', הרי מובן שאין מקום לחשש כי הדברים האמורים ישפיעו בכיוון הלא רצוי, של הזנחת החובה להצביע. על כך כבר נכתב ופורסם, וידועה שיטתו של הרבי בזה, כך שמיותר לחזור על הדברים שוב. אלא שגם כאשר עושים משהו מחמת ההכרח, חשוב ביותר לשים את הדברים בפרופורציה הנכונה.

כחה של ההשפעה בשדה הפוליטי הוא מוגבל למדי. נראה שיש כחות אחרים ששולטים למעשה במדינה (בג"ץ, התשקורת ועוד), וכל ראש ממשלה, נאלץ, או בוחר, בסופו של דבר להתקפל ולנהוג כדעתם. ברם, אל ייאוש, גופים אלה, אינם אידאליסטיים, כל היניקה שלהם באה מהצורה בה הם מצליחים להשפיע, ביום שבו ההשפעה תבוא מכיוון אחר, הם יישנו מהר מאד את הזמירות שלהם. מסתבר, כי גם הם בסופו של דבר מהווים כלים בלבד, ועלינו לדעת איך להשתמש בהם. מה שלא נעשה, הרי רק דבר אחד יועיל. עלינו לדאוג להשפיע על כל יהודי, מהילדים הקטנים, ועל לגימלאים, אנשים, נשים וטף. אסור לנו להשאיר ולו יהודי אחד, חשוף להשפעה הבלעדית של עולם השקר והחיצוניות. תפקידנו הוא לדאוג לכך, שכל יהודי יתכונן לחג הפסח, יקיים את מצוותיו, ויבין את המשמעות האמיתית של חירות וגאולה.

ובימינו, המשמעות האמיתית של חרות וגאולה, היא אחת ויחידה: לדעת כי אנו נמצאים בזמן השיא של ימות המשיח, להיחשף שוב לבשורת הגאולה של הרבי מה"י. כל יהודי שיפנים מסרים אלו, הוא הקול שבאמת לא הולך לאיבוד. בכחם של כל הקולות האלו, אותם נדאג להשיג בכל דרך אפשרית, להתכונן ביחד אתנו ליום הגדול והקדוש י"א בניסן, בו נולד, בדורנו זה, מושיען של ישראל, ולהכריע את הכף, כי נחוג אותנו, ואת חג הפסח הבעל"ט, יחד עם בעל יום ההולדת, בעיני בשר של כולנו, ואת הניגון של הפרק החדש נשיר ביחד עם שיר הגאולה השלימה, שליווה אותנו עד כה, וימשיך לעד:

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

ק שה מאד לכתוב מאמר אקטואלי, כאשר ההתייחסות אל אחד הנושאים המרכזיים שעל סדר היום, איננה אפשרית. בשעת כתיבת השורות, עדיין לא התקיימו הבחירות בארץ הקודש, ואילו בשעה שהגיליון יגיע לידיכם, הקוראים הנכבדים, הרי שמן הסתם כבר תוודענה התוצאות, כך שכל התייחסות תהיה מיותרת במקרה הטוב, אם לא מגוחכת.

אולם, הכל בהשגחה פרטית, וכנראה העובדה כי נושא כה מרכזי אינו יכול לזכות להתייחסות אקטואלית מעל דפי הגיליון, מלמדת אותנו על תפקידנו, זה שמצוין בכותרת "שבועון להפצת בשורת הגאולה". בשורת הגאולה היא תמיד אקטואלית – גם אם שורות אלו נקראות לאחר הגאולה השלימה – ואילו כל הנושאים האחרים הם זמניים ביותר. מה שנראה חשוב, ואף גורלי היום, הופך מחר ללא רלוונטי.

כך גם בנושא הבחירות: אי אפשר להתעלם מכך כי בשבוע האחרון, החלה התעוררות בעיסוק בשאלת ההצבעה של אני"ש. הרבה מאמץ, דיו, נייר ומילים מושקעים בנושא, מצידם של רבנים ועסקנים, ודומה שזהו הנושא היחיד על סדר היום הכללי והחסידי. ניתן אמנם להבין זאת, אך אסור לקבל את המצב הזה כמובן מאליו.

אם נתבונן בתוצאות הבחירות בעשרות השנים האחרונות, במיוחד מאז שעלתה לשלטון הממשלה האומללה שחתמה על הסכמי 'קמפ דייוויד' עם מצרים, הרי שנוכח שתוצאות לא הייתה משמעות של ממש. כאשר נבחר מי שהוביל את הקו התקיף בנושאי ארץ ישראל, הרי שדווקא הוא התחיל את השלב הממשי, בהגשמת תוכניות הנסיגה של הממשלות לדורותיהן.

כך היה גם בהמשך, כאשר ראש ממשלה שזכה להמשך בתפקיד, רק הודות להתערבות חריגה מצד הרבי מלך המשיח, אכזב עד כדי כך שהרבי מצא לנכון להזהיר אותו כי יילחם נגדו עד לפירוק הממשלה. כך גם בבחירות שאחריהן, כאשר הנבחר שינה חלק גדול מקווי היסוד שלו. בהמשך, ה"טוב ליהודים" שהכויב, כולל בהפרת התחייבותו לחסידי חב"ד,

כ"ק אדמו"ר הזקן

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (ריש פרשתנו)

התחלת פרשת הקרבנות היא: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'". צריך היה להיות כתוב "אדם מכם כי יקריב גו"? אומר על-כך אדמו"ר הזקן: 'אדם כי יקריב' - כדי שאדם יתקרב להשי"ת, הרי זה 'מכם קרבן לה' - מכם עצמכם צריך להיות הקרבן; להקריב את ה"בהמה" הפרטית - את היצר הרע שנקרא נפש הבהמית.

(היום יום' יב אד"ש)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אדם כי יקריב גו' מן הבהמה גו' (ריש פרשתנו)

המשמעות הפשוטה היא, דכאשר אדם כי יקריב, אזי צריך שמייד תקריבו מן הבהמה גו'. והעניין, דכאשר "אדם - העליון - כי יקריב", היינו בעת אתערותא דלעילא שאדם העליון מקריב עצמו לנשמת האדם, אזי צריך האדם תיכף ומיד להקריב קרבנו "מן הבהמה", שהוא הנפש הבהמית, בחינת בהמה ממש, שהן המדות הרעות הטבעיות דבהמה, כתאוות חומריות וכעס ורציחה וגסות וכהאי-גוונא - שיהי' היפוך הרע לטוב כו', בתשובה אמיתית ולב נשבר ונדכה באמת כו'.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי - ויקרא ע' יא)

כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק

אדם גו' מכם קרבן להוי' מן הבהמה גו' לפני הוי' (ריש פרשתנו)

בתחלה, ב"אדם", אומר "קרבן להוי'", ואילו בסיום העניין, לאחר שאומר "מן הבהמה גו'" - אומר "לפני הוי'".

ופירש כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק, "לפני הוי' - למעלה מהוי'". כי, על-ידי העבודה לא רק בנפש האלקית, "אדם", כי-אם "מן הבהמה" גו', שהוא נפש הבהמית - על-ידי זה דווקא מגיע "לפני הוי'".

(ד"ה 'באתי לגני' תשי"ב)

כ"ק אדמו"ר מוהר"ש

הטעם ששבת יששכר הקריב [בקרבנות הנשיאים] ביום השני והקדים לפניו את שבת יהודה, הוא מצד הביטול שלו [ועל-דרך שבת-הלל הקדימו דברי בית-שמאי לדבריהם], ולכן זכו לכוין ההלכה לאמיתתה.

(ספר המאמרים יתרכ"ז ע' 197)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (ריש פרשתנו)

מהו אומר "אדם כי יקריב", היה צריך לומר סתם "כי יקריב"? אלא: "אדם" הוא מלשון "אדמה לעליון", שהוא בחינת אלקות, ולכן ביכולתו להקריב "קרבן". דכללות ענין הקרבנות הוא ענין הביוריס שמבררים את הבהמה הגשמית ומעלים אותה לשרשה כו', וכל זה בכח בחינת "אדם" דוקא להיותו "אדמה לעליון". וגם כידוע דקרבן הוא לשון "קירוב" הכחות והשמות (כמ"ש הבחיי), ודוקא מי שהוא בבחינת יחוד וקירוב ביכולתו לקרב, והכל ענין אחד.

(ע"פ 'המשך תרס"ו' ע' קצה)

פתגם השבוע בענייני אולה

מכיון שבני-ישראל הם עמו של הקב"ה, והקב"ה הוא מלכם, מובן, שמי שיש לו יראת שמים אמיתית, יש בו מורא לדבר על בניו של אבינו מלכנו שבשמים.

...בנוגע לבני" בכל מקום שהם - צריכים לדעת, שכל הדיבורים הקשים אודות בני מתבטלים כעפרא דארעא ולא נשאר שום רושם כלל, ואדרבה - הקב"ה מברך כל יהודי בכל טוב בגשמיות וברוחניות, שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות, מתוך בריאות הנכונה, בריאות הנשמה ובריאות הגוף, ואריכות ימים ושנים טובות - עד ביאת גואל צדק ואף לאחר-זה.

(משיחות ש"פ ויקרא תש"נ)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

אדם כי יקריב מכם (ריש פרשתנו)

לכאורה, לאחר שידוע האדם גדול ענין הקרבנות שהוא קירוב הכחות והחשים וכו', הנה הוא מקשה לעצמו, איזה שייכות יש לו לענין הקרבנות, ואיך ירצה לקרבן להוי' ["יקריב מכם"]?

ולחסר הקושיא, מוסיף כ"ק מו"ח אדמו"ר על פירוש כ"ק אדמו"ר הזקן [הנ"ל] בתיבת "מכם", ואומר, מכם היינו מכם ובכם הדבר תלוי, שמבלי הבט על מעמדו ומצבו ועל כל מה שעבר עליו עד עתה, שידוע נגיעי לבבו, מכל-מקום בכס הדבר תלוי, עד שכל אחד ואחד יכול לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב.

(ד"ה 'באתי לגני' תשי"ב)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו (הפסרת פרשתנו)

...הנפקא-מינה מזה בפועל - בנוגע ליחס שצריך להיות כלפי כל

יהודי:

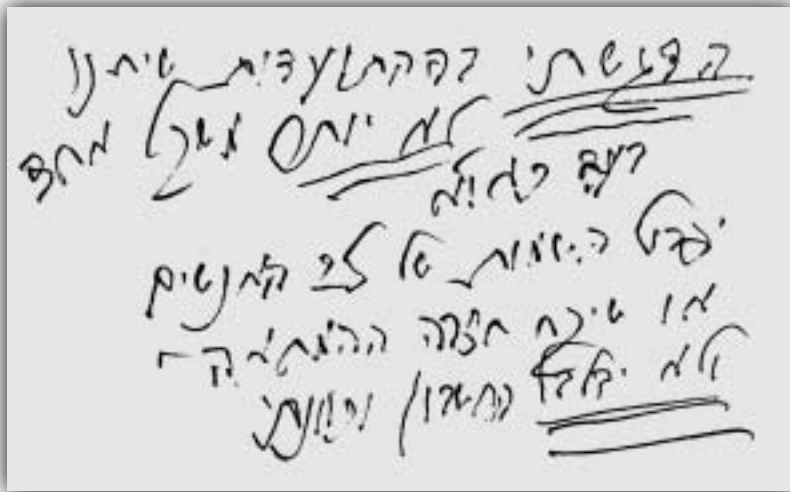
...כשפוגשים יהודי שמאיוז סיבה שתהי' (עדיין) אין הנהגתו בשמירת התורה-ומצוות (בשלימות) - צריך להיות היחס אליו - כפי שהוא חלק מ"עם זו יצרתי לי" (ללא תלות בהנהגתו בפועל) ועל-ידו (עצם מציאותו) נעשה "תהלתי יספרו" - תהלתו וכחו של הקב"ה בנצחיות עם ישראל! על-אחת-כמה-וכמה כשמדובר בנוגע לבני-ישראל שבדורנו זה - שנוסף על כך שחלק מהם הנם "תנוקות שנשבו לבין העכו"ם", במילא אין הם אשמים כלל במעמדם ומצבם ביהדות, ועוד ועיקר - בהיותם יורשים ונציגים של הדור שעבר את הצרות רחמנא-ליצלן בדור האחרון, לא תקום פעמיים צרה - הרי הם "מופתים חיים" המספרים את תהלתו של הקב"ה ("תהלתי יספרו").

(משיחות ש"פ ויקרא תש"נ)

לא יבלבל החשבון וכוונתי

בקשר לב' ניסן, יום הסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב, מובא בזה מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד מאנ"ש, שבהמשך להתוועדות חג הגאולה י"ט כסלו תשל"ז – בה הורה הרבי להדפיס את המשך תער"ב, וביקש שכל אחד ואחת מאנ"ש, אנשים נשים וטף, ישתתפו עמו באחריות על ההדפסה על-ידי השתתפות אחידה בסכום של דולר לכל אחד – שלח המחאה על-סך \$25:

הדגשתי בהתוועדות שיתנו

לא יותר משקל אחד

בעד כאו"א

יפרט השמות של 25 האנשים

או שיקח חזרה ההמחאה -

ולא יבלבל החשבון וכוונתי

ת.ד. 2 כוכב חב"ד 72915
טל: 0523-770904/5, 03-9600770
03-9486761 :DPO

הגדה מאגדה

ההגדה של הרבי עם ביאורים חדשים, שלא הייתה כמותה זה 60 שנה

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

רצוננו לראות את מלכנו!

שבוע זה מתחיל ביום המר ז"ך באדר – בו החל ההסתר וההעלם הגדול והנורא, ומסתיים ביום ב' בניסן, היום בו גילה לנו הרבי על מעלת ההכרזה של "עד מתי" ו"יחי המלך" • לכאורה שני הפכים שמתמזגים בשבוע אחד, איך ייתכן הדבר? • לימוד מאלף לימינו אלה

והסבר לא יוכל להתחיל להתקבל, אלא אך ורק התשובה האחת והיחידה – שנראה ונשמע כבר את הרבי מלך המשיח בעיני בשר הגשמיות שלנו.

אותו שבוע שנפתח בז"ך אדר, מסתיים בקביעות שנה זו במוצאי יום הסגולה ב' בניסן. נוסף לכל סגולותיו וענייניו, הרי בנוגע אלינו הוא היום בו הכריז והודיע הרבי את עניינה של הכרזה "עד מתי?!", נוסף לגודל הענין של הקריאה והבקשה והדרישה לביאת המשיח בפועל ממש וכו' וכו', הוא בגלל שהכרזה זו, של "עד מתי?!", כוללת בתוכה את קריאת "יחי המלך", שעל-ידה פועלים את התגלותו של המלך המשיח לעיני כל ובאופן של "הקיצו ורננו" – עם שימת דגש

מכובד משקלה, מקומם ומרגיזו. משל לאדם שזועק מכאבים על פצעו הפתוח ושותת דם, ויבואו להסביר לו עד כמה חשוב ונעלה מצבו ומביא תועלת וכו', שעל אף שבאמת נכון הדבר, וגם אם אכן יש צורך חיוני באותם "צירי לידה" בכדי להגיע ל"לידה" האמיתית והסופית בגאולה האמיתית והשלמה – שזהו דבר שאינו מובן כלל וכלל ואי-אפשר להסכים לו בשום אופן, שהרי "מי יאמר לו מה תעשה" ומדוע מוכרח הדבר להיות דווקא כך (ראה שיחת הושענא-רבה תשד"מ).

אבל בשעה ש"תחיל תזעק בחבליה" לא יועילו כל ההסברים והביאורים על-כך שהלידה כרוכה דווקא בסבל זה, ושום מענה

ב מסגרת זו נהוג לפתוח בסיפור חסידותי, ובהמשך לעורר ללמוד מהסיפור למצבנו כיום, באופן של התוועדות חסידותית. אבל בשבוע שכזה אי אפשר לנהוג באופן רגיל. שבוע הפותח בערב יום ז"ך באדר, היום בו החל השלב הנוכחי של ההעלם וההסתר, כאשר אין אנו זוכים לראות ולשמע את מלכנו משיחנו שליט"א. יום, שיותר מכל הרי הוא מבליט את זעקתנו ותביעתנו: "עד מתי?!", "רצוננו לראות את מלכנו!", "מיר וילן זיך זעהן מיט'ן רבינ'!" זעקה אמיתית וכואבת כאב נורא, שאין עליה שום מזור ומרפא, ושכל ניסיון לענות עליה, או אפילו להקל קצת

על ההוראה למעשה, להוסיף מתוך זריזות ושמחה וחיות, בקריאת "עד מתי?!" ובהכרזת "יחי המלך!" – שעל-ידה פועלים את התגלותו של המלך המשיח לעיני כל. אם כן, יש בשבוע הזה שני הפכים מוחלטים שאינם יכולים כלל להתיישב זה עם זה. איננו יכולים להסכים בשום אופן, איננו יכולים להבין ולקבל את המציאות: אנחנו רוצים לראות את הרבי כפשוטו בעיני הברש הגשמיות שלנו! איננו יכולים לסבול מצב בו לא רואים את פני הקודש, לא שומעים מאמרים ושיחות וכו'.

העובדה שעברו כבר חמש עשרה שנים (!) מאז, לא רק שאינה מחלישה את הרגשת הכאב והזעקה, אלא רק מגבירה ומעצימה אותה: אין לנו חייו חיים אחרים! אין לנו שום דבר אחר בחיים מלבד הרבי! לשם כך אנו חיים, לשם כך אנו נושמים, לשם כך אנו לומדים ומתפללים ומקיימים מצוות, ולשם כך אנו יוצאים לקרב יהודים לתורה ולחסידות. הרבי הוא התגלמות כל מה שאנו מאמינים, בלי זה, חיינו אינם חיים. אין זו מליצה או הגזמה.

דווקא משום שאנו מאמינים ובטוחים שיש כאן אמת מוחלטת, לכן אנו יודעים שהרבי חי וקיים. מסיבה זו אנו נוסעים אל הרבי ל"בית חיינו" – הבית שהוא מקור לחיינו, בית משיח, כשאנו יודעים ובטוחים שאנו מתפללים עם הרבי ומתוועדים עם הרבי. מסיבה זו אנו כותבים אל הרבי כל הזמן בפשטות, כותבים דו"חות שואלים שאלות ומקבלים תשובות בכל תחומי חיינו. אין זה רק "כאילו" ו"מעין" וכדומה – אלא ממש כך. העובדה המוחלטת שהרבי חי וקיים, לא רק שלא נדחקה הצידה, אלא היא תופסת את המקום המרכזי ביותר ועד שהיא כל חיינו ממש.

מ כיוון שהרבי צויה אותנו שוב ושוב לצאת בשמחה ובריקודים לקבל פני משיח צדקנו, ודווקא באופן של "שמחה בטרהתה", לא רק בגלל שקיום המצוות צריך להיעשות בשמחה, אלא עצם ענין השמחה במיוחד על הגאולה האמיתית והשלימה שבאה תיכף ומיד ממש.

– כאשר הרבי מדיגש שוב ושוב, שיחד עם הזעקה "עד מתי?!" מקרב ולב עמוק, צריכה **עבשיו** להיות מודגשת הרבה יותר באמצעות השמחה על בוא הגאולה ברגע זה ממש. לכן אנו יוצאים בשמחה ובריקודים בשמחה **אמיתית**, שמחה שחודרת את כל מציאותנו, כפי שנצטוונו. שמחה שאין בה שום נקודה של כאב ומרירות ועצב, שהרי הנה הנה מגיעה הגאולה האמיתית

מדוע אם כן הרבי לא מרעיש כל כך הרבה פעמים על הכרזת "יחי המלך" כמו על "עד מתי" – משום שהכרזת "יחי המלך" צריכה לבוא דווקא מהעם דווקא ולא מהמלך, והמלך אינו צריך לעורר ולדבר על כך כי זה צריך לבוא דווקא מלמטה

והשלימה. וכפי שמציין הרבי (בש"פ בשלח תנש"א) לדברי השלי"ה המפורסמים (בפרשת בשלח) אודות חזקיה מלך יהודה שביקש הקב"ה לעשותו משיח וסנחריב גוג ומגוג, והסיבה שזה לא יצא לפועל היא בגלל שלא אמר שירה.

שואל השלי"ה: והרי מפורש בתנ"ך (ישעי פרק לח) שחזקיה כן אמר שירה, ואפילו כתוב נוסח השירה שאמר "מכתב ליחזקיהו .. חי חי הוא יודך"?

אלא, מפרש השלי"ה, אמנם חזקיה אמר שירה, אבל הוא עשה זאת רק **אחרי** שקרה הנס, אחרי שכל חילו הגדול של סנחריב נפלו פגרים מתים. אבל קודם, כאשר סנחריב התפאר בכוחו העצום והמצב היי נראה לכאורה ללא שום תקוה, הרי למרות גודל בטחונו של חזקיה בעזרת ה', עד שאמר "אני ישן על מטתי" בבטחון גמור שהי יעזור, כפי שהיי אכן בפועל, אבל את השירה הוא לא אמר עדיין אז.

ואילו בגאולה העתידה – ממשך השלי"ה – יתחילו לשיר את ה"שיר חדש", את שיר הגאולה האמיתית והשלימה עוד ברגעים **שלפני הגאולה**, מתוך בטחון גמור, בשמחה בשירה ובריקודים בפועל ממש על בוא הגאולה. ועל ידי כך אכן תבוא הגאולה בפועל תיכף ומיד ממש.

ושתי התנועות הללו, מה שנדרש מאיתנו בעיקר עכשיו – שמחה בטרהתה, ללא נדנדוד דאגה ועצב בעולם – על הגאולה האמיתית והשלימה שבאה ברגע זה ממש, וביחד עם זה הזעקה הכואבת "עד מתי?!", שאין לה שום מענה ושום ביאור והסבר, משתלבות זו בזו וכאילו משלימות זו את זו, באופן הכי בלתי מובן ובלתי מתקבל, אבל באופן עובדתי

וממשי מאוד.

ככל שגוברת הזעקה והרגשת החיסרון והכאב, כך מתעצמת יותר ועוד יותר האמונה וההכרה המוחלטת הבלתי ניתנת בשום אופן לערעור ופקפק – כי הרבי חי וקיים, ובעוד רגע הוא יתגלה לעיני כל בגאולה האמיתית והשלימה.

ככל שהשמחה גוברת ומתעצמת והריקודים סוערים ומתלהבים, כך גוברת עוד יותר עוצמת הרגשת החיסרון והכאב: הכל מוחלט ונכון ואמיתי, אבל עד מתי?! אי-אפשר להמשיך כך אפילו רגע אחד נוסף! ומתוך ה"עד מתי?!" פורץ עניינה העיקרי והתכלית של קריאה זו – ההכרזה והשירה הנלהבת של "יחי המלך", ו"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!"

ואם, לפעמים, צצה מאיזשהו מקום השאלה: האם **אנחנו** שייכים לכל זה? אנחנו, אנשים פשוטים ומגושמים שאיכפת להם גם אם אכלו לשובע היום (ואפילו, לפעמים, לא רק מה שמוכרח ממש לקיים הגוף), אם מצב הפרנסה משביע רצון, אם זוכים אנו לכבוד ולהערכה בסביבתנו, וכדומה, בדברים השייכים רק בדרגות נמוכות של הנפש הבהמית.

ומאידך, מדובר כאן על עניינים של "עצם" ממש, שלמעלה מכל ה"גילויים" וכל המדרגות. אומרים שכל החיים שלנו אינם אלא אך ורק הרבי ובלי זה אין לנו מאומה ממש, שאנו כבר יוצאים בשמחה ובריקוד על הגאולה שבאה ברגע זה ממש וכדומה, דברים שגדולים וטובים מאתנו לא עמדו בהם, ואילו דווקא אנחנו, אנשים כל כך פשוטים ומגושמים, עמנו מדברים ותובעים דברים כאלו?

התשובה היא: אכן, היא הנותנת. דווקא בגלל שאנו פשוטים ומגושמים ולא שייכים מצד עצמנו לשום דבר אמיתי ורוחני ואלוקי באמת – לכן, כל מה שיש לנו הוא אך ורק המסירה והנתינה המוחלטת לגמרי אל הרבי. מכיוון שלא מדובר על הכוחות שלנו והמצויאות שלנו מצד עצמנו, אלא על הכוחות של הרבי שנמצאים בנו, הרי הכוחות הם בלתי מוגבלים.

נשמותינו, נשמות ה"עקבתא דעקבתא" דמשיחא, עקב שבעקב, אין לנו מצד עצמנו כל מציאות אמיתית, מה שכן "שייך" אלינו הוא המסירה והנתינה המוחלטת ללא אף שיור ונקודה שתישאר מבחוץ ח"ו, אל האמת המוחלטת, אל הרבי, שהוא ההתגלמות של כל מה שאנו מאמינים ויודעים ומכירים ובטוחים. וכשקשורים עם העצם האמיתי שלמעלה מן הכל, אין שום הגבלות, ונעשים שייכים גם לעניינים הנעלים ביותר, שגדולים

וטובים מאתנו לא הצליחו להגיע.

כל זה צריך להיות בתוכנו עצמנו, כי דווקא החכמים והמשכילים יותר, ואלו שיש להם איזושהי מציאות **אמיתית** של קדושה ואלוקות, קשה להם יותר "לקפוץ על העגלה" של ה"עצם". כשם שהראש והלב אינם כלים למסירות נפש. ואין זו סיבה להתנשא עליהם ח"ו, כשם שאין ל"עקב" להתנשא על הראש והלב. עלינו לזכור כל הזמן כי כולנו כאחד אחים אהובים, כולנו חסידים, לכולנו רבי אחד ויחיד אותו אוהבים ואליו מסורים בתכלית. גם מי שלכאורה אינו נראה בגלוי כפי שהיינו רוצים לראותו, איכפת לנו על כך מאוד דווקא בגלל שהוא אח אהוב ויקר, ואנו מנסים בכל מיני צורות להביא אותו לאן שצריך.

ובפרט כשזוכרים את ההתוועדות האחרונה לעת עתה בש"פ ויקהל תשנ"ב, שבה "נשפכו" כל כך הרבה מילים חמות אודות אהבת ואחדות ישראל והיחס לחבר ולזולת, להסתכל על הזולת אך ורק בעין טובה, למזוג לו "לחיים" ולאהוב אותו באמת, ואפילו אם צריך לתקן אצלו משהו הרי הדרך לזה היא אך ורק על ידי אהבה וקירוב וכו'.

ועם כל זה, אסור לנו להסכים ולקבל דברים שמוגדים לאמונתנו המוחלטת, גם אם הם באים מפי "ראשים" ו"לבבות" ואנו איננו אלא רגליים ועקביים, עקבתא דעקבתא.

כי אמנם איננו אלא ה"עם", גחלים

בפרט כשזוכרים את ההתוועדות האחרונה לעת עתה בש"פ ויקהל תשנ"ב, שבה "נשפכו" כל כך הרבה מילים חמות אודות אהבת ואחדות ישראל והיחס לחבר ולזולת, להסתכל על הזולת אך ורק בעין טובה, למזוג לו "לחיים" ולאהוב אותו באמת

עוממות – אבל דווקא מאלו באה מלכותו של המלך, כי "אין מלך בלא עם". וזה אמור במיוחד במלך המשיח, למרות שהוא "מלך בעצם" ונבחר ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו, כפי שהרבי מדגיש באותה שיחה מופלאה (ב' ניסן תשמ"ח) שגם בו ודווקא בו, עוד יותר ממלך סתם, ישנו הענין ד"אין מלך בלא עם" שהוא ענין ההכתרה, וגם הוא זקוק כביכול להכרות "יחי המלך" ע"י העם כדי שתתגלה מלכותו על כולם.

וזהו תפקידנו ושליחותנו, "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות", שכל מה שאנו עושים ומדברים וחושבים ומברכים ומרגישים, צריך להיות חדרור בזה, כאשר היא

עולה מתוך זעקת "עד מתי?!" של ז"ך באדר שאין לה שום מענה ושום תשובה אלא אך ורק ה"לידה" בפועל.

וכמבואר באותה שיחה נפלאה שהסיבה מדוע הרבי "מרעיש" אודות "עד מתי" היא לא רק משום שמבקשים את הגאולה על ידי משיח בשר ודם, אלא בעיקר משום שהיא כוללת את הכרות "יחי המלך".

מובן מאליו למי שלומד את השיחה ומנסה להבין אותה באמת ההסבר לשאלה המתבקשת כל כך: מדוע אם כן הרבי לא מרעיש כל כך הרבה פעמים על הכרות "יחי המלך" כמו על "עד מתי" – משום שהכרות "יחי המלך" צריכה לבוא דווקא מהעם דווקא ולא מהמלך, והמלך אינו צריך לעורר ולדבר על כך כי זה צריך לבוא דווקא מלמטה. ובכל זאת, אילו לא נאמר לנו שרוצים זאת מאתנו מניין נדע אם אכן רוצים זאת? לפיכך מדברים אתנו בעיקר על "עד מתי", שהיא הבקשה מהקב"ה, אך מדגישים לנו שכל מה שמרעיש על "עד מתי" היא משום שהיא כוללת את "יחי המלך", הבקשה מן המלך המשיח עצמו.

וממילא מובן עד כמה מושלל להתרכז רק ב"עד מתי" ולא ב"יחי המלך" – שהרי הסיבה מדוע הרבי "מרעיש" אודות "עד מתי" היא בעיקר משום שהיא כוללת את הכרות "יחי המלך"!

וזה מה שפועל את התגלות הרבי מלך המשיח שליט"א לעיני כל בשר, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לכל ילד וילדה אות בספר התורה של ילדי ישראל

אות אות קומט משיח

www.kidstorah.org | 03-9607358 72915 ת.ד. 8 כפר חב"ד | ספר התורה של ילדי ישראל

Keter
Van Service
Reasonable Prices

JFK	\$29	קנדי
LGA		לה-גרדיה
NEWARK	\$60+	נוארק
Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה		

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

718-753-4054

הבובה של רענן

הרב רענן זיו גדל בקרית ביאליק בבית רחוק מאוד מחיי תורה ומצוות, אך בנערותו שבר את המוסכמות והחל להתקרב ליהדות ולחסידות. את אהבתו לתיאטרון והצגה, שמר בצד במשך כמה שנים, עד שהגיע הזמן. כיום הוא מופיע בהצלחה רבה עם תיאטרון הבובות שלו, וקוצר הישגים לצד שבחים, כשהוא משלב אמנות מקצועית לצד אווירה חסידית טהורה • סיפור אישי של איש מקצוע

ר' רענן זיו מקבל כוס של ברכה מהרבי מלך המשיח

עד לפני שנים לא רבות, היו שלוחי המלך נאלצים להזמין אמנים שונים לתהלוכות וכינוסים שעשו, גם אם לעתים האמנים לא ענו על הציפייה ברמת האידישקייט, שלא לדבר על החסידישקייט. השלוחים שהיו צריכים להביא אמנים כדי למשוך את הילדים לכינוסים, תהלוכות ומסיבות, נתקלו שוב ושוב בהיצע קטן מאוד. גם כשאלה הוזמנו, היו צריכים לעבור איתם קודם על התכנים, להפעיל צנזורה זהירה אבל קשוחה, ולעמוד בנשימה עצורה בכל מהלך ההופעה כדי לוודא שלא יהיו חריקות.

בשנים האחרונות, ניתן למצוא יותר ויותר אמנים חב"דיים שיודעים את העבודה – ונותנים שואו לא רק מקצועי, אלא גם יהודי וחסיד. דומה שהשוק מוצף כיום במפיקים ובהפקות כשרות, ובאיכות מעולה. כמו בכל עניין, גם בתחום זה צועדים חסידי חב"ד בראש.

אחד מאותם אמנים חב"דיים, הוא ר' רענן זיו, שהקים פרויקט תיאטרון בובות

ברמה גבוהה ומקצועית. בשבע שנים האחרונות הוא כותב ומפיק תיאטרוני בובות ברמה מקצועית וחדשנית, והכל בתכנים חסידים חב"ד בכל עניין רואים שליחות, תורניים וחסידיים. בראיון למהדורה האנגלית של ערוץ 7 אומר רענן: "אנחנו כחסידי חב"ד בכל עניין רואים שליחות,

'כרמלי' הממוקם ב'הר חברון'. מהר מאוד למדו שם על כישוריו המיוחדים בעבודה עם ילדים, והוא מונה לרכז תרבות תורנית במועצה ופעל בזה כשליח לכל דבר ועניין. כדוגמה, הוא מצוין, כאשר הגיע לתפקיד היו חמישים שיעורי תורה ופעילויות תורניות לילדי המועצה. כשעזב את התפקיד, היו כמאתיים וחמישים פעילויות.

מכיוון שפעילותו עם הטף במסגרת תפקידו הייתה לא פורמאלית, ומחוץ לכותלי בתי הספר, היה צריך לחשוב על כל מיני רעיונות יצירתיים בכדי למשוך את הילדים לפעילות. הוא היה מביא תיאטרון בובות, ואף ערך בעצמו אטרקציות שונות. לאחר שנים רבות בהם זנח את עולם המשחק, עולם המשחק החל לפעם בו מחדש.

ל אחר שעזב את הר חברון ועבר להתגורר בערד הדרומית, החליט לעסוק בתיאטרון בובות. "לבובה יש כוח רב להעביר כל מסר שתוצה, וזה הקסים אותי", הוא מסביר לי שעה שאני סוקר כמה מהופעותיו שהועלו על המדיה.

הופעה של כאב וצער. את זה יש לנו מספיק במציאות".

רענן נולד לפני כשלושים וארבע שנים בקרית ביאליק, וכמו רוב חבריו לכתה, לא היה לו כל קשר לשמירת תורה ומצוות. הוא גדל בבית ברוח השמאל. תמיד הייתה בו אהבה למשחק. בתיכון 'אורט-ביאליק' בו למד, הייתה מגמה לאמנות שם למד תיאטרון.

בהגיעו לגיל שש עשרה הכיר לראשונה את חסידות חב"ד והחל להתקרב ליהדות בצעדים בטוחים. את הצעדים הללו עשה בעזרתם של הרבנים שמואל פרומר ודוד מאיר דרוקמן, ונשבה בקסמה של תורת החסידות. חבריו וידידיו שניבאו לו גדולות ונצורות בתחום המשחק, הביעו בפניו את צערם, אך הוא היה החלטי. לאחר זמן נכנס ללמוד בישיבה גדולה בקרית גת, וזכה לעשות את שנת ה'קבוצה' שלו בשנת תשנ"ב, אותה הוא מגדיר כ"שנה שהשפיעה ביותר על חיי".

לאחר נישואיו עבר להתגורר בישוב

והיות שכך, זו התייחסותי להופעותיי". ואכן, לא קשה לזהות בהופעותיו את התכנים היהודיים, גם כשמדובר בעלילות לא מקראיות. "בדרך כלל, מה שפופולארי מאבד את התוכן היהודי. אני מכיר הרבה אמנים שהתחילו בתכנים יהודיים וכשהבינו שזה לא ירץ, עזבו את זה. אני בהופעותיי רואה הרבה סייעתא דשמיא לשלב בין האיכות המקצועית, לרתק את הילדים, לבין האופי שיישא מוסר השכל יהודי אמיתי; שהילדים יצאו עם מסר".

במהלך שבע השנים האחרונות הופיע ר' רענן זיו מאות פעמים בפני קהלים שונים, מהקצה אל הקצה. במקומות רבים הפך להיות האמן הקבוע באירועים המקומיים. הופעותיו מותירות בפני המבוגרים חיוך גדול ואצל הילדים אושר והנאה. תשאלו את מי שכבר צפה בהופעותיו. היצירתיות והמקצועיות יחד עם תחושת השליחות, נפגשים אצלו יחד, ויוצרים פלטפורמה של הופעות מרתקות בטעם של עוד. "המוטיב המרכזי שמנחה אותי הוא שכל מחזה יהיה אמנם עלילתי אך משמח ושיעלה חיוך, ולא

רוב הופעותיו של ר' רענן נערכות במרכז הארץ. כשאני שואל אותו, מדוע הוא ממשיך אפוא לגור בערד הדרומית הרחוקה כל כך משאוהה של עיר? הוא משיב כי הוא בערד בזכות תשובותיו הברורות של הרבי. "רק לאחרונה כתבתי לרבי שהנסיעות הארוכות למרכז מתישות אותי, וזכיתי לקבל תשובה בה הרבי מסביר את מעלתו של צד דרום.

"בימים אלו, לאחר שהתחלתי לרקום שיתוף פעולה עם שחקנים שונים באזור, קשרים שמניבים סוג של שליחות גדולה, אני מתחיל להבין את תשובותיו של הרבי. זה מסוג התשובות שאי אפשר להבין בתחילה. ישנו בערד רובע אמנים בו כל אומן קיבל מעין מבנה 'האנגרי'. גם אני קיבלתי מקום כזה, והימצאותי שם היא שליחות בפני עצמה. אני עובד על הפקות עם הטלוויזיה המקומית, ורק לאחרונה התחלתי לעבוד עם אומן שחזר בתשובה בשם ענבר צברי".

את הופעותיו החל עם כמה בובות מאולתרות. לאחר מספר שנים, כשאמו יצאה לפנסיה לאחר שנים ארוכות שעסקה בתחום החינוך, ניסה לשכנע אותה ללמוד איך מייצרים בובות, בידעו את תכונת היצירתיות שלה.

"בובות, מתחלקים לכמה סוגים: מרינוטה (בובות-פה) בובות חוטים, ובובות כפפה. אני החלטתי ללכת על 'בובות-פה', זאת שיטה שהכי ריתקה אותי". בתחילה אמו דחתה את בקשתו. לאחר שנים כה רבות של עשייה חינוכית, היא ביקשה לנוח, אך רענן הלך על הקו אותו מתווה הרבי, שפנסיה זה דבר לא טוב הן ברוחניות והן בגשמיות, וכי אדם צריך למצוא לעצמו תעסוקה באופן רציף. לבסוף נעתרה לבקשתו ונכנסה ללמוד בבית-ספר מיוחד לתיאטרון בחולון.

"תוכניתה הראשונית הייתה ללמוד שלושה חודשים בלבד, אלא שהיצירתיות שבה משכה אותה ללמוד עוד, והיא נותרה ללמוד ארבע שנים! היא למדה אצל המומחים הגדולים ביותר בארץ ישראל בתחום. אני התמחיתי גם דרך הידע של אמי וגם באמצעות שיעורים פרטיים שלקחתי מאותם מורים. כאמור, הבובות שבעיקר אני עובד איתן, הן 'בובות-פה'. זהו ז'אנר חדש יחסית, שירץ' בשנים האחרונות בארצות הברית, משהו שמאפשר לך לחוש את ההצגה.

"את תחילת דרכי בתחום האמנות עשיתי בצוותא עם השחקן יהודה קצנשטן, אף הוא חסיד חב"ד המתגורר בערד ולו אני חב רבות בהתמחותי (בכלל, קהילתנו ברוכה ב"ה באמנים). ההצגה הראשונה שעשינו הייתה על אברהם אבינו ונקראה "חסדי אבות".

"לאחר שאמי סיימה את לימודיה, החלטנו שאנו הולכים על הטוב ביותר,

בהפקות שונות והשתתף בסרטי קומדיה וילדים בציבור החרדי. אנחנו שואלים אותו לגבי התגובות מהקהל להופעותיו?

רענן מחייך את חיוכו הלבבי: "התגובות מעודדות, ב"ה. ישנם כמה סוגים של תגובות – יש תגובות מרגשות, כאשר אני רואה אנשים עם דמעות בעיניהם. יש לפעמים שאני מגיע להצגה וזה עובד כמו חלום, כולם צוחקים איפה שצריך, מוחאים כפיים בזמן, וזה גם כן מדד של הצלחה.

"לאחרונה הוצאתי דיסק שנקרא 'הפלא ופלא' כאשר קו המנחה שלו הוא על הצורך ללמד זכות".

ר' רענן עוצר את שטף דיבורו, ומתעכב לרגע: "למדתי להבין, שכל מחזה שאני כותב, מקבל השראה מלימוד החסידות שלי בכל בוקר, בחברותא עם השחקן ר' מיכאל וויגל. "הרעיון לעשות דיסק שיוקדש כולו ללימוד זכות, בא לאחר שבועות ארוכים שלמדנו שיחות של הרבי שמדברות על מעלת 'אהבת ישראל'. בעטיפת הדיסק כתבתי שילדים שיכתבו לי על לימוד זכות שעשו, אזכה אותם בפרס מיוחד.

"באחד הימים קיבלתי מכתב מילדה בת שמונה, מאחד הישובים ביהודה ושומרון, שחצי שנה לא דיברה עם חברתה לכיתה משום שעקפה אותה בתור לאוטובוס. לאחר שראתה את הדיסק, החליטה ללמד עליה זכות ולהשלים איתה. זו דוגמה לתגובה ששבתה את לבי, ויש עוד רבות".

ד כה שטח ר' רענן על הצדדים הפרקטיים ומהמשוב שהוא מקבל מהקהל. אחד הדברים הקשים יותר בעולם האמנות המודרני-יהודי, זה לא לחרוג מהתכנים היהודיים. מסתבר שזה לגמרי לא קל.

איך באמת אפשר לשלב בין השניים, גם מקצועי ומושקע וגם יהודי?

"זה אמנם קשה, אבל אפשרי. תראה, השוק היום מאוד רדוד. השילוב שאני מנסה לעשות בין הומור שיהיה נקי והלכתי, שלא יהיה 'מושב לצים', חסידי בתוך היכלים – הוא קצת קשה; אבל כמו שאמרתי לך, אני מרגיש בעבודתי שליחות וביה אני מצליח.

"בסרט שהפקתי, יש קטע שמדבר על לימוד זכות בו רואים אדם שמתקשר לליצן שנראה ומדבר כמו ילד, ומשגעו אותו. הליצן מלמד עליו זכות פעם אחר פעם, אך כשה ממשך בהטרדותיו, הוא גם נשבר ומחליט להפסיק ללמד עליו זכות. לבסוף, כשהליצן מגיע לבית, הוא נוכח להבין שהדמות המטרידה רצתה רק לסייע לו. הסיום מאוד

'בובות-פה'. אני גם כותב את הטקסטים של התיאטרונים, כשהמוטיב המרכזי שלי הוא שבסיום כל אחת מההצגות יצאו הצופים עם חיך על השפתיים.

ל אחר שר' רענן סקר את דרכו אל האמנות, שאלנו אותו מי קהלי היעד בפניהם הוא מופיע?

רענן עונה מיד: "כולם. מהצגות באידיש בתלמודי תורה חרדיים בירושלים, ועד למקומות שבהן אין כל זיקה ליהדות. מבין המחזות שכתבתי אני אתאים לכל פלח באוכלוסיה את מה שתואם את אורח חייו. אני בוחר את ההצגה בהתאם לקהל, כי לא מה שמתאים פה מתאים גם שם. לעיתים אני גם לוקח מחזה מסוים ועושה בו שינויים קלים, אך מתבקשים. אביא לך דוגמה: אני נוהג להופיע פעמים רבות בנגים ובבתי ספר ברעננה במסגרת פעילות בית חב"ד בעיר. לפני חג הפסח שעבר העברתי בפני ילדי הנגים את כל מוצגי ליל הסדר והמנהגים השונים, כל זאת, כמובן, באופן חווייתי. אחד המוצגים היה מצוות הצדקה, קמחא דפסחא.

"הנגנות והתלמידים באותו גן לא דתי, לא הבינו כל כך את פירוש הדברים, והם היו אמורים לחשוב שמדובר פה בעוד סוג של 'סחטנות חרדית'. הפכנו אפוא את הצדקה ליעזרה הדדית. הכנסת אורחים, דבר שמקובל מאוד גם בציבור הלא-דתי. כיוון שאיני עובד עם תכנית מוקלטת, אלא בכל פעם אני משמיע את הטקסטים מחדש, אני יכול בקלות לשנות את תוכן ההצגה. הדבר היחיד שאני משתמש בצורה מוקלטת, זוהי מוסיקת הליווי. רק כך אני יכול לשחק עם הניואנסים".

כאמור, זה שבע שנים שרענן נמצא בתחום התיאטרון, במסגרת זו השתתף

ר' רענן זיו מציג עם בובותיו

"שנית, אספר לך על הצגה מיוחדת שאני עושה בכל ימות השנה, ובפרט בימי 'בין המצרים'. ההצגה ממחיזה את ירמיהו הנביא בראי מדרשי חז"ל על החורבן. את ההצגה אני מסיים בצורה אופטימית, כי אנחנו חסידיו של הרבי ולא יכולים לסיים במרה שחורה. אחרי שזו נגמרת, ירמיהו הנביא מתפלל עם הילדים על הגאולה השלמה ועל ירושלים שתבנה. ההצגה מוחשית מאוד ומכניסה את הילדים לאווירה הנפלאה והקסומה של הגאולה, לא רק במבט של תקווה".

בטרם אנו נפרדים, אני מתעניין אצל רענן לשאיפותיו.

"קודם שמשיח יבוא. שנית, במקביל אני לומד גם בכולל בערד, ואני שואף להתקדם בלימודים בצורה טובה. ובתחום המקצועי – הייתי רוצה לעשות תאטרון בובות גם למבוגרים. בעולם הלא-דתי, זה טרנד שהולך ותופס תאוצה. מובן שזה צריך להיות מושקע מאוד ורציני ביותר, אבל אני מאמין שאם אתה עובד נכון, אתה יכול להעביר כל מסר, והבובות זה ממש כלי מיוחד שאפשר להעביר דרכו מסרים בענייני משיח וגאולה".

במהלך שבע השנים האחרונות הופיע ר' רענן זיו מאות פעמים בפני קהלים שונים, מהקצה אל הקצה. במקומות רבים הפך להיות האומן הקבוע באירועים המקומיים. הופעותיו מותירות בפני המבוגרים חיוך גדול ואצל הילדים אושר והנאה

בתיאטרון הבובות?

ר' רענן עונה על השאלה מבלי להסס, כאילו הייתה מוכנה בפיו. "ראשית, בכל ההצגות יש הרבה אהבת ישראל, צדקה, לימוד זכות, וכידוע, כל אלה סגולות לקירוב הגאולה.

מצחיק והרעיון הוא שילדים ידעו ללמד זכות אחד על השני, גם אם בתחילה הם לא מבינים אותו.

"אגב, שמעתי שיש אנשים המתקשרים האחד לשני ומשחקים את אותו משחק שבסרט. זה כשלעצמו מעודד אותי. אני מבין שאנשים הפנימו את המסר. על זה אני מתפלל, ומקווה כשכך יהיה גם בעתיד.

"כמעט בכל כינוס של ילדים, אני דואג לומר עם הילדים את 12 הפסוקים, כפי הוראתו של הרבי. מובן שבהרבה מקומות זה בלתי אפשרי, כי ילדים לא ישתפו פעולה, ולכן אני מוציא בובה שאומרת את הפסוקים, כך שאין ילד שלא מצטרף..."

כשר' רענן מופיע בפני ילדים במקום לא דתי, לא רק התכנים שהוא מציג הם בעלי תוכן ודוגמה, אלא עצם הופעתו החסידית, היא דוגמה משכנעת. רענן בדמותו מגלה כי יהודי דתי לא רק שלא 'נושך', אלא אפילו יכול להצחיק, וזה הישג גדול מבחינתו.

אי אפשר שלא לחתום את הראיון הזה בשאלה הקשורה לשליחות האחרונה והיחידה:

איך משלבים את הכנת העולם לגאולה

ת.ד. 2 כפר תב"ד 72915
 טל: 0523-770904/5, 03-9600770
 03-9606781 :פפ

מתנה איכותית וחסידית לפסח

ההגדה של הרבי בהוצאה חדשה

בהיר ♦ מנוקד ♦ מפוענח ♦ שווה לכל נפש

ניתן להשיג גם כמות מצומצמת של הגדות בכריכת עור מרהיבת עין

"יהי רצון שאזכה להיראות אתם יחד לפני המשיח"

**לקט אמרות ופתגמי גאולה אודות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב,
לרגל יום הסתלקותו ב' ניסן**

החסידות יצאה ממיצר לגאולה, היתה עבודתם של החסידים בבבא השלישית דווקא וההדגשה היתה במה שנתן לנו.

הבבא השלישית היא יסוד החסידות כולה, ובה הוגים החסידים מאז ועד היום. ובבבא זו נקבל פני משיח גואל צדק במהרה בימינו אמן.

(אג"ק הרי"צ ח"ד ע' רחצ)

פירות טובים

באחת מהתוועדותיו של הרבי הרש"ב, קם לפתע הרבי ויצא בריקוד עם ה"תמימים", תלמידי ישיבתו "תומכי תמימים". לאחר מכן התיישב על מקומו ואמר:

"יהי רצון שאזכה להיראות אתם יחד לפני המשיח; ואז אוכל לומר, ראו גידולים שגידלתי..."

(תורת שלום)

השיחות, היה אודות ניגון ישן שהיו החסידים הראשונים מנגנים בראשית שנות נשיאותו של אדמו"ר הזקן. אולם חמש-שש שנים לאחר שעלה בנו, רבי דובער, על כס הנשיאות, ציווה להפסיק לנגנו ברבים חוץ מיחידי סגולה שהמשיכו לנגנו בהטעמה ובערבות מיוחדת. מטבע הדברים עם הזמן התמעטו יודעי הניגון עד שנשכח ואבד.

מסתבר, כי ניגון זה חובר בראשית שנות נשיאותו של הבעל-שם-טוב והוא מורכב משלוש בבות המכוונות כנגד שלושה עולמות – בריאה, יצירה ועשיה.

מילות הבבא השלישית הם – "ברוך הוא אלוקינו שנתן לנו תורת אמת וחכמה בינה ודעת, להשכיל כוונת הבריאה ולהבין כוונת ירדת הנשמה לעולם זה לעשות רצונו יתברך ויתעלה בשעבוד המוח והלב".

סיים כ"ק אדמו"ר הרש"ב: קודם מאסרו של אדמו"ר הזקן, היתה עבודתם של החסידים בתוכן ובנושא של הבבא השניה שהיא כנגד עולם היצירה. אך לאחר שהשתחרר מן המאסר, ותורת

גילוי אלוקות באופן של נפלאות

את אמירת ה"המשך" הידוע – "יום טוב שחל להיות בשבת-תרס"ו, קישר כ"ק אדמו"ר הרש"ב בשנה זו דווקא עם "הקץ" שנמצא בכמה ספרים על השנה ההיא... (שיחת אחש"פ התש"ל)

הניגון המיוחד

סיפר כ"ק אדמו"ר הרש"ב: בקיץ תרל"ט הזדמנו לליובאוויטש גדולי החסידים רבי שמואל דובער מבוריסוב, רבי גרשון בר מפארהאר, ורבי חיים דובער מקרמנצ'יג – שם התעכבו שבועיים ימים. בזמן זה התוועדו מספר פעמים ובכל פעם ישבו שעות ארוכות וחזרו על מאמרים, שיחות וסיפורים ששמעו מזקני החסידים. אחד הדברים שעליהם נסובה אחת

בניגוניו של הרבי

באחד הימים נעמד כ"ק אדמו"ר הרש"ב מלא קומתו ואמר:

"כולנו חסידי חב"ד צריכים לתת שבח והודיה להשם יתברך על זכות ההתקשרות עם הרבי, שעל ידי זה מקושרים אנו באין סוף של חכמה דאצילות, ובניגוניו של הרבי – רבנו הזקן – נלך לקבל את פני משיח צדקנו".

(ספר השיחות קיץ הש"ת ש"פ פנחס)

מדמעה לתקווה

אודות עריכת הסדר בבית כ"ק אדמו"ר הרש"ב, סיפר בנו כ"ק אדמו"ר הרי"צ: "האמירה הלבבית וקול התחנונים בשעת אמירת 'שפוך חמתך על הגויים אשר לא ידעוך', שאינם רוצים לדעת אותך, עוררו את הלב. והמילים 'כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו', הביאו לדמעות לבביות, אבל מיד נשמעה הקריאה הלבבית פנימית, 'לשנה הבאה בירושלים!...'".

(ספר השיחות תש"א)

געגועים

סח כ"ק אדמו"ר הרש"ב: "כשמשיח יבא במהרה בימינו אמן, יתגעגעו כולם לימי הגלות. או-אז יחרה מדוע לא עסקו 'בעבודה'. אז יחוש את הכאב הגדול שבהעדר העבודה. כעת ימי הגלות – הם ימי העבודה להתכונן לקראת ביאת המשיח במהרה בימינו אמן".

(היום יום)

מסירות נפש ואהבה

בערב ראש השנה שנת תרל"ח, סיפר כ"ק אדמו"ר הרש"ב לבנו כ"ק אדמו"ר הרי"צ, את שסיפר לו אביו רבי שמואל, כ"ק אדמו"ר מהר"ש:

"כשנשמת רבנו הזקן היתה צריכה לרדת למטה, אמרו לה שלבד זאת שיהיה לה גילוי עצם הנשמה למטה, הנה נוסף על כך תופיע בתור המנהיג הראשון של סדר נשיאי חב"ד, ושעל ידי העבודה במסירות נפש והאהבה וקירוב שיהיה לה לישראל יזכו בני ישראל לגילוי משיח צדקנו".

(ספר השיחות תש"א)

את אמירת ה"המשך" הידוע – "יום טוב שחל להיות בשבת"-תרס"ו, קישר כ"ק אדמו"ר הרש"ב בשנה זו דווקא עם "הקץ" שנמצא בכמה ספרים על השנה ההיא...

הכותרל המזרחי

שבעה עשר בתי חב"ד פועלים במזרח הרחוק ומציעים לתרמילאים ארוחה כשרה, עזרה חומרית בעת מצוקה וכמובן, כיוון רוחני יהודי. אמנם החזרה בתשובה היא חלק מהותי ביוזמה, שגם מרתיעה רבים, אך המציאות היומיומית של מפגש בין צעירים חילונים ובין משפחות של חסידים הרחק מישראל הטעונה יוצרת פסיפס חיים מרתק. ד"ר דריה מעוז, אנתרופולוגית ותרמילאית, הסתובבה בין משפחות החב"דניקים במיין בזאר בניו דלהי, בדרמסלה ובבנגקוק כדי להכיר מקרוב את סיפורם של השלוחים הנועזים של היהדות

הרבי מלובביץ, תרמילים גדולים שהשאירו מטיילים למשמרת, כמה כיסאות פשוטים, מטבחון קטנטן והרבה שלטי תעמולה, שעל אחד מהם מתנוססת הכתובת: משיח Now – Ask Me How

להסתכל רק על הנשמה

אל הדירה הקטנה נכנס בחור מקועקע בעל מכנסיים קצרים ושיער ארוך וניגש מיד לשלושת הבחורים. אני משפפת את עיניי בתדהמה. נדמה לי שהם מתחבקים, או לפחות טופחים זה לזה על השכם. אחר כך הוא הולך להניח תפילין. הוא אינו מוכן לחשוף את שמו בעיתון, מספיק שנספר שהוא אסיר ברישיון שישב שנתיים וחצי בכלא ההודי על עסקת סמים ועכשיו הוא

מרחוק אני רואה שלט של בית חב"ד ומחישה לשם את צעדיי. אני עוזבת את רחוב המיין בזאר, נכנסת לסמטה צרה עוד יותר ומטפסת שלוש קומות במדרגות תלולות. כעבור דקות אחדות אני כבר ישובה על אחד הכיסאות שם, כוס מים קרים בידי ושלושה אברכים טורחים סביבי כדי להנעים את זמני. החיוך שלהם הוא הדבר הראשון שמרגיע אותי. והשקט. אחרי שנרגעתי מתחיל אחד מהם להתפלל, ובחדר הסמוך טורחים האחרים על הכנת ארוחת הבוקר. הם מנפים קמח בעזרת מסננת חשמלית להוצאת גיוקים, נמלים ושאר מויקים שחדרו אליו, כדי להכין מה שהם מכנים "צפאטי יהודי", שוברים כמה ביצים, כל אחת לחוד, ובאיטיות תוך שהם בודקים את תכולתן, וחותכים ירקות לסלט. אני מקבלת הזמנה להצטרף לארוחת הבוקר, שהכנתה תסתיים רק בצהריים, ובינתיים מביטה סביבי. שני חדרונים עמוסים ספרי קודש, תמונות של

ה שעה אחת עשרה בבוקר. אני מפלסת את דרכי בתוך ההמון הסואן. עשרות אנשים דוחקים אותי, ריקשות דוהרות גורמות לי להימלט לשולי הסמטה הצרה, שם אני נתקלת חזיתית בפרה עצומה וכמעט מועדת לתוך שלולית מצחינה. אני ממשיכה ללכת בחשש, מנסה להימלט מגלגלי המתכת הדורסניים של דוכן בנות נייד, לחמוק מקבצן שחש אחריי וידו בכנף בגדי ולהתעלם מקריאותיהם הקצובות של הרוכלים היהודים העומדים בעשרות החנויות שמסביב. החולצה נדבקת לגופי, החום והלחות קשים מנשוא.

* ד"ר דריה מעוז היא אנתרופולוגית וסופרת, חוקרת תיירות ותרמילאית. ספרה "יהודו תאהב אותי" (הוצאת כתר) מתאר את החוויה התרמילאית הישראלית בהודו. המאמר התפרסם באתר "חיים אחרים" למטיילים.

סוכה ניידת ברחובות פושקר. יהדות בגאון ברחובה של עיר הטומאה

את פניהם בבהלה ונמלטו. אז הבנתי שהדו-קיום הנפלא שנרקם במזרח בין חילונים לחרדים בכזו טבעיות יכול כנראה להתקיים רק הרחק מעבר לים. "בא אליי מוהיקני אחד עם קעקועים ושפיצים", סיפר לי אליעזר, שליח בבית חב"ד, דלהי, "אם מישהו אחר היה מסתכל עליו, הוא היה אומר, 'מי זה המשוגע הזה? מלא סמים, בא לאכול אותי'. הרבי מלמד אותנו להסתכל רק על הנשמה, ולכל יהודי יש נשמה טובה".

קבלת כל יהודי באשר הוא היא אולי המוטו המוביל של שלוחי חב"ד במזרח. לא רק דתיים מגיעים אליהם; מגיעים גם סטלנים שזה עתה סיימו את הצינגלה האחרון, ותרמילאים מלוכלכים מאבק הדרכים שרק רוצים לאכול ארוחה חמה. החב"דניקים מקבלים את כולם בברכה כי הרבי אמר, וגם כי אינם רוצים להבריחם. "קשה לי להגיד לאנשים את האמת

לאחר כמעט שלוש שעות של דיבורים, הקרנת שלל סרטונים של הרבי על צג המחשב וקריאה מתוך ספרי קודש אני ממלמלת שעליי ללכת. הרחוב הסואן אינו קורץ לי, אבל המיטה הנוקשה המכוסה סדין ישן מפתה אותי לשוב אליה.

את הבחורים האלה ועוד רבים אחרים שבתי ופגשתי בהודו ובתאילנד בביקורי האחרון שם, שנערך בחודשי הסתיו של שלהי 2005. לכל אחד אישיות אחרת, אבל לכולם מכנה משותף – כולם הקרינו נעימות, ידידותיות ונכונות לעזור. ובכל זאת לפני כל פגישה איתם נמלאתי חשש – מה לי ולהם? האם בכלל יסכימו לדבר עם בחורה? ומה יגידו כשישמעו שאני מעיתון חילוני שמעודד "עבודה זרה"?

כששבתי לישראל ראיתי בעיר מגוריי, ירושלים, לא מעט לובשי שחורים. הבטתי בהם בעניין, מוכנה לגשת אליהם מיד ולשוחח עימם בקלילות, אך הם הסיטו ממני

משוחרר עד המשך הדיון בענייניו. לדבריו, הוא נרקב לבדו בכלא וכמעט מת שם, עד ש"פתאום ראיתי שני דוסים מגיעים לבקר אותי והרגשתי שלא שכחו אותי". מאז אותו ביקור נרקמו בינו לבין החב"דניקים יחסי ידידות קרובים. הם דאגו לבקרו ולשלוח לו אוכל כשר וגם ללמדו להניח תפילין ולתקוע בשופר, והוא מצדו לא שכח להם את עזרתם ותרם 14 אלף רופי (כ-1,400 שקל) לסעודת הודיה שהתקיימה בבית חב"ד דלהי עם שחרורו מהכלא.

אני מפרטת בחשש באוזני הבחורים הללו, לבושי השחורים, את מטרת ביקורי – הכנת כתבה למגזין "חיים אחרים". אני מצפה לכעס, למבוכה או לפחות להתנגדות מנומקת, אך נתקלת שוב בחיוך מאיר עיניים. אחד מהם אפילו שמע על העיתון, ומוסיף שאם ארצה, אוכל לראינם בו במקום. הם שולפים מאי שם שולחן, גוררים כמה כיסאות, ומניחים לפניי מחשב נייד.

סוחבים על גבם ארגזי שתייה ומזון ומחליפים תדיר את בלוני הגז הישנים שברשותם. חינוך לילדים – אין, חברים כמעט ולא, וגם הקשרים שהם מצליחים ליצור עם תרמילאים מסתיימים במפח נפש כשהמטיילים שבים לישראל. שליח חב"ד ברישיקש רועי אליצור (30), שהגיע עם אשתו יסכה ובנו כדי לעזור לשליח הראשי זהר דוד, אומר: "די קשה פה, בעיקר עם ילדים, ואני גם לא מתלהב מהמקום. הייתי הולך מפה אחרי יומיים, אבל בתור חב"דניק אני צריך להישאר".

כדי להסביר את החלטתו הוא מביא משל על הרבי שלו. "שאלו את הרבי, איך יש לך כוח לעמוד כל יום עשר שעות ולחלק דולרים? הוא אמר – אם הייתי נותן לך לספור יהלומים, האם היית מתעייף מכך?" יעל קריפו, למרות שקיטרה, מוסיפה: "בחב"ד העניין הכי נעלה הוא לצאת לשליחות, להפיץ את המעיינות לפי הבעל שם טוב. לא לשבת בבית ולהיות צדיק בפרוה".

אכן נראה שתחושת השליחות היא זו שהביאה כמה אלפי חב"דניקים להתפרש בכל העולם, וגם דבריו המפורשים של הרבי שלהם – רבי מנחם מנדל שניאורסון. האדמו"ר השביעי לשושלת חב"ד, הידוע בכינויו הרבי מלובביץ, קידם מאוד את מוסד השליחות במסגרת הניסיון להפיץ את התורה בכל קצווי תבל. כיום פרושים בשבעים מדינות בעולם כ-2,000 בתי חב"ד (ובהם כ-4,000 שלוחים) ועוד 300 בישראל. המטרה: לדאוג לכל יהודי בכל מקום באופן גשמי ורוחני. עד לפני כ-12 שנה הוקמו בתי חב"ד בתפוצות בקרב קהילות יהודיות. התרחבות תופעת התרמילאות הישראלית הביאה את תנועת חב"ד ליוזמה חדשנית ומקורית: לפתוח בתי חב"ד גם בערים ובכפרים נידחים שהתרמילאים מגיעים אליהם.

נחמן נחמנסון ומיכי יוספי נחשבים לחלוצים ולהוגי הרעיון. יוספי שוטט בהודו בעקבות התרמילאים, ופתח מרכזים שקיים בהם פעילות יהודית – גנים, קורסים, שיעורים. נחמנסון הקים יחד עם הרב יוסף חיים קנטור את בית חב"ד בתאילנד לפני 13 שנה, ושנתיים לאחר מכן את הנציגות הראשונה של חב"ד בדלהי. כל הנציגויות התחילו בקטן; חדר אחד או שניים, קבלת שבת מצומצמת לקומץ תרמילאים, פה ושם שיעור או קורס. עם הזמן תפרו הנציגויות וגדלו. נשכרו דירות ובתים, הוקמו מקוואות ובתי כנסת, נפתחו מסעדות כשרות ואתרי אינטרנט, ובמקומות אחדים יוסדו אפילו

שולחנות ליל הסדר ערוכים למאות הישראלים בחצר בית חב"ד בפושקר

בפרצוף, "אומר זהר דוד (35), שליח חב"ד ברישיקש, "למשל, שאם הם הולכים ליוגה זו עבודה זרה. פעם מישהו אמר לתרמילאי משהו על זה והוא נעלב ועזב. חשוב שלא יחושו נימה של ביקורת בדברינו".

מי צריך צדיק בפרוה

שלוחי חב"ד במזרח נדרשים להפגין מנות גדושות של סובלנות ואורך הרוח לא רק כלפי התרמילאים, אלא בעיקר לנוכח התנאים הקשים שהם חיים בהם. שמוליק שבר שיא חב"דניקי כשהצליח לשרוד למעלה משבעה חודשים במיין בזאר בהודו, מקום שתרמילאים שפויים בורחים ממנו אחרי יומיים לכל היותר. הוא חי בדירה הקטנה בלב שוק הומה בתקציב מצומצם במיוחד, שלעתים לא הספיק לו אפילו לסעודת שבת כהלכתה. הרב דרוו שאול (33) מבית חב"ד שבדרמקוט דרמסלה מקונן על "בעיות בריאות, תקציב, המלחמה עם פקיסטן, טלטול המשפחה וחינוך הילדים", ויעל קריפו (31) מחב"ד בגסו דרמסלה מספרת על "עכבישים בכל מקום, אין חימום, מקלחת בלי חלון ותינוקת בת 11 חודש שזוחלת בתוך כל זה".

שלוחי חב"ד במזרח אוכלים את כל סעודותיהם בבית, ולשם כך הם מייבאים עשרות קילוגרמים של אוכל מהארץ,

שי עזרן בפתח בית חב"ד גואה

"בא אלי" מוהיקני אחד עם קעקועים ושפיצים", סיפר לי אליעזר, שליח בבית חב"ד, דלהי, "אם מישהו אחר היה מסתכל עליו, הוא היה אומר, 'מי זה המשוגע הזה? מלא סמים, בא לאכול אותי! הרבי מלמד אותנו להסתכל רק על הנשמה, ולכלל יהודי יש נשמה טובה"

ר' ברוך שנהב בריקוד נלהב במנאלי

הרב בצלאל קופצ'יק בפעילות עם מטיילים ישראלים בפונה

טיפים ועזרה לכל דורש, מסדר לזה כרטיס טיסה ולאחר מלווה כסף, מבקר את האסירים הישראלים בבתי הכלא, נקרא לזהות גופות של הרוגים ולעזור לתרמילאי שנפגע מסמים, ובתוך כל זה מפקח על כל הקומפלקס הזה שברשותו ועל הבחורים שעובדים למענו. הוא נחמד בצורה בלתי רגילה, נעים, נבון ושקט. הוא מקרין סמכות וכריזמה, ולמרבה ההפתעה הוא בן 32 בלבד. הרב וילהלם מדבר בסלנג התרמילאי המקומי, ממש כמו עמיתיו החב"דניקים

השלישית חדר אוכל גדול, ובסמוך אליו גרים עם ילדיהם הרב נחמיה וילהלם ורעייתו נחמי, שעורכת שם אחת לשבוע מפגשי לימוד עם נשים.

הרב וילהלם הוא לא פחות מתופעת טבע. קשה לתאם איתו ריאיון, שכן מלבד ששת ילדיו (הגדול בן עשר והקטנה עוד תינוקת) יש לו כמאה-אלף תרמילאים על הראש מדי שנה. הוא עורך שיעור מדי ערב, מנהל את סעודות ערבי השבת והחגים, נפגש עם תרמילאים לשיחות ייעוץ אישיות, מנדב

ישיבות. היום עומדים לרשות התרמילאים במזרח עשרה בתי חב"ד בהודו, שלושה בתאילנד, אחד בנפאל, שניים באוסטרליה ואחד בלאוס, ועוד היד נטויה.

חלק מבתי חב"ד קבועים ופתוחים עבור התרמילאים במשך כל השנה (כמו זה שבנגקוק, למשל), ואחרים נפתחים אד הוק רק לצורך חג מסוים (כמו בלאוס) או בעונת הטיולים (כמו ברישיקש, הודו). אין בית חב"ד אחד דומה למשנהו. בדלה הוא שוכן בדירה קטנה בלב רחוב הומה, ברישיקש הוא נחבא מאחורי מסעדה במבנה קטן מוקף חצר ובבגסו הוא נמצא בקצהו של שביל מפותל בהרים. בכל בתי חב"ד ניתן לערוך קבלת שבת, לחגוג את חגי ישראל ולאכול אוכל כשר, ובחלקם מתקיימים גם שיעורים קבועים, קורסים, סדנאות ומפגשים אישיים עם השלוחים. לחלק מהנציגויות נשלח רב מלווה באשתו ובילדיו, ובאחרות נמצאים רק בחורים – צעירים רווקים. בניציגויות גדולות, כמו אלה שבדרמסלה, פושקר ובנגקוק, משמשות בתפקיד השלוחים שתי משפחות או יותר לצד כמה בחורים.

חלק מבתי חב"ד הממוקמים בקרב אוכלוסיית התרמילאים במזרח מהווים נציגות של תנועת חב"ד הרשמית. רבים מהם (בעיקר אלה שבהודו) משתייכים לפלג המכונה "משיחיסטי", המאמין שהרבי נמצא "בגופו ובנשמתו" בבית הכנסת המרכזי בחצרו בברוקלין (המכונה 770 על שם מספר הבית). הרבי בעיניהם הוא המשיח שעתיד לבוא במהרה בימינו ולגאול את היהודים עוד בדור הזה.

בית חב"ד בנגקוק: חלומו של כל חב"דניק

כמעט כל חב"דניק שראיינתי לצורך הכנת הכתבה ראה בבית חב"ד השוכן בבנגקוק את הדגם האידיאלי, כזה שיש לשאוף אליו. ואכן, גם לאחר שסיימתי את חובות התחקיר שלי מצאתי את עצמי שבה אליו מדי יום ולעתים אף פעמיים ביום, מתענגת על החברה ועל השירותים שהוא מעניק. בית חב"ד בבנגקוק מתפרש על פני שלוש קומות. בקומה הראשונה מסעדה בשרית כשרה רחבת ידיים שמגישה אוכל ישראלי במחירים גבוהים במקצת ממחירי האוכל המקומי ודוכן למכירת מזון כשר; בקומה השנייה בית כנסת, לוח מודעות למטיילים, ספרייה יהודית, ספריית ספרי מטילים וחדר לגלישה באינטרנט; בקומה

בתשובה. שאלתי את השאלה הזו בכל מיני דרכים ונוסחים, וגם קיבלתי תשובות שונות – חלקן ישירות ואחרות מתחמקות. "חזרה בתשובה היא מילה מפחידה", טוען הרב נחמיה. "יש רבים שהתקרבו ברמה זו או אחרת, התחילו לקיים מצוות – לשמור שבת, להניח תפילין".

"זה משמח אותנו אם חוזרים כאן בתשובה", מודה עופר, הרב של בגסו, "אבל אנחנו לא יכולים להחזיר בתשובה, רק נותנים לתרמילאים מידע כדי שתהיה להם בחירה חופשית". דרמסלה ידועה בתור ה-מקום במזרח שמחזיר תרמילאים בתשובה. הסיבה: תרמילאים שנוסעים להודו ממילא מחפשים את עצמם ונמשכים לשלל תורות ורוחניות. בדרמסלה הם נשארים זמן רב יחסית, מה שמאפשר להם להתעמק בלימוד היהדות. אולי זו הסיבה שבשטח של קילומטר רבוע אחד הקימה חב"ד שתי נציגויות, וגם הציונות הדתית שלחה לשם נציגות משלה (שמכונה "הלב היהודי").

אייל (23), העוזר בניהול המסעדה של בית חב"ד בדרמקוט, גם הוא תרמילאי שהפך לשלוח של החסידות. הוא הגיע לדרמסלה לביקור, ונשאר ללמוד בישיבה של חב"ד שפעלה במקום עד לפני כמה חודשים. "קיבלתי פה אמת", הוא אומר, "כאן יש תשובות לכל שאלה, ולא מדובר בשטיפת מוח. כל מי שמגיע להודו מחפש משהו, ואנשים נכנסים לבית חב"ד ומגלים את האמונה".

שטיפת מוח או לא, זו כבר שאלה של השקפת עולם. מאות תרמילאים מגיעים לבתי חב"ד במזרח בערבי שבת ובחגים, ועוד עשרות פוקדים אותם מדי יום כדי לאכול, לשמוע שיעור או סתם לפגוש תרמילאים אחרים. דיוויד (30), שהגיע לחברתו אתי הצעת נישואין בבית חב"ד דרמקוט, אומר על החב"דניקים שם שהם "לא מטיפים, לא מפחידים, לא לוחצים לחזור בתשובה", א', תרמילאי אחר, דתי דווקא, מתלונן כי בבתי חב"ד בהודו "מדברים כל הזמן על הרב, כל הזמן מתעסקים בו, וזה ממש מפריע לי". מ', תרמילאי חילוני, חש שבתי חב"ד מנסים להחזיר אותו בתשובה. "הם מדברים על זה באופן עקיף, כל הזמן על הרבי והגאולה והמשיח שיבוא אם נתנהג בסדר", הוא מספר.

כך או כך, עשרות תרמילאים חזרו בתשובה בעקבות שהותם בבתי חב"ד במזרח. והחב"דניקים? מרוצים כמובן. ממילא הם אינם מוכנים לכנות יהודים בתואר "חילונים", אלא אנשים שאינם שומרים תורה ומצוות לעת עתה.

הרב עופר קריפו עם מטייל

את הים לשני חצאים ואחר כך לשמור שלא ייפלו. מנושאים כמו אהבה וזוגיות הוא עובר לדבר על התניא – ספר החסידות הסמי-קבלי של מייסד חב"ד רבי שניאור זלמן מלאדי (אדמו"ר הזקן), שממנו לומדים בכל נציגויות חב"ד במזרח.

אחת הסיבות להתקרבות המהירה בין החסידים לובשי השחורים לבין התרמילאים הזרוקים טמונה בעברם של החב"דניקים. שלוחים רבים במזרח הם חילונים לשעבר, רבים מהם אף ערכו טיול תרמילאי בעצמם. הרב עופר קריפו (34), שליח חב"ד בבגסו, התחיל את תהליך החזרה בתשובה לפני יותר מעשור בזמן טיול תרמילאים בהודו. אז עוד לא היו שם בתי חב"ד, אבל במנאלי התקיים סמינר ערכים של הזרם הליטאי. "זה שטיילתי בהודו ובדרום אמריקה וגם שירתתי בצבא גורם לי לרמת הזדהות גבוהה יותר עם התרמילאים", הוא אומר. "בכלל, רובנו כאן חוזרים בתשובה", הוא מוסיף ומחייך, "חב"דניק מבית היה יכול להתמודד עם זה?".

אשתו יעל טיילה חמש פעמים בהודו, למדה יוגה, השתתפה בסדנת ויפאסנה ושהתה באשראמים לפני שחזרה בתשובה. "המטיילים חושבים שאנחנו דוסיים", היא אומרת לי, "אבל אז אני מגלה התמצאות בכל מה שהם עושים, וזה ממש שוק בשבילם".

מחזירים בתשובה?

את כל החב"דניקים שפגשתי במזרח שאלתי אם הם מנסים להחזיר תרמילאים

אייל (23), העוזר בניהול המסעדה של בית חב"ד בדרמקוט, גם הוא תרמילאי שהפך לשליח של החסידות. הוא הגיע לדרמסלה לביקור, ונשאר ללמוד בישיבה של חב"ד שפעלה במקום עד לפני כמה חודשים. "קיבלתי פה אמת", הוא אומר, "כאן יש תשובות לכל שאלה, ולא מדובר בשטיפת מוח. כל מי שמגיע להודו מחפש משהו, ואנשים נכנסים לבית חב"ד ומגלים את האמונה".

בהודו הוא אינו מאיים על התרמילאים ואינו מתנשא עליהם. אנשים באים להתיעץ איתו לאחר שנפרדו מבני זוגם או, להבדיל, כשהם מתכוונים להינשא. אחד מהם, כך סיפר בשיעור שנכחתי בו, ביקש ממנו לחתן אותו עם נערה שהכיר זה עתה. את אשתו, נחמי, הכיר בשידוך. הוא מצהיר שזוגיות היא כמו קריעת ים סוף – ראשית יש לקרוע

כמה מיליארדי

חסידות נוספות

מי שהגיע בשבועות האחרונים אל היכלי הזאלי של ישיבות חבי"ד ואל חדרי הפנימייה והאוכל, יכול היה לראות התמדה ויגיעה עצומה, מעבר לרגיל, בשינון 'אותיות' ממאמרי הרבי מה"מ בענייני משיח וגאולה.

אין זה סוד שתקופת סוף 'זמן' חורף, מאופיינת ברפיון לימודים, ובפרט בימים אלה של 'בחירות'. בישיבות חבי"ד כמו לא נודעו הדברים – והיגיעה בתורה גברה והעצימה פי כמה.

כל זה נעשה בזכות מבצע שכותרתו "מתנת יום הולדת לרבי" שהחל 'להתגלגל' לפני שבועות אחדים, ופרטיו פורסמו בלוחות המודעות של הישיבות ובי"בית משיח. התמימים נדרשו לשנן מאה וחמש 'אותיות' ממאמרי גאולה ומשיח שאמר הרבי, ולאחר מכן להבחן על תוכן המאמר אצל הנציגים המיוחדים שמונו לשם כך בכל ישיבה. המבצע, כמובן, נושא פרסים: אלפי ספרים, כאשר שלושת הפרסים הגדולים הם סכומי כסף נכבדים, וכן שטרות דולרים שנתן הרבי. בעקבות המבצע, פנה 'בית משיח' לשלושה משפיעים בשלוש ישיבות שונות ברחבי הארץ, ושמע מהם לא רק על תוצאות המבצע, אלא על המהות, ההשפעה, התוכן הפנימי, ועל מידת ההכנה של התמימים ליום הבהיר י"א בניסן.

כמה מיליארדי אותיות חסידות נוספות בעולם? בעקבות מבצע שינון 'אותיות' מאמרי דא"ח בענייני גאולה ומשיח לקראת י"א בניסן – מסכם 'בית משיח' את המבצע, בסדרה של שאלות ראויות ונוקבות שנשאלו המשפיעים: למה חשוב לשנן חסידות בעל פה? האם עדיף לחזור ברבים או בינו לבינו? כשחוזרים חסידות ברבים, האם עדיף לחזור מילה במילה או תוכן? מה המטרה בחשיבת חסידות לפני התפילה, ובמה השפעתה? ואיך ניתן להמשיך את ההתלהבות וה'תנועה' של "עמדו הכן כולכם" בכל השנה? • רב שיח חסידי מרתק, גם ל'בעלי בתים'

משתתפים

(לפי סדר הא"ב)

הרב יוסף יצחק בקשי

ישיבת 'תומכי תמימים',
אור יהודה

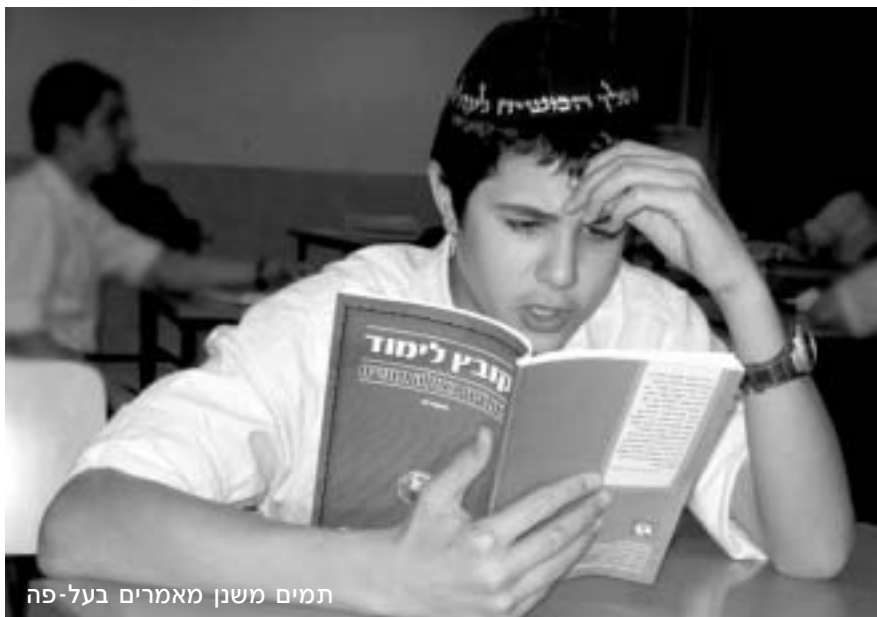
הרב משה אורנשטיין

ישיבת חסידי חב"ד
ליובאוויטש, צפת

הרב שלמה רוזנבלט

ישיבת 'תומכי תמימים',
נתניה

אותיות בעולם?

תמים משנן מאמרים בעל-פה

בימים אלה, כל תלמיד עסוק בהכנותיו הרוחניות ליום הבהיר י"א בניסן. לאחרונה עסקו התמימים במבצע המיוחד של "מתנת יום הולדת לרבי", מבצע שמאחד לאחר את כל תלמידי התמימים בעולם לקראת י"א ניסן – למה בעצם?

הרב משה אורנשטיין: אכן, בזמן האחרון ישנה תופעה מבורכת, שתמימים יוזמים מבצעי לימוד כאלה ואחרים, לזירוז ההתגלות בפועל ממש (אני מדבר כמובן בתנאי שמגיעים קודם להנהלת הישיבה ומציגים בפניה את הרעיון, ועל הנהלת הישיבה ההחלטה, משיקוליה היא, להחליט האם לקבל זאת או לא). סוף סוף, במה שהבחור יוזם, אם זה בלימוד ואם זה בפעולות של יופרצת, יש לו הרבה יותר 'חיות', והחיות הזו בדרך כלל משפיעה גם על שאר ענייניו.

מה זאת אומרת "בדרך כלל"?

אני לא רוצה שחלילה ישמע ממני איזושהי נימת ספק בנחיצותם של הימצעים לקראת היומא דפגראיס, אבל הייתי שמח לנצל את ההזדמנות ולעורר על עניין אולי לא כל כך 'פופלארי' בקרב התמימים, אבל בהחלט יש לתת עליו את הדעת בארגון מבצע: לעתים קורה שבשל ההשקעה בלימוד השיחות והמאמרים של המבצע, ממעטים בלימוד היחסיות לעיונאי שבסדר הישיבה. אמנם זה לא קורה אצל

את חיי היום יום, אהבת ישראל, שמירת הזמנים, החלטות טובות 'קטנות' אבל נצחיות וכו'. כלומר לא לקחת משהו 'בומבסטי', לעבוד איתו חודש וחצי ובסיומם להמתין ליומא דפגרא הבא. אופן זה הוא בגדר 'ניסים המלוכשים בטבעי' – שיהטבעי עצמו – כלומר חיי היום יום של התמים מתכוננים ל"יא ניסן.

מצד שני, דווקא בכדי לעורר 'שטורעם'

כולם, חלילה, אבל זו תופעה קיימת. הייתי שמח אילו היו מוצאים פתרון גם עבור בחורים כאלו.

הרב שלמה רוזנבלט: בחורים מגיעים

ושואלים, לפני כל יומא דפגרא, מה צריך לעשות ואיך צריך להתכונן כיאות לחג? בישיבות ההנהלה דנו בנושא, והגענו לכלל הכרעה, שלאמיתו של דבר ההכנה האמיתית היא דווקא ב'דברים הקטנים', משמע לשפר

ה'פרס' האמיתית – התגלותו לעין כל..

תוכן המבצע היה לשנן כמה שיותר 'אותיות' ממאמרי כ"ק אדמו"ר שליט"א ולהבחין עליהם 'שקלא וטריא' במטרה לחזק אצל התמימים את נושא חזרת דא"ח. עד כמה העניין אכן זקוק לחיזוק?

הרב אורנשטיין: לעניות דעתי, ההכרה בנחיצות "חזרת דא"ח" דרושה תיקון מכמה כיוונים – ולא דווקא אצל התמימים.

ראשית מצד הישומעים. צריך לפרסם את דברי הרביים אודות חשיבות חזרת דא"ח, ולהכניס לתודעת אנ"ש והתמימים שכאשר חוזרים על מאמר דברי אלוקים חיים, הרי "בעל השמועה עומד כנגדו" ו"משפיע את כל הברכות לחוזרים, לשומעים ולבני ביתם". במילים פשוטות: כשאברך או תמים חוזר מאמר – הרי הרבי פשוט נמצא במקום ומחלק ברכות... (ועל כן ההתנהגות צריכה להיות בהתאם).

שנית, היחזור, התמים או האברך שחוזרים דא"ח, מוכרחים לגרום לשומעים ל'רצות' להאזין למאמר, בכך שיחזרו בשפה ברורה ומובנת לכל. אציין דוגמה: ישנם המצדדים בחזרת דא"ח כמו שנאמרה על ידי הרבי – בהבהרה 'אשכנזית', ויש כאלה שמעדיפים לחזור דווקא בהברה 'ספרדית'. אני אישית נמנה על הקבוצה השניה, בכדי שלא רק אוכל לומר "חזרתי מאמר" אלא גם שהשפיעתי את המאמר לשומעים. צריך גם לחזור לאט, בקול רם, מילה במילה ובשפה ברורה, כדי שיהיה נעים לשמוע.

הכרתי חסידים מהדור הקודם, כמו ר' נחום גולדשמיד ע"ה, שכשהיה חוזר מאמר – גם מי שלא הבין היה מקשיב בשקיקה. הוא היה חוזר בחיות ובהתלהבות וכולם היו קשובים.

הרב רוזנבלט: מלבד החיזוק בחזרת דא"ח ברבים, יש השפעה עצומה על תמים שלומד כמה עשרות 'אותיות' שקלא וטריא, ובוודאי שנפעל בכך עניין גדול ביותר, ואף שינה דפוסי חשיבה אצל תמימים רבים.

הרב בקשי: בליל א' דחהג"ס תשמ"ה (התוועדות תשמ"ה עמ' 232) הרבי מתבטא בביטוי מדהים, כי שנת תשמ"ה היא כשנת "מלך המשיח" ומדייק בביטוי **מלך המשיח**, "שעניינו של מלך המשיח בא באופן של התגלות אצל העם, שזה ענינו של המלך – אין מלך בלא עם", עי"ז ש"ומלכותו **ברצון** קבלו עליהם" והרבי ממשיך שם ש"תפקידו של חסיד הוא – "כמופת הייתי לרבי", להראות "דוגמא חי" של חסיד אמיתי, חסידי שעוסק בלימוד החסידות: בכל מקום

הרב משה ארנשטיין:
אין ספק שכעת מגיע שלב המבחן האמתי שתלוי בכל אחד, ברצינות שלו, בחסידישקייט, ביראת שמים ובהתקשרות שלו לרבי. זו עבודה עצמית, שכאשר היא קיימת - היא מוכיחה את האמת שבזמן המבצע. כאשר תמים מונח ב'אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני', וכי המטרה שלי היא לגרום נחת רוח לרבי מלך המשיח, ובעבור זה אני עושה את הכל, אזי גם אחרי סיום ה'מבצע' באופן רשמי, כל העניין הפנימי ימשך אצלו

רציני שיסחוף אחריו את כל תלמידי התמימים בלי יוצא מן הכלל, **מוכרחים** מבצע ענק נושא פרסים מיוחדים שמושכים כל אחד להשתתף בו. למעשה, גם עבור אלו שמתכוונים במילא נחוצים המבצעים, בכדי שיונחי אצלם בפשטות שמתכוונים למשהו 'ענקי' – זאת לא סתם הכנה: מתכוונים ליום הגדול – יום הולדת מושיען של ישראל.

כך, למרות שהמבצעים הם בגדר 'ניסים שלמעלה מגדרי הטבע' – ושוברים ומשדדים את הטבע, הדבר נחוץ, דווקא עבור הניסים המלובשים בטבע – כדי שהם 'יחדרו' בטבע – כלומר ייטמעו בחיי היום יום של התמים – מוכרחת ה'הנחה' שמדברים כאן על הכנה מסוג אחר לגמרי.

הרב יוסף יצחק בקשי: נוסף על ההצלחה העצומה שבתוצאות המבצע, שבוודאי יתפרסמו בקרוב, יש לציין על מעלה מיוחדת שהייתה במבצע הנוכחי – ויש לקוות שימשיך גם בשאר המבצעים הבאים – באם חלילה תתעכב התגלותו של הרבי מה"מ: בדרך כלל, היו המבצעים בנויים בצורת 'שלבים' שרק העובר את שלב א' – רשאי לעבור לשלב ב' וכי. מה שיצר את הבעיה החמורה, שלא כל התמימים חשו שהם יכולים להשתתף במבצע. לעומת זאת, במבצע הנוכחי, ויש לציין זאת לשבח, כל התמימים בלי יוצא מן הכלל השתתפו בו. תוכן המבצע אמר "עמול וטרח כפי יכולתך!" ואכן כל אחד התאמץ לפי כוחו.

מלבד ההצלחה במבצע הנוכחי ברוך ה', יש לציין את האווירה המיוחדת שיוצר מבצע כזה בקרב התמימים. אם ניגש אלי תמים בתור 'עשה לך רב' – ומבקש הכוונה להכנות ליי"א ניסן, הרי שזה מוגבל ל"יעד כמה הצלחתי לעורר ולהלהיב אותי". מה שאין כן, כאשר מדובר במבצע כלל עולמי, עם כל ה'אווירה' ואפילו היחיצונית שמסביב, כשנכנסים לזאל, לחדר אוכל או לחדרי הפנימייה, ורואים תמימים משננים 'אותיות' בעל פה, והם מלאי סיפוק ומוטיבציה – אי אפשר שלא להתפעל.

זכורני שהתפרסם פעם מענה של הרבי אודות התמימים היוצאים ל'מבצעים', הרבי התבטא אז (תוכן): חושבים שעושים לי טובה בכך שממלאים את הדו"ח, אבל האמת היא שמתוך שלא לשמה בא לשמה ממילא רואים, שעם כל היכבודי וכי' שסביב מבצע הכנה ליי"א ניסן, שיהיו אולי שיטענו שזהו ענין 'פנימי' שלא שייך ליחיצונית בדמות מבצעים. הרי שסוף כל סוף, המעשה הוא העיקר – וודאי שנגרם לרבי מלך המשיח נחת עצום מכך, וודאי יביא המאמץ גם את

שהולך יש בידו מאמר חסידות, ואם אין לו כתב – יש לו מאמר חסידות שחוקק במחשבתו, ובמילא חושב הוא מאמר חסידות. . . כאשר מסתכלים עליו יכולים להצביע ולומר. . . "אָט גייט אַ חסיד" יהודי שכל מעיינו – הפצת המעיינות חוצה". ובהמשך הרבי מדגיש שזה שייך לכל אחד.

כלומר, מקבלים את מלכותו של הרבי בכך שחושבים מאמרי חסידות שאמר, ומצביעים עליו כעל דמות של חסיד שעניינו הפצת המעיינות.

זאת ועוד: במשך שנים הרבי תבע ללכת לחזור חסידות בבתי כנסיות: "האמת היא שצריכים לילך אפילו לבי' גוי' אנשים ואפילו כשאחד מהם מתנמנם" (מיחידות י"ז מר חשון תשכ"ג).

במכתב שכתב הרבי הריי"צ למשפיעים, הוא מציין כיצד להורות למושפעים לחזור חסידות, לא משנה מתי נאמר המאמר ובהקשר לאיזה שבת או יומא דפגרא; תמיד יש לחזור מאמר אפילו אם הוא לא ישייך להשבע.

האם בחזרת מאמר צריכים לשנן את המאמר ב'אותיות הרב' מילה במילה, או מספיק בתוכן העניין, במילים של ה'חוזר', בצורה שיעודד יותר הקשבה?

הרב אורנשטיין: אין לי עמדה חד משמעית בעניין, ולכאורה זה תלוי לפי המקבלים. אני חושב שאם חוזרים מאמר בין כתלי יתומכי תמימים, עדיף להיצמד עד כמה שאפשר למילים, ואילו כאשר נמצאים במצב שירק הנשמה תשמע, אזי כדאי לחזור את תוכן המאמר.

בכלל, צריך להשתדל להיצמד למקור עד כמה שאפשר, כך על כל פנים היה הנוהג כשהייתי בחור בישיבה. אלא אם כן זה לא יבאופן המתקבלי אצל השומעים.

הרב רוזנבלט: זהו למעשה אחד הדיונים היותר שכיחים בין תלמידי התמימים. לנו ברור שמאמר שהרבי הגיה, אזי כל מילה היא קודש קודשים, ולכן יש להקפיד בחזרת מאמר מוגה על 'דברי הרב'. אולם לעניות דעתי – למרות המעלה העצומה שבדברי הרב, הרי אם החוזר לא יכול להחיות את השומעים באופן חזרת הדא"ח – עליו לחזור את הדברים בהסברים ובמילים משלו כדי לעניין את השומעים. יש עניין גדול לפעול אצל השומעים תענוג וחשק ללימוד החסידות.

הרב בקשי: באגרות קודש חלק ח' עמוד שם, מופיע מכתב של הרבי מלך המשיח לרב אבא הלוי לוין, וזלה"ק: "ולשאלתך,

האם מותר לדבר עניני חסידות באופן שיהי בדרך הרצאה ושיחה. מובן, שלא רק שמותר, אלא שגם מוכרח" [ההדגשה איננה במקור]. ובמשך המכתב מוסיף הרבי שניתן גם לצרף הסברים ממאמרים אחרים וכו'. ובחלק די עמי קנה, מופיע ביטוי מדהים עוד יותר "נהייתי במאד ממחשבתו לשלח מהתי לביהמ"ד שבמחנם ללמוד שם דא"ח או לחזור מקצת מאמר דא"ח ומהנכון באופן שיבינו השומעים, ולא עוד אלא שגם ימשיכו את ליבם על ידי הקדמה דסיפור וכיו"ב (הלקוח משיחות וכו'), ומלבד התועלת להשומעים וגודל השכר להחוזרים דמאיר עיניהם הוי' הנה תועלת נוספת בזה ג"כ בזה שמתרגלים התלי עייז להשפיע דא"ח ולהשפיע בעניני דיר"ש גם על אלו שלע"ע אינם מאנ"ש, שסו"ס זהו תפקידם להיות נרות להאיר".

בג' אדר התוועדנו בישיבה עם השליח לאור יהודה הרב מנחם מענדל פרידמן. אל ההתוועדות הגיעו מקורבים רבים, ניגנו ניגונים, התוועדו אמרו 'לחיים' וכו'. כשהגיע הזמן לומר מאמר דא"ח, התחיל הרב פרידמן לחזור את המאמר במילים פשוטות, כשהדיבור המתחילי לשם המחשה היה: "בפרשת השבוע אומר הקב"ה למשה יזאתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך, לכאורה יש כאן משהו ממש לא מובן..." הייתה דממה, וכולם היו פשוט מרותקים. ראינו במוחש איך ניתן 'להוריד' כל עניין עמוק לאותיות פשוטות.

במכתבים רבים כותב הרבי לתמימים ואברכים "למלא את הראש באותיות של קדושה" כפתרון לתחלואי גוף ונפש. בתור משפיעים המשמשים גם כ"עשה לך רב" של תמימים רבים, תוכלו להצביע על שינוי מהותי אצל המושפעים בזמן הקצר שמתחילת המבצע?

הרב אורנשטיין: אני מודה באשמה. בזמן הקצר הזה לא הצלחתי להבחין בשינוי של ממש, אבל ברור ששינוי כזה שייך להשפעה בטווח ארוך, השפעה מתמשכת. אין ספק כי מי שחוזר מאמרים ותניא וראשו גדוש באותיות קדושות – שייך יותר לעניינים רוחניים ופחות לעניינים גשמיים. כך קובע אדמו"ר הזקן במאמר "והדרת פני זקן" בליקוטי תורה, "זה שקנה חכמה. . . דהיינו שתופס במוח הזכרון וחוקק על לוח ליבו תמיד. . . שאז מצוה לעמוד בפניו גם בשעה שאינו עוסק בתורה. לפי שהקב"ה שוכן עד בקרבו גם כשעוסק במילי דעלמא". הדבר מקבל משנה תוקף, כאשר הלימוד

הרב שלמה רוזנבלט:

אני יכול להעיד על אוירה של רצינות, אוירה של הכנה בכל רגע לי"א ניסן, ניצול הזמן בצורה מעוררת השתאות. תמימים יושבים ולומדים בהפסקות ובכל רגע פנוי. בשבת חופשה האחרונה הייתי באחד מריכוזי אנ"ש, ונהייתי לראות בחורים יושבים בחבורות ומתווכחים בלימוד, מלבנים ומסכמים את האותיות במאמרים. ללא ספק, יש כאן לא רק ענין טכני זמני, אלא השפעה חזקה ומהותית

המתאים לזמננו ודורנו – ללא ספק – זה לקשר כל דבר בעיני גאולה ומשיח.

מבצע ההכנה ל"א ניסן נמצא בימים אלה לקראת סיומו. איך ניתן להמשיך את ההתלהבות וה'תנועה' של "עמדו הכן כולכם" בכל השנה?

הרב אורנשטיין: אין ספק שכעת מגיע שלב המבחן האמתי שתלוי בכל אחד, ברצינות שלו, בחסידישקייט, ביראת שמים ובהתקשרות שלו לרבי. זו עבודה עצמית, שכאשר היא קיימת – היא מוכיחה את האמת שבזמן המבצע. כאשר תמים מונח ביאני לא נבראתי אלא לשמש את קוניי, וכי המטרה שלי היא לגרום נחת רוח לרבי מלך המשיח, ובעבור זה אני עושה את הכל, אזי גם אחרי סיום המבצע באופן רשמי, כל העניין הפנימי ימשך אצלו.

בצורה פרקטית יותר, מומלץ לחזור במחשבה גם לאחר סיום המבצע, על האותיות והמאמרים, אם בנסיעה באוטובוס, אם בדרך למבצעים, בהמתנה בתור וכו', ומה טוב לחזור גם בפני רבים (גם אם חלילה יש שכחה, אל יפול רוחו של התלמיד, שכן צריך לזכור שהפעולה שנעשית בעולם הזה, הרי למעלה היא אינה תופסת זמן מקום – והפעולה היא נצחית לעד. ואם על חטא אומר אדמו"ר הזקן (תניא פרק כט) שמוטיר 'כתם' גם אחרי התשובה, הרי על אחת כמה בעניין טהור, שהרי מרובה מידה טובה ממידת פורענות).

הרב רוזנבלט: צריך לעבוד כל הזמן בלי הפסקה. ישנו ביטוי מהרבי אודות מאמרי הרבי הריי"צ, שכל מאמר הוא גילוי אור אלוקי חדש – עד המאמר הבא. כלומר, כשנמצאים לקראת י"א בניסן צריך ללמוד, להתפלל ולהתוודע על אודות מעלתו של היום הקרב ובא, על העניינים הנעלים שפועל, ולהתכונן בהתאם. כך, שכשמגיעים ליומא דפגרא' בהכנה מתאימה, אזי השפעתו תהיה אפקטיבית.

ניתן להבין זאת על ידי המשל המפורסם שמביא הרבי, אודות הגשם שיוורד על הגנות, הכבישים ואפילו על החולות ו... שום דבר לא צומח. רק כאשר יורד המטר על שדה חרושה ומעובדת, תצמח התבואה.

במה מתבטאת האפקטיביות של היומא דפגרא גם לאחר שחלף? – בכך שלא נחים אף פעם וכל העת עסוקים בהכנות ליומא דפגרא הבא. אין זה ההיפך מ'פנימי' שימונח' היכן שהוא עסוק כעת – זוהי הפנימיות האמיתית, שכל העת עסוקים בעניין. טענה זו היא מעין הטענה "מדוע להתעסק כל העת

הרב אורנשטיין: הדברים

פשוטים וידועים, ודומה

שאינן צורך לפרטם. ידועים

דברי הרבי מלך המשיח

שיש 'לחיות עם הזמן',

והזמן גרמא – ימות

המשיח. כמו כן אומר הרבי

– הדרך הישרה והקלה

'לחיות משיח' הוא בלימוד

ענייני תורה העוסקים

בנושא גאולה ומשיח,

ודווקא מתוך שיחות

ומאמרים של נשיא דורנו.

ברור, אם כן, שזה הענין

שצריך לחיות עימו – בכל

דבר שעושים, מדברים

וחושבים

שהדרך היחידה שמצא להחדרת עניין הגאולה בשכלם של האנשים, הוא באמצעות לימוד ענייני גאולה ומשיח בתורה, או אז השכל נעשה חדור וספוג בעניין.

מלבד זאת, רואים במוחש, שהתמימים של היום 'חיים' ענייני גאולה ומשיח, התקשרות לרבי ויקבלת מלכותו – וממילא כשלומדים ענייני גאולה ומשיח לומדים זאת בחיות פנימית יותר, שמשפיעה על כל חיי היום יום.

הרב בקשי: צריך לזכור, שבכלל (כמעט) כל המאמרים המוגהים של הרבי (והרי כל המאמרים של ספר המאמרים גאולה ומשיח הם מאמרים מוגהים) יצאו בשנים האחרונות. את עיקר המאמרים המילוקטים המוגהים, הוציא הרבי בשנים תשמ"ז – תשנ"ב, והרי הרבי כבר אמר שבמאמר האחרון של הרבי הריי"צ, שם הוא כתב את העצות לכל.

מגיע ב'אתערותא דלתתא' – ברצונו ובהחלטתו של התמים. צריך כמובן לקוות כי גם אחרי המבצע ימשיכו ללמוד בעל פה ולשנן מאמרים ופרקי תניא בעל פה.

הרב רוזנבלט: אדם יראה לעיניו וה' יראה ללבב. אני יכול להעיד על אווירה של רצינות, אווירה של הכנה בכל רגע ל"א ניסן, ניצול הזמן בצורה מעוררת השתאות. תמימים יושבים ולומדים בהפסקות ובכל רגע פנוי.

בשבת חופשה האחרונה הייתי באחד מריכוזי אנו"ש, ונהניתי לראות בחורים יושבים בחבורות ומתווכחים בלימוד, מלבנים ומסכמים את האותיות במאמרים. ללא ספק, יש כאן לא רק ענין טכני זמני, אלא השפעה חזקה ומהותית. רק שאת ההשפעה המהותית ניתן לראות רק כעבור זמן.

הרב בקשי: כל אחד יכול לבחון זאת על עצמו, כשהראש מונח בענייני מסויים, זה יקופץ לך בכל מקום בו אתה נמצא.

הרבי הריי"צ כותב באגרות קודש חלק י"א עמוד רסב, ליהודי שעוסק לפרנסתו בכריכת ספרים, והרבי מעוררו לנצל את הזמן לחזור תניא, תהילים וכו' בע"פ. וכלשונו הזהב "טוב ויפה הוא לטהר את המוח, ולרומם את הנפש ומקובל הוא למעלה כעולה וכקרבן"...

במסגרת המבצע, שמו המארגנים דגש על לימוד מאמרים בענייני גאולה ומשיח דווקא. הרי מעלת 'חזרת אותיות' נמצאת בכל מאמר מכל התקופות, אם כן, למה הדגש דווקא על מאמרים העוסקים בענייני גאולה ומשיח?

הרב אורנשטיין: הדברים פשוטים וידועים, ודומה שאין צורך לפרטם. ידועים דברי הרבי מלך המשיח שיש 'לחיות עם הזמן', והזמן גרמא – ימות המשיח. כמו כן אומר הרבי – הדרך הישרה והקלה 'לחיות משיח' הוא בלימוד ענייני תורה העוסקים בנושא גאולה ומשיח, ודווקא מתוך שיחות **ומאמרים** של נשיא דורנו. ברור, אם כן, שזה הענין שצריך לחיות עימו – בכל דבר שעושים, מדברים וחושים.

הרב רוזנבלט: כל החסידות היא משיח, כמו שאמר הבעל שם טוב למלך המשיח "אימתי קאתי מר – לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", ומוסבר בהרחבה בקונטרס עניינה של תורת החסידות. ובתורת החסידות גופא – בתורתו של הרבי מלך המשיח.

ברור אבל, כמו שאומר הרבי, ש'השער' לעולם הוא גאולה ומשיח. הרבי הרי אומר

בכנות לקבל פני משיח צדקנו – הבה נהיה 'פנימיים' ונתעסק בגלות, בה אנו נמצאים כעת...

אגב, מן הראוי לציין, שלמרות המעלה העצומה של "החיים של הרבי", יש להתכונן כראוי גם לבי' באייר, ל"ג בעומר וכו' (למרות או אולי דווקא משום שאין לקראתם 'מבצעי' מיוחד). ההכנות לחגים אלו, לא רק שאינם חלילה 'פגם' בהתקשרות, אלא הם חלק בלתי נפרד מההתקשרות לרבי – שרואה בכל חג ומאורע "יום מיוחד שאין כמוהו".

אחד מסעיפי המבצע היה 'לחשוב חסידות לפני התפילה'. אולי תוכלו להוריד את המושג לפסים מעשיים; איך לחשוב, על מה לחשוב וכיצד לחשוב?

הרב אורנשטיין: רבותינו נשיאינו מבארים זאת במקומות רבים, ותמצית ההתבוננות היא למעשה מצוות עשה, כפי שמופיע בשו"ע, על האדם לחשוב קודם התפילה על רוממות האל-ושפלות האדם. חסידות באה והסבירה את העניינים הללו, וקירבה אותם אל עין השכל של האדם – להתבונן ביחודא עלילה, יחודא תתאה, אחדות ה', ביטול העולמות וכו'. וכדברי אדמו"ר הזקן בתניא: "כשמתבונן ומעמיק מאד בגדולת ה' איך הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכלא קמיה כלא חשיב, נולדה ונתעוררה מדת יראת הרוממות במוחו ומחשבתו..."

והרבי בריבוי יחידויות ומכתבים עורר על הענין של התבוננות בפרק מ"א בתניא, ובענין של "והנה ה' ניצב עליו, ומלא כל הארץ כבודו, ומביט עליו ובוהן כליות ולב אם עובדו כראוי", והקטע הזה הפך אפילו לאחד משנים עשר הפסוקים.

דווקא בשל כך, כואב לראות משום מה בזמן האחרון נוצר בלבול כל כך גדול, שישנם החושבים שהיות והרבי דורש שכל דבר יהיה חדור בגאולה ומשיח – אזי במקום "להכניס" את משיח – כלומר את הוי"ו – אי' דגאולה – בתוך העולמות, בתוך מוחנו וליבנו בתוך כל דבר שאנחנו עושים – אזי **מחליפים ומחזקים** את כל מאתיים השנים של חסידות, את 'קונטרס העבודה והתפילה', את 'קונטרס עץ חיים', את 'שער היחוד והאמונה', ו**במקום** לחשוב חסידות, חושבים על תקופה ראשונה והשניה של ימות המשיח וסוגיות שונות בגאולה ומשיח. בוודאי נחוץ להיות בקי בהם אבל הם אינם משמשים חלילה **תחליף** להתבוננות ברוממות האל-ושפלות האדם.

ובמילים אחרות, השאלה היא: מאיפה

הרב יוסף יצחק בקשי:
תמים שבמקום להמתין ב'תור' לקבל האוכל, מתיישב ללמוד ואחר כך ניגש לקבל את המנה שלו, תמיד הולך למקווה ובידו הקובץ והוא 'חוטף' עוד קטע וכו' – זה דבר מפליא ומרומם. מה שהכי 'לקח' אותי, היה לראות את אהבת ישראל העצומה ששררה בין התמימים בתקופה הזאת. התמימים עצמם בחנו זה את זה, בשעה שכל אחד מהם רוצה רק להתקדם ו'לעקוף' את חבירו...

אני מתחיל? האם ההתחלה היא שיחה של הרבי על משיח וגאולה ועמה אני מנסה להגיע להכרה של 'רוממות האל-ושפלות האדם', או שאני לומד מאמרי 'עבודה', עובד על עצמי ומהפך את מידותי וטבעם לטוב – ובתוכם אני מגלה את ה'א' של הגאולה (לא שחלילה מאמרי עבודה הם 'גולה' אלא שבהם לא נראה בגלוי 'משיח'). הרבי הרי מסביר שמשיח לא משנה מאומה בעולם, והרבי אפילו מרגיע את הבעלי בתים והעשירים למיניהם שחוששים על הכסף, הכבוד, הקשים והיוקרה, ואומר שבני ישראל מגיעים עם 'כספם וזהבם איתם' ושמשיח לא **לוקח ולא משנה** שום דבר – רק מאיר את באור אחר.

צר לי אם דעתי איננה 'פופלארית' בקרב התמימים שיחיו, אבל לא אוכל להתאפק ולהחריש. אין זה שאני 'רואה שחורות' חלילה, אלא זה בבחינת 'מי שיש לו מנה, רוצה מאתיים'. וכמו שאומר הרבי "אני תמיד שמח, אבל אף פעם לא מסופק..."

הרב רוזנבלט: ראשית, מן הראוי לציין מכתב מבהיל מהרבי המודפס באגרות קודש חלק י"א עמוד רל: "פליאה בעיני זה כמה שנים – שהרי כל האמור בשו"ע הלכה פסוקה היא **למעשה בפועל**. ואפילו דבר השנוי בשו"ע במחלוקת – הרי ישנם כללים הלכה כדברי מי ועושים ומקיימים דבריו. ויוצא מן הכלל, בחוגים מסויימים מבני ישראל ואפילו בין אלו המדקדקים במצות – **דין המפורש ובלי כל חולק בזה**, אשר קודם התפלה מחויב כל אחד לחשוב "מרוממות האל-יתעלה ובשפלות האדם ויסיר כל תענוגי האדם מלבו" (שו"ע או"ח סי' צ"ח, סוף סעיף א'. ומיוסד על דבר משנה, וכמציון שם) . . ומחויב בזה כל אחד ואחד המחויב בתפילה. ועד מתי ולמה מחשים הרבנים, מורי הוראה, ה"ר"מ ור"י מלהודיע הלכה זו, הלכה שכל כך נתמעטו המקיימים אותה ואפילו אלו הידועים אודותה?"

אם כן, דברי הרבי ברורים, על מה וכיצד יש לחשוב לפני התפילה.

שמעתי מהמשפיע הרה"ח ר' חיים שלמה קסלמן ע"ה, שענה למישהו ששאלו איך לחשוב חסידות: "תחשוב מה זה 'סובב', מה זה 'ממלא' ואיפה אתה בתוך כל התמונה; הכנס את עצמך לתמונה".

כל העניין של לימוד חסידות בכלל, וההתבוננות לפני התפילה בפרט, היא בכדי להחזיר לעצמך יותר ויותר, ש'אלוקות בפשיטות ומציאות בהתחדשות'. כשלומדים עסוקים יותר ב'השכלה' של המאמר, כשמגיעה התפילה – מלשון התחדות עם

בלימוד שינון לקראת המבחנים. זה ודאי מעלה של מבצע ההכנה לייא ניסן.

הרב רוזנבלט: העובדה שתמימים יושבים ומנצלים כל רגע פנוי, לומדים ומשננים אותיות ממאמרים של הרבי ויחיים את ייא ניסן בכל משך שעות היממה – עוד חודש קודם – הרי שמלבד האימצעי שבכך – ההכנה המתאימה לייא ניסן – הרי שזו מטרה בפני עצמה...

הרב בקשי: הבחנתי במשך הזמן בכמה פרטים מעוררים עניין: תמים שבמקום להמתין ביתורי לקבל האוכל, מתיישב ללמוד ואחר כך ניגש לקבל את המנה שלו, תמיד הולך למקווה ובידו הקובץ והוא יחוטף עוד קטע וכו' – זה דבר מפליא ומרומם. מה שהכי ילקחי אותי, היה לראות את אהבת ישראל העצומה ששררה בין התמימים בתקופה הזאת. התמימים עצמם בחנו זה את זה, בשעה שכל אחד מהם רוצה רק להתקדם וילעקוף את חברו...

עצם השעות הרבות הנוספות שנוצלו ללימודים, הם בבחינת היקרן לעולם הזה ולעולם הבא, וכל שאר המעלות – הם בבחינת פירות מבורכים. בוודאי שכל זה צריך לגרום גאות יחידה עצומה לתמימים.

התפילה, השאלה היא רק כמה... על התועלת במחשבה של חסידות לפני התפילה, כותב הרבי הריי"צ בשם אביו: א) מזכך הגוף ועושה את מוחו ולבו כלי להשראת שכנת עוזו ית'. ב) מגרש את הנפש הבהמי. ג) רוחץ את נפש הטבעי. ד) משעבד את נפש השכלי. ה) מאיר את העולם. וזה לשונו הקדוש, "אז איד טראכט חסידות אין טלית ותפילין פאָרן דאָוונען, ווערט די וועלט ליכטיקער". ו) ממשיך גילוי בכל העולמות מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין. ז) מאיר הנר"נ חיי יחידה שלו. ח) ומשנה את עצם טבע מדותיו.

האם בישיבה שלכם נראתה התעוררות מיוחדת בעקבות המבצע, שניתן להצביע עליה באצבע?

הרב אורנשטיין: בדרך כלל, סוף זמן החורף מאופיין בירידה קלה ברצינות בלימודים, כאשר יריחי יבין הזמנים באופק; בפרט השנה, כאשר יש יתקופה בוערת של הבחירות הממשששות ובאות. מטבע הדברים הראש של התמימים לא נתון בלימודים כל כך. בזכות מבצע ההכנה לייא ניסן, היו התמימים עסוקים ראשם ורובם

הקבייה – הרי שצריך להכניס את עצמנו לתמונה, כלומר, להבין כי מה שלמדנו בחסידות זה לא משהו מהחלל החיצון. ההתבוננות קודם התפילה היא חלק מההסתכלות שלנו על תורה ומצוות, על משיח, על יהודי ברחוב. כשמתבוננים בייאך אני בתוך התמונה" אזי החסידות לא נשארת חלילה ישכלה אלא משנה אותנו.

צריך להבין שחסידות איננה יוערטלאך. חסידות איננה ירעיונות לפרשת שבועי, חסידות היא דרך חיים שמוכרת לשנות אותנו ולהפוך אותנו ראשית כל ל"לעולם היא אדם".

לא מזמן בישיבה דיברו על כך בלהט בהתועדויות עם התמימים. השלוחים שיי הוציאו חוברת מיוחדת בעניין, וכאשר הגיע המבצע – הוא הגיע ממש בזמן, כאשר הימכה בפטישי הגיע דווקא מבחוץ.

הרב בקשי: מסופר על תמים בישיבה שניגש לרי שלמה חיים וביקש ממנו הדרכה ליתפילה בעבודה, רי שלמה חיים דחה אותו בטענה ש"הוא לא שייך לזה". הבחור נפגע מאד וכתב על כך לרבי שליט"א. כעבור זמן קצר קיבל רי שלמה חיים מכתב מהרבי, בו נכתב [תוכן]: "כל אחד ואחד שייך לעבודת

Van Service

שרות הסעות

15 passenger van for all your travel needs:
airports ,pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

שדה תעופה
חתונות
הובלות קטנות

טלפון: (718) 778-8661
פלאפון: (917) 699-3937
שרות הסעות בארץ ישראל 050 881-0300

~ מנוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית בלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטה ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

האווז אור - יהודה
מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
- שונע נרכות - נריתוח -
- ימי הולדת - ועוד -

ת.ד. 2 כפר תב"ד 72915
טל: 052-7799045, 03-9600770
03-9666761 : 0p0

ההגדה של הרבי

לספר ביציאת מצרים ברמה אחרת...
אוצר יקר וישן בקנקן חדש ומרהיב עין

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

בלהב השמיימה

קהילת חב"ד בחרסון נבנתה כבר בתקופת נשיאות כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק' ואולי עוד קודם לכן. במשך מאות שנים פיכו בה חיים יהודיים, עד בוא ימי הזעם והשואה, כאשר הנאצים השמידו את יהודי העיר שלא נמלטו על נפשם. • מוות מר נגזר גם על רבה של הקהילה הגאון החסיד הרב אליעזר דבוסקין הי"ד, מיקירי תלמידי התמימים, שעלה בלהב השמיימה עם חסידים נוספים, בהיותם בבית הכנסת החב"די "בערגאווי שול" • סיפורה של קהילת חב"ד בחרסון

קהילה מפותחת

חרסון הייתה עיר שבה התגוררו יהודים כבר בעת ייסודה בשנת תקל"ט. בשל היותה שוכנת סמוך לגדות נהר הדנייפר, שגשגו בה העסקים וכך הפכה לעיר מחוז גדולה ומפותחת.

בתוך הקהילה היהודית בעיר, הייתה גם קהילה חב"דית חשובה וותיקה. מתברר כי חסידי חב"ד התגוררו בעיר כבר בימי נשיאותו של כ"ק אדמו"ר היצמח צדק, והקהילה התנהלה סביב בתי כנסת ובתי מדרש שהיו לה.

בתקופת נשיאותו של אדמו"ר האמצעי, שלח הרבי חסידים רבים לפתוח קולוניות (מושבות) ועודד אותם להתפרנס בחקלאות ובמקצועות דומים. כך נפתחו לא מעט מושבות חסידיים בפרברי חרסון, אולם עד כמה שידוע, אלו לא התגבשו לכלל קהילות חב"דיות גדולות ומגובשות.

סיפור מעניין מסופר על ילד קנטוניסט שהגיע לעיר בהוראתו של אדמו"ר היצמח צדק, והוא אבי משפחת ווילשנסקי הענפה. את הסיפור המיוחד סיפר נכדו של הקנטוניסט, החסיד הרב בצלאל ווילשנסקי ע"ה:

"כאשר זקני היה ילד קטן, תפסו אותו בין הקנטוניסטים והיו יושבים כולם בחדר קטן ואפל שלא נכנס בו אור. אמו היתה נמוכת קומה, והלבישה עצמה במערכת בגדים נוספת, והלכה לשלטונות ובכתה שברצונה להפרד מבנה לפני שלוקחים אותו. היא נכנסה והלבישה את בנה בבגדי הנערה שהיו עליה ושמה מטפחת על ראשו. ומכיוון שהיה ילד בלי חתימת זקן, ויצא איתה כשעדיין היה חשוך בחוץ, היה נראה כילדה ולא הכירו שהוא הילד שחטפו. כך הבריחה אותו מהצבא הרוסי, ומיד נסעה אל אדמו"ר היצמח צדק ושאלו בעצתו איך להמלט. הרבי אמר שישעו עמו לסוף נהר הדנייפר, והם נסעו לחרסון (שנמצא ליד שפך הנהר דנייפר אל הים השחור) שם היה לו קרוב משפחה, ונשאר שם עד חתונתו".

כאמור, ילד זה גדל ונישא. בנו שנולד לו, הרה"ח ר' רפאל ווילשנסקי, היה מחשובי חסידי חב"ד בחרסון, ואבי משפחת ווילשנסקי הענפה.

מליובאוויטש לחרסון

בשנת תרע"ז, בגלל מאורעות מלחמת

תחנת הרכבת בחרסון

מפת אוקראינה

דובר ניסן בזפלוב מחשובי הסוחרים בחרסון; ר' נטע גנזבורג, ר' אריה לייב ננס, האחים ר' יעקב ור' פסח פלוטקין, ר' אברהם יעקב שקליאר ור' משה חריטונוב.

לאחר זמן קצר מונה ר' אלכסנדר סנדר יודסין למנהל הישיבה עד שהוחלף על ידי הרה"ח ר' אליעזר דבוסקין (ציצרסקר) שהגיע למקום בשליחות הרבי (אודות הרב דבוסקין נכתב בהרחבה בגיליון 498).

כשהגיע הרב דבוסקין לחרסון, מונה לרב עדת החסידים בעיר וראש ישיבת 'תומכי תמימים'. עם הגיעו, שימש בפועל כמגיד שיעור, המשפיע ומנהל בישיבה וכן כרב הקהילה החב"דית כולה. בנוסף לזאת, גם שימש כמשפיע בבית המדרש החב"די שכונה "בית המדרש של סוחר העצים".

העולם הראשונה, עזבו חלק מהתמימים את הישיבה בליובאוויטש, ועל פי הוראת אדמו"ר הרש"ב, למדו בערים שונות ברחבי ברית המועצות. כמה קבוצות נשלחו גם אל חרסון, בה שלט באותה העת הגנרל דינקין שלחם בחירוף נפש נגד הקומוניסטים.

את התמימים בעיר לימד הרב צבי גוטליב, שהיה ממגידי השיעורים בליובאוויטש. הלימודים התקיימו בבית כנסת חב"ד ששכן על שפת נהר הדנייפר, ונקרא "בערגאווי שול", או בתרגום מרוסית: בית כנסת שעל החוף.

את הישיבה ניהלו יבעלי בתים חסידיים שהיו מסורים בכל לב לטובתה של הישיבה: ר' ישראל טשערטאק, גבאי בית הכנסת בו התקיימו הלימודים, וכן האחים ר' זלמן ור'

קולעות ומבוססות. למרות המלחמה והמצב הכלכלי הגרוע, התקיימו הלימודים כסדרם – שמונה שעות ביום למדו נגלה, וארבע שעות חסידות.

יורדים למחותרת

מרת פסיה קרסיק, בתו של הרב דבוסקין, סיפרה על המסירות הגדולה של אביה לישיבה:

"שתי משפחות חסידיות עשירות פרשו את חסותם על הישיבה, משפחת גוראריה מקרמנצ'יג ומשפחת בזפלו. פעם הגיעו שני הנגידים לחרסון ושאלו את אבא כמה כסף הוא צריך לצרכי משפחתו, והוא עשה חשבון בכדי שיספיק לו ללחם צר ומעט מים. הם נתנו מיד את הסכום המבוקש. כאשר עזבו את הבית, אמרה אמא לאבא: 'היית צריך לעשות חשבון שיספיק לנו גם למאכלים אחרים...' כזה היה אבא."

הוא התמסר בלב ונפש לישיבה ותלמידיה. בזמנים הגרועים ביותר של מצור ומצוק, השתדל לספק לתלמידים את כל צרכיהם. מספרים, כי פעם, בתקופה של רעב גדול, הביאו לביתו מספר בני הקהילה ככרות לחם בשביל בנותיו הקטנות, ורי אליעזר נתנם מיד לתלמידי הישיבה.

הישיבה, בה למדו כחמישים תמימים, החזיקה מעמד בשנות מלחמת העולם הראשונה והמהפכה הקומוניסטית שאחריה. תקופה מסויימת התקיימה הישיבה בגלוי, אלא שהקומוניסטים השליטו עד מהרה את דעתם הקלוקלת ואסרו לחלוטין את לימוד התורה. בלית ברירה נאלץ ר' אליעזר להורות לתמימים לרדת ללמוד במחותרת.

בחורף תרע"ט נשלחה לחרסון קבוצה נוספת מתלמידי השיעורים בקרמנצ'יג, ובגין ריבוי התלמידים מינה הרב דבוסקין את ר' ניסן מקאפוטקוויטש לראש ישיבה. וכאשר הוא חלה, הביא במקומו את הרה"ח ר' מרדכי פרלוב אשר לימים כונה "ר' מוטע חרסונעיר".

בשנת תרע"ט, הגנרל דינקין וחייליו ערכו פוגרום ביהודי חרסון. המהומה בעיר היתה גדולה ורבים נמלטו על נפשם, ובכל זאת, חסידי חב"ד והתמימים נותרו בחרסון בכדי לשמור על הגחלת היהודית בעיר.

אחת מדמויות ההוד שהתגוררו בחרסון בשנים תרע"ח-תרע"ט, היה החסיד המפורסם ר' איציה מתמיד. הוא התאלמן זמן קצר לפני כן, והגיע לעיר עם ילדו בן חמש. מדי פעם היה ר' איציה מתוועד עם התמימים.

הרה"ח ר' אליעזר ננס, יליד חרסון, מספר בזכרונותיו:

"היה זה בקיץ תרע"ז, כאשר באתי לביקור זמני מישיבת יתומכי תמימים לבית הוריי ז"ל אשר דרו בעיר חרסון. באותו זמן, ביום ערב שבת קודש, בא לעירנו השד"ר של אדמו"ר הרש"ב, הרה"ח המפורסם הר"ר יצחק מתמיד (גורביץ). הוא התאכסן בבית הוריי, ומכיוון שבא בערב שבת קודש, ביקש ממני שאלך אל השו"ב שלנו הרה"ח ר' משה חריטונוב ז"ל לשחוט אצלו עוף, ושאני אראה איך השו"ב בודק את היחלף תחילה וסוף. הר"ר יצחק היה מדקדק שהשו"ב יבדוק את היחלף בתחילה ובסוף כשהוא שוחט עוף בשבילו.

"הלכתי אל השו"ב הר"ר משה ובידי עוף, וראיתי את הבדיקה תחילה וסוף. מהעוף הזה בישלה אמי ז"ל בכלים מיוחדים את מאכלי השבת בשביל הר"ר יצחק.

"בסעודת ליל שבת חיכינו עד שבא הר"ר יצחק (מפני שהיה מתפלל באריכות).

לאחר הסעודה ביקש הר"ר יצחק מאבי ז"ל שלמחרת בסעודות יום שבת, לא יחכו לו. "ביום השבת שב הר"ר יצחק לאחר התפילה מבית הכנסת, בשעה שש לפנות ערב, ואני שימשתי אותו בסעודה. כאשר הגשתי לו את ה'קוגל', הסתכל בו ואמר לי שאקרא לאמי ז"ל. כאשר באה, שאל אותה: האם יש בקוגל הזה שומן? היא השיבה בחיוב. ואז שאל: ומאיזה שומן עשיתם את הקוגל? היא ענתה: מהשומן של העוף ששחטו בשבילכם. אמי ז"ל הלכה מחדר האוכל – אבל הר"ר יצחק לא אכל את הקוגל.

"כעבור זמן מה באה אמי ז"ל וביקשה שליחה מהר"ר יצחק, כי נזכרה שלקחה מעט שומן מהעופות ששחטו ביום חמישי אצל השו"ב הר"ר משה, מכיוון שהשומן של העוף ששחטו בשביל הר"ר יצחק לא היה מספיק, היא לקחה מהשומן של העופות שנשחטו ביום חמישי אצל השו"ב הר"ר משה. היא עשתה זאת בחיפזון, שלא במתכוון. אימא ז"ל, יצאה מחדר האוכל והר"ר יצחק לא אכל עוד מהקוגל.

"באותו זמן בא אלינו הרה"ח ר' אליעזר דבוסקין הי"ד. כאשר ראה שהר"ר יצחק לא אוכל את הקוגל, אמר שאצלו בבית לא הכינו השבת קוגל, וטעם מהקוגל שאימא עשתה."

ר' לייזר מוסיף ומספר כי לקראת ראש השנה תרע"ח הגיע לרוסטוב אל הרבי הרש"ב, והוא המתין לתורו להיכנס 'יחידות'. בשלב מסויים נאלץ המזכיר לעזוב את משמרתו לשעתיים, כיוון שיצא בשליחות הרבי, לכן מינה את ר' לייזר לאחראי על הנכנסים עד שובו:

"הראשון ברשימה היה הר"ר יצחק מתמיד הי"ד... הוא נכנס לשם ברעדה. סגרתי את הדלת אחרי, אבל לא לגמרי, השארתי סדק קטן כדי שאוכל לשמוע.

"הר"ר יצחק בכה, שאל אותו כ"ק אדמו"ר נ"ע מפני מה הוא בוכה. ואז סיפר את שקרה לו בחרסון עם הקוגל. והוסיף שמכיוון שר' לייזר צירצ'סקר אכל את הקוגל, ומכיוון שר' לייזר עומד במדרגה גבוהה ממנו, חושש הוא שההידור בבדיקת היחלף בתחילה ובסוף הוא למעלה ממדרגתו, והרי הוא גם לא שאל את הרבי אם מסכים שיקבל על עצמו הידור שכזה; לכן הוא ירא שבעשיית ההידור הזה יכולה להיות אצלו נפילה חס ושלום, לכן הוא מבקש מהרבי עצה מה לעשות עתה, ותיקון על העבר. ענה לו כ"ק אדמו"ר נ"ע שההידור הזה טוב מאוד וימשיך בו."

בתחילת שנת תרע"ח הגיעה קבוצת בחורים נוספת מליובאוויטש ובה התמימים ר' עזריאל זליג סלונים ור' אליעזר ננס. לאחר זמן מינה הרב דבוסקין, את ר' מנחם מענדל רוזנמוטר – מענדל טאמשאווער – מן העילויים של ליובאוויטש ואת ר' בצלאל ווילשנסקי, לרמ"ם בישיבה. מדי פעם היה ר' אליעזר נכנס לשיעוריהם ומקשיב בדממה לתוכן הדברים. בתום השיעור היה ניגש ומגיב על תוכן השיעור במילים ספורות אך

אחד מבתי כנסת חב"ד בחרסון בתקופה שלפני השואה (למעלה) וכיום (למטה)

הסתלקות אדמו"ר הרשב"י גרמה לרב דבוסקין שברון לב עצום, עד שלא מצא את הכוחות להמשיך לנהל את הישיבה ולהזיקה. בעקבות זאת הישיבה נסגרה ותלמידיה התפזרו.

אולם בסוף חורף תרפ"ט, שוב נפתחה הישיבה לזמן קצר, נסגרה ושוב נפתחה בשלהי תר"צ, כאשר כעשרים תמימים שגורשו מהומיל הגיעו לחרסון יחד עם ראש הישיבה שלהם הרב יחזקאל הימלשטיין ור' צמח גורביץ' ששימש כעוזרו.

באחד הימים תפסו אנשי הנ.ק.ו.ד. את התלמידים יעל חס', בעת שלמדו תורה באחד מבתי הכנסת בעיר. ר' יחזקאל ר' צמח והתלמידים נלקחו למטה הנ.ק.ו.ד., שם הוכנסו לתא אחד, מה שאיפשר למבוגרים לעודד את התלמידים.

בלילות נלקחו התלמידים לחקירות, ובכל חקירה התביעה היתה דומה: תחתמו כי שני המבוגרים הם המנהלים של הישיבה ואז תשוחררו. כל אחד בתורו סירב בתוקף לחתום וסבב החקירות נמשך במשך שבועיים. בחלוף שבועיים הוחלט לשחרר את התלמידים בגין היותם קטינים. כעבור זמן שוחררו גם ר' יחזקאל ור' צמח, בתנאי שלא יעזבו את העיר עד למשפט. מובן כי מיד עם שחרורם, נמלטו מהעיר.

"בחרסון מתים כל יום"

בשנת תרפ"ב שרר רעב כבד ברחבי ברית המועצות. תושבים רבים, ובהם חסידים ותלמידי חכמים, גוועו למוות מתת-תזונה. הרעב הכבד הפיל חללים גם בקרב קהילת חב"ד בחרסון. על כך ניתן ללמוד ממכתב שכתב הרבי הריי"צ: **"לפני מונח מכתב יידי מר אלטהויז ר' אליהו חיים שי מעיר ניקולייב, הכותב לי אשר בחרסון מתים בכל יום, ירחם ה' כמה אנשים מהרעב הנורא, ובמחנם – ניקולייב – גם כן, עם רשימת אנשים, דבר המבהיל את הרעיון"**.

אנשי היבסקציה המשיכו במלאכתם הנפשעת, והמשיכו לסגור את כל מוסדות הדת בחרסון, ובהם את המקוואות, החיידרים והישיבות. בעקבות זאת פנו החסידים אל הרבי הריי"צ וביקשו סיוע כספי עבור בניית מקווה. הרבי השיבם כי אם יאספו בעצמם, יגיש להם סיוע. ואכן, המאמצים הוכתרו יפה ובעיר נבנה מקווה חדש.

מהיד הקשה בה נקטו הקומוניסטים, ושלחו את ילדיהם לבית הספר, בעוד בבית חינכו אותם לקיום מצוות, אולם אבא לא שעה לשכנועים, לאיומים וללעג שהיה מנת חלקו. היו לי ארבע אחיות, וכולנו לא היינו ולו יום אחד בבית ספר. נציגי השלטונות באו אלינו הביתה, ואיימו על הוריי, והם לא שעו כלל לדבריהם. אבא היה נחוש בדעתו לקיים את דברי הרבי הריי"צ, ששלל מכל וכל את האפשרות ללמוד בבתי ספר הקומוניסטיים. לאבא היו עוצמות חזקות והוא לא נכנע ללחצים שהופעלו עליו, ואנחנו למדנו תורה בבית."

בדו"ח ועד הרבנים (שייסד אדמו"ר הריי"צ), עולה כי בשלהי שנת תרפ"ח, למדו בחיידרים החב"דיים המחתרתיים בחרסון, מאה עשרים וחמישה תלמידים. בגין המצב, כל החיים היהודיים ירדו למחתרת. השלטונות מצדם לחצו על ההורים לשלוח את ילדיהם לבתי ספר ממלכתיים, ורבים אכן נכנעו ללחצים בלית ברירה. היו גם כאלו שעמדו על המשמר מתוך חירוף נפש ולא הסכימו לשלוח את ילדיהם ללמוד בבתי ספר בהם מחנכים בחינוך כפרני. על כך ממשיכה ומספרת מרת פסיה קרסיק, בתו של הרב דבוסקין: "לאבא לא היה קל, גם יהודים שומרי מצוות חששו

הרב אריה לייב ננס, מחסידי חב"ד בחרסון

ציון ר' הלל מפריטש בחרסון

הרה"צ הרה"ח ר' הלל הלוי מאליסאוו מפריטש, הידוע בשם ר' הלל מפריטש, נולד בשנת תקנ"ה. הוא היה מהחסידים המפורסמים ביותר בקרב חסידי חב"ד מאז התייסדות חסידות חב"ד. היה מחסידי כ"ק אדמו"ר האמצעי וכ"ק אדמו"ר היצמח צדק.

בנוסף להיותו רב בפריטש ובברויסק, שימש כמשפיע נודד ביקולוניותי החסידיות שבאיזור ניקולייב וחרסון. על הסתלקותו מסופר: בתשעה באב האחרון היה ר' הלל בעיר ניקולייב. הוא חש ברע וביקש שבמוצאי תשעה באב יעבירוהו לעיר חרסון, וכך אכן נעשה. בשבת קודש נחמו, י"א מנחם אב תרכ"ד, השיב את נשמתו לבוראו. מנוחתו כבוד במרכז העיר חרסון שבאוקראינה.

ויערכו רשימה מיוחדת מכל מתפללי בית כנסת ובית כנסת, ובכל ביהכ"נ וביהכ"נ יהיה איש נבחר אשר הוא ישגיח על הסדר האמור, והעובר בשאט נפש ידע כי אין לו חלק בזכות אבות, והמקבלים עליהם דרכי אבותינו ופקודתם יתברכו בברכה כפולה ומכופלת מנפש ועד בשר (אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ חלק א' עמוד רפ).

כעבור כחצי שנה, קיבל הרבי הרי"צ מכתב מר' משה חריטונוב המאשר כי הוסדרו זמני לימוד החסידות בעיר חרסון. ועל כך השיב הרבי באגרת מפורטת. ולהלן הקטע הראשון מתוכה:

נהניתי במאוד על אשר הוסדר זמני לימוד דא"ח, והשי"ת יהיה בעזר הלומדים להצליחם בכל אשר להם מנפש ועד בשר, ויתן להם השי"ת פרנסה מרובה אשר יוכלו לקבוע עיתים לתורה ברבים, ואשר הלימוד יבוא לידי מעשה בהתעוררות בעבודה שבלב זו תפילה, ובקיום מצוות בפועל ממש, אשר זהו תכלית הלימוד... (אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ חלק א' עמוד שפ).

בראש חודש סיון תרצ"ד כתב הרב יהודה אריה לויין מחסידי חב"ד בעיר לרבי הרי"צ:

"אודות השאלה מה נעשה מלימוד נגלה ודא"ח, הנני להודיע כי בית המדרש שלנו עומד ברוחו רוח החסידות כמקדם, היינו בכל יום בערב אחר מנחה לומדים עין יעקב, ולפעמים שולחן ערוך אדמו"ר, המלמד ר' משה שו"ב (חריטונוב).

"אחר ערבית פרק תניא, שבת קודש לפני קבלת שבת – ליקוטי תורה על ידי ידידנו ר' ידידיה פסח פריינקל. שחית קודם התפילה וקודם מנחה ליקוטי תורה על ידי ידידנו ר' משה שו"ב. לשלוש סעודות חזרת דא"ח, שבת ר' משה חריטונוב ושבת ר' ידידיה פסח".

שיעורים בנגלה ובחסידות

במקביל ללימוד תורה עם ילדים ונערים, הרבי הרי"צ עודד את קהילת החסידים בחרסון לייסד שיעורי תורה לאני"ש, בנגלה ובחסידות. הרבי אף דרש לדווח לו על מצב השיעורים.

בשלהי תשרי תרפ"ד כתב הרבי מכתב ארוך אל ר' ידידיה פסח פריינקל, מחשובי חסידי חב"ד בעיר, בו תבע מחסידי חב"ד בחרסון להתפלל כדבעי, ולקבוע שיעורים בחסידות. להלן תורף המכתב:

הנני פונה אליהם בשם החסידות, אשר איש איש ישוב אל קנו, ויקבע לו מקום בבית הכנסת והמדרש. באחד השיעורים אשר לפי ערכו, מלבד אשר בשבת קודש כל אחד ואחד מחוייב לבוא אל לימוד הדא"ח

בין הימים כ"ד אלול ועד ערב יום הכיפורים הוצאו יהודי חרסון, כחמשת אלפים במספר, ובהם חסידי חב"ד, לתעלה שהייתה מחוץ לעיר ושם נרצחו נפש. הרב דבוסקין עצמו, רעייתו הרבנית טויבע, ועוד שבעה יהודים, נרצחו באכזריות בתוככי בית הכנסת החב"די

הגניזה החרסונית

חרסון ידועה בדברי ימי חב"ד, בין היתר, בעקבות חשיפת הגניזה החרסונית, ובה אגרות קודש יקרות מפז שכתבו הבעל שם טוב, המגיד ממזריטש ועוד. כשעוסקים בעיר חרסון, מן הראוי היה להתעכב גם על הגניזה היקרה שנתגלתה בעיר זו. מהי באמת הגניזה החרסונית?

אדמו"ר הרי"צ מבאר את מהות "הגניזה החרסונית", במכתב שהודפס לראשונה בחוברת הראשונה של "התמים" שהופקה בוורשה בשנת תרצ"ה. להלן תמצית הדברים: בימי המהפיכה הקומוניסטית, נשדד ארכיון הבולשת ובו: "הרבה כתבי יד, מהם כתובים על קלף ומהם על נייר מכתבים שונים, וספרים הנדפסים שלמד בהם מורנו הבעל שם טוב".

חלק מהארכיון הגיע לאודסה, אלא שרבים וטובים חששו (וישנם החוששים עד היום) כי המכתבים מזוייפים. אולם הגביר הרב שמואל (ב"ר שניאור זלמן) גור אריה קנה חלק גדול מכתבי היד והספרים ושלחם מתנה לרבי הרש"ב. לאחר עבודה רבה, גילה הרבי הרש"ב את דעתו, כי כל המכתבים הם העתקה, אבל תוכנם אמיתי ונכון הוא. לכן אגרות אלו הודפסו (חמש עשרה שנה לאחר מכן) בחוברות התמים, ולאחר מכן בכרכי אגרות קודש.

הרב מרדכי פרלוב

לא נטש את שליחותו

בקיץ תש"א הגיעו ימים אפלים לברית המועצות. צבא גרמניה פלש באורח פתאומי לתוככי ברית המועצות וכבש בסערה שטחים עצומים. כל חילות הצבא הגרמני כבשו במהירות רבה את ליטא, לטביה ואסטוניה, וחלקים ניכרים מאוקראינה וביילורוסיה. עד מהרה נראו בשדות הקרב שיירות אין-סופיות של חיילים רוסיים צועדים בידיים מורמות, בעוד הגרמנים ממשיכים לכבוש ואין מי שיעצור בעדם.

עם תחילת הכיבוש הנאצי, החלה הבריחה הגדולה של תושבי האיזורים הקרובים לחזית. בחרסון התגוררו באותה עת כ-15,000 יהודים מתוך כ-170,000 תושבי העיר. כעשרת אלפים מיהודי חרסון, ובהם חסידי חב"ד רבים, הצליחו להימלט מבעוד מועד, אלא שחלקם נפטרו לאחר מכן בגין תלאות המלחמה.

בני משפחתו של הרב דבוסקין, רב הקהילה, שיגרו אליו מברק בו ביקשו שיברח עם משפחתו לסמרקנד שבאוזבקיסטן, וכך יציל את משפחתו. אך הוא לא הסכים לעזוב את חרסון, שהרי הוא הגיע בשליחות הרבי.

ככיו במנחם אב תש"א, נכבשה חרסון בידי הגרמנים. כבר בימי הכיבוש הראשונים נצטוו יהודי העיר להקים ועד יהודי, וזה נדרש לערוך בימים א' עד ד' באלול רישום של כל יהודי העיר. בתום הרישום רוכזו יהודי חרסון בגטו שהוקם במיוחד במרכז העיר. בייג באלול נצטוו היהודים לענוד על חזם וגבם את הטלאי הצהוב. בד-בבד, נדרשו היהודים למסור לממשל הגרמני את כל הכסף ודברי הערך שהיו ברשותם. חודש בלבד, חלף מאז שהנאצים נכנסו

ספרי תורה מחוללים

לעיר, וכבר החלה מלאכת ההשמדה השטנית. יחידות האיזנצגרופן שהופקדו למטרה זו, הגיעו לעיר והחלו בביצוע "המשימה הסופית".

בין הימים כ"ד אלול ועד ערב יום הכיפורים הוצאו יהודי חרסון, כחמשת אלפים במספר, ובהם חסידי חב"ד, לתעלה שהייתה מחוץ לעיר ושם נרצחו נפש. בין ההרוגים: מרת לובה בתו של הרב דבוסקין ובעלה הרב אברהם רובינסון ושני ילדיהם, הרה"ח ר' פסח פריינקיל. השם יקום דמם. הרב דבוסקין עצמו, רעייתו הרבנית טוביב, ועוד שבעה יהודים, נרצחו באכזריות בתוככי בית הכנסת החב"די "בעגרוואי שול".

מסופר כי בצום גדליה תש"ב, הציתו

ניסיון ושכרו

אותה אישה שהתגוררה בטירת הכרמל, הייתה, כאמור, רחוקה מאוד מחיי תורה ומצות, אך דומה שדבריי עשו עליה רושם עז. היא הסכימה לחשוב על כך ברצינות. בעלה שגם הוא הצטרף לשיחה בשלב מסוים, נראה היה כרחוק יותר ממנה מתורה ומצוות. באופן צפוי, הוא לא התלהב לשים את מבטחו בברכתו של הרבי, ודחק בה שלא לנסות בכלל את אופציית הכתיבה לרבי. כך או כך, דומה שרצונה לילד היה חזק ביותר, והיא הביעה את הסכמתה שאכתוב בשמה לרבי, ולעשות ככל אשר יורה לה הרבי

המשמעות של המשך ההריון הוא איבוד חייה וחי הוולד. היא מאוד רצתה בחיי הוולד, אולם הרופאים לא נתנו לה מנוח. הם ציינו כי בכל ההיסטוריה הרפואית, אישה במצבה לא ילדה ילד, ואף גרוע מכך.

היא נראתה שבורה ורצוצה. מצבה הנפשי היה קשה, וכעת המתינה למוצא פיננו. בו במקום הבזיקה במוחי התובנה, כי אם היא הוכנסה דווקא לחדרה של רעייתי, שליחה של הרבי, יש דברים בגו, ובוודאי זהו מקרה של השגחה פרטית.

כאן התערבתי בשיחה וסיפרתי לה שאני חסיד של הרבי מליובאוויטש, ואהיה מוכן לכתוב לרבי מכתב בו אגולל את מצבה ואבקש ברכה ועצה בעבורה. הוספתי וסיפרתי לה סיפורי מופת רבים שאירעו בזכות ברכותיו של הרבי, אך היה לי תנאי – שהיא תתחייב לבצע את מה שהרבי יאמר.

אותה אישה שהתגוררה בטירת הכרמל, הייתה, כאמור, רחוקה מאוד מחיי תורה ומצות, אך דומה שדבריי עשו עליה רושם עז. היא הסכימה לחשוב על כך ברצינות. בעלה

במזל טוב, ובעקבות כך נזדמן לי לפקוד בתדירות גבוהה את בית הרפואה 'רמב"ם' באותו שבוע.

באחד מביקורי בחדר בו שהתה רעייתי, הבחנתי כי לחדר הוכנסה מאושפזת נוספת. בשלב מסוים נוצרה סיטואציה נוחה ושיחה התפתחה בינה לבין רעייתי. תחילה היו אלה מילות נימוסים סתמיות, אולם מאוחר יותר פתחה את סגור לבה בפנינו וסיפרה בצער על כך שהיא איננה אישה בריאה, ובנוסף לכמה סיבוכים רפואיים שיש לה, הרי שבגופה יש רק כליה אחת, ל"ע, לאחר כריתה שעברה מלפנים.

על אף שלא הייתה אישה שומרת תורה ומצוות, ניכר היה כי היא חשה בהערכה למסורת וליהודים שומרי מצוות. השיחה התפתחה ואני הקשבתי מן הצד.

זו המשיכה לספר כי בעקבות מצבה הבריאותי הרעוע, אסור לה להיכנס להריון, אולם כעת, לאור המצב בו היא נמצאת בחודשי ההריון הראשונים שלה, הורו לה הרופאים לבצע הפלה רח"ל. הם איימו כי

השעה 3:00 לפנות בוקר. מחוץ לכותלי בית חב"ד באילת שררה צינת לילה, אך בפנים הייתה חמימות חסידית שאפפה את כולם. ההתוועדות בעיצומה. סיפור רודף סיפור, 'הרגשי' רודף 'הרגשי', ואהבה העצומה לרבי מוצאת ביטוי כנה וגלוי-לב.

המתוועדים ישבו סביב המשפיע הרב אברהם שמואל בוקיעט, חלקם תלמידי הישיבה וחלקם 'מקורבים' חדשים שבאו בשערי הישיבה, לצד תלמידי ישיבות ליטאיות, צעירים מארצות הברית וארגנטינה שבאו לחופשה בעיר הקיט.

"לחיים!" הפר שוב קולו של הרב בוקיעט את הדממה.

"לחיים ולברכה!"

"הסיפור הבא אירע לפני עשרים ושתיים שנים, בחודש אדר תשד"מ. באותם ימים התגוררתי עם משפחתי בקרית אתא, שם שימשנו כשלוחי של הרבי מלך המשיח. באחד הימים, זכינו אני ורעייתי לחבוק בן

מסתבר שהניסיון מולו הייתה צריכה לעמוד, לא פסק. סגל רופאי רמב"ם החליטו להוציא אותה מבית הרפואה בכדי שלא יהיו אחראים למצבה. היא עברה אפוא להתאשפז בבית רפואה אחר בעיר, 'כרמל'.

לנוכח הנסיבות, היא הייתה מודאגת מאוד. לבקשתה שלחתי מכתב נוסף לרבי בו גוללתי את כל מה שהיא עוברת ואת השינוי שחל בימים האחרונים. תשובת הרבי לא איחרה לבוא: **"כבר עניתי להמשיך הריונה, אזכיר על הציון"**. שוב פניתי אל האישה עם התשובה הברורה, וחיזקתי אותה שאין לה ממה לחשוש כשהיא זוכה לתשובות ברורות שכאלה.

באותם שבועות עזבתי את שליחותי בקרית אתא ועברתי להתגורר בכפר חב"ד. בשבועות הראשונים עוד המשכנו לעמוד בקשר, אולם ככל שחלפו הימים ומטרדות צוק העיתים – ניתק בינינו הקשר.

לפני מספר חודשים, ובאחד הימים אני מקבל לביתי טלפון. האיש שמעבר לקו הציג את עצמו כמנהל בית הרפואה 'כרמל'. בבת אחת נדרכתי כולי. תהיתי האם אירע אסון כלשהו, אולם נימת התרגשות שהבחנתי בקולו של הפרופסור המכובד, הרגיעה אותי. הוא הזמין אותי להשתתף ביום המחרת בכינוס רפואי שבית הרפואה יקיים, תוך שהוא קושר זאת לסיפורו של האישה.

למחרת הגעתי לבית הרפואה. מהר מאוד הבנתי שאין זה סתם הרמת כוסית 'לחיים', אלא טררס גדול. באחד מאולמות בית הרפואה התכנס קהל רב של רופאים ואחיות, ובתוכם גם מנהל בית הרפואה רמב"ם! בזה אחר זה עלו לבמה והיללו ושיבחו את הרבי, שבברכתו אירע משהו למעלה מגדרי הטבע של חכמת הרפואה.

בחדר נכחו גם האישה ובני משפחתה, ובפי כולם הייתה ניכרת התרגשות רבה.

מה שגרם להתפעלות הגדולה, זאת העובדה שהלידה הייתה כשורה ובנקל.

להפתעתי, גם אני נתבקשתי לשאת דברים, וניצלתי את המעמד לדבר על גדולתו של הרבי, תוך שאני מחדד בפני השומעים אודות הדרגות שיש באמונה, ואיזו סוג של אמונה נדרשת מאתנו מול דעותיו של נשיא הדור.

"לחיים!"

"לחיים ולברכה!"

"שנזכה להיות 'מקושרים' באמת!"

באחד הימים קיבלתי ממנה טלפון בהול. מסתבר שהניסיון מולו הייתה צריכה לעמוד, לא פסק. סגל רופאי רמב"ם החליטו להוציא אותה מבית הרפואה בכדי שלא יהיו אחראים למצבה. היא עברה אפוא להתאשפז בבית רפואה אחר בעיר, 'כרמל'. לנוכח הנסיבות, היא הייתה מודאגת מאוד. לבקשתה שלחתי מכתב נוסף לרבי בו גוללתי את כל מה שהיא עוברת ואת השינוי שחל בימים האחרונים. תשובת הרבי לא איחרה לבוא: "כבר עניתי להמשיך הריונה, אזכיר על הציון". שוב פניתי אל האישה עם התשובה הברורה, וחיזקתי אותה שאין לה ממה לחשוש כשהיא זוכה לתשובות ברורות שכאלה.

הרועה לא עוזב את צאן מרעייתו, ובשיחותיי עמה עוררתי אצלה את נקודת האמונה, והייתה סיעתא דשמיא גדולה. היא עמדה בכל הלחצים. באחד הימים קיבלתי ממנה טלפון בהול.

שגם הוא הצטרף לשיחה בשלב מסוים, נראה היה כרחוק יותר ממנה מתורה ומצוות. באופן צפוי, הוא לא התלהב לשים את מבטחו בברכתו של הרבי, ודחק בה שלא לנסות בכלל את אופציית הכתיבה לרבי.

כך או כך, דומה שרצונה לילד היה חזק ביותר, והיא הביעה את הסכמתה שאכתוב בשמה לרבי, ולעשות ככל אשר יורה לה הרבי.

עוד באותו ערב כשהגעתי לביתי, עשיתי את כל ההכנות לכתיבה לרבי, וגוללתי על הכתב את כל הסיפור העצוב. חלפו ימים אחדים, ונתקבלה תשובה מהרבי והיא: **"להמשיך הריונה אזכיר על הציון"**.

התרגשות רבה אחזה בי, ותכף הזדרזתי להראות לה את המכתב, תוך שאני דוחק בה לקיים את ההסכם בינינו, וזאת על אף הקשיים שעומדים בפניה. ואכן, לא טעיתי, סגל הרופאים היה בדעה שחייבים להפסיק את ההריון, וכי המשכו עומד בסתירה לכל חוקי הרפואה.

מאותו רגע בו היא הודיעה לרופאים על רצונה להמשיך בהריון, בעקבות ברכתו של הרבי, מסע הלחצים עליה ועלי היו קשוח ובלתי מתפשר. מנהל בית הרפואה רמב"ם בכבודו ובעצמו לקח אותי לשיחה לחדרו והבהיר לי חוזר והבהר במילים ברורות: "מעולם אישה לא יכלה ללדת בסיטואציה בה היא נמצאת. אני לא יודע מי זה הרבי מליובאוויטש, אולם אני פה שמטפל ולוקח את האחריות. לבד מזאת, גם אם הרבי מבין מעט ברפואה, הרי לא שלחת לו שום מסמכים רפואיים, וכיצד אתה לוקח על עצמך אחריות עצומה כזו?" רטן.

כשראה שאני איתן בדעתי ואני חוזר בפניו שוב ושוב כי הרבי אינו אדם שגדרי הטבע מנחים אותו, ואין סיכוי לנסות לשנות את דבריו, הוא הפך לדבר איתי בקשיחות: "ראה, אם יקרה לה משהו, לא אותך יעמידו למשפט, וגם לא את הרבי מליובאוויטש – אלא אותי! אני לא מוכן לקחת שום אחריות. אם היא תמשיך לעמוד בסירובה להפיל את העובר, אני אודיע להוציא אותה מבית הרפואה".

הלחצים היו רבים ומכל הכיוונים. מילא אני, נולדתי חסיד, אך לך תסביר למשפחה שאין לה כל קשר לאידישקייט, ובטח לא לאמונת חכמים טהורה, שהיא צריכה לשמוע לדבריו של הרבי מול דעותיהם המלומדות של סגל הרפאים.

בעלה אף הוא הילך על אשתו אימים בכך שהיא מאבדת את עצמה לדעת. אך לא

תעלומת הבצק שלא הספיק להחמיץ

ארבעה ימים לפני פסח, ציווה ה' את בני ישראל לאכול מצה, אם כן, מדוע נאמר שאוכלים מצה על שום שלא הספיק הבצק להחמיץ? ועוד – בני ישראל הלא נצטוו לאכול את המצות לפני חצות ליל ט"ו בניסן, ואילו ההתגלות האלוקית היתה רק בחצות, כיצד זה מתיישב? מהי 'מצה עשירה' ומהי 'מצה עניה'? • כל זאת ועוד, במאמר המעניק מבט מיוחד ומרתק לחג הפסח, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד • דורשין ושואלין בענייני החג

לפני חצות ליל ט"ו בניסן, והתגלות "מלך מלכי המלכים" היתה רק בחצות, ככתוב "ויהי בחצי הלילה וה' גוי"?

אכלו מצות פעמיים

יש מתרצים שלמרות שהציווי נאמר ארבעה ימים לפני יציאתם ממצרים, הוא ניתן מלכתחילה בשל המאורע העתיד להיות ביציאתם ממצרים שלא יספיק בצקם להחמיץ, כלומר לפני המאורע ראה הקב"ה שלא יספיק בצקם להחמיץ ולכן הקדים

שארבעה ימים לפני יציאת מצרים, בעשירי בחודש ניסן, ציווה ה' לאכול מצות בליל פסח, ככתוב² "בארבעה עשר יום לחודש בערב תאכלו מצות", אם-כן לא החיפזון וחוסר הזמן של הבצק לתפוח גרם לאכילתם מצות אלא הציווי האלוקי "תאכלו מצות", ואף אם היה זמן להתפיח את הבצק שיחמיץ – הם היו מחויבים לאכול מצה?

גם עצם הנוסח "מצה זו שאנו אוכלים על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם" – דרוש בירור והבנה: הלא הם נצטוו לאכול את המצות

למה מצה – ציווי ה' או כי הבצק לא החמיץ?

שאל כל אדם "מדוע אוכלים מצות בפסח"? והוא יענה בפסוק מפורש¹ "ויאפו את הבצק .. עוגות מצות, כי לא חמץ, וכך גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה", וכן נאמר בהגדה "מצה זו שאנו אוכלים על שום מה? על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם".

אבל עיון מדוקדק בפסוקים מגלה

טיפוס גאוותן אינו משוחרר לעשות כל שברצונו, הוא כבול בכבלי "מה יאמרו הבריות", "לא מתאים לי ללבוש בגד כזה", "לא מתאים לי לגור בבית כזה", וכדומה; ואילו עניו וצנוע ואינו מתחשב בברית הינו בן חורין אמיתי לעשות ככל העולה על רצונו בלי מגבלות של "מה יאמרו". זכינו שהקב"ה זיכה אותנו במצווה נפלאה ועצומה – הכוח להיות בן חורין ולא להיות מושפע מהסביבה, מקבלים ממצת המצווה

החיבור להתגלות אור ה'. מדוע אכן ציווה הקב"ה לאכול "מצה" ולא "חמץ" (העשוי מקמח דגן)? כי אמנם חומרי הגלם היוצרים את שני הבצקים, של החמץ ושל המצה – זהים (קמח ומים), אך יש הבדל מהותי ביניהם: בצק החמץ תופח ומתנפח ובצק המצה נותר ללא תפיחה. תפיחה מסמלת את תכונת הגאווה וההתנשאות, וחוסר תפיחה מסמלת תכונת ההכנעה והענווה, הביטול והצניעות. לכן נצטוו בני ישראל לאכול מצה, כי כדי לזכות בהתגלות האלוקית צריך להיות בענווה "איך השכינה שורה בגסי הרוח":

בהיותם במצרים, למרות שהם היו עבדים, שטבעם להיות כנוע, הרי חסרה בהם הכניעה וההתבטלות בפני האמת – הקב"ה; אכילת המצה והכוחות הרוחניים שבה, היא שהטביעה בהם את כוח הביטול וההכנעה כלפי הקב"ה, לכן אחר אכילתה הם זכו בהתגלות האלוקית.

[הזוהר אומר שמצה היא מאכל האמונה, והאוכל מצה בפסח מחזק את אמונתו בה', אמונה ולא הבנה, כי הבנה מסמלת יישות וגאווה, "אני הבנתי את אמיתות הדבר, לכן אני בעדו"; אבל אמונה שאין בה הבנה והשגה, מסמלת ביטול האדם בפני ה', שלו מאמינים].

זו המשמעות הפנימית בדברים שהמצה שאכלו אחר חצות היא מפני ש"לא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא":

בפשטות הכוונה שעקב הזריזות והחיפזון לגאולה לא היה לבצק סיפק זמן לתפור ולהחמיץ; אבל לפי הפירוש החסידי יש כאן עומק רוחני מופלא:

"לא הספיק להחמיץ" משמעו לא היה באפשרותו להחמיץ, כי ההתגלות של מלך

ביציאה ממצרים נאמר "עווגות מצות", עם וא"ו, השינוי באות בודדת זו, מפצח את ה"סוד" המסתתר אחרי הדברים מהות הדברים.

וא"ו היא "אות החיבור", צורת מראה החיצוני – קו מלמעלה למטה מראה על חיבור העליון לתחתון, הקב"ה והיהודי:

המצה הראשונה אותה אכלו בליל הסדר בארץ מצרים, היתה לפני הגילוי האלוקי של אותו לילה, לכן היא כתובה בתורה ללא וא"ו; והמצה השנייה שאכלו אחר "שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה" כתובה עם וא"ו החיבור והגילוי של הקב"ה לישראל.

מצה – "טעם דגן"

אמרו חז"ל⁵ "איך התינוק יודע לקרוא אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן" – תינוק שאינו יודע לקרוא להוריו בשל קטנות דעתו, הרי כשטעום ואוכל דגן הוא לומד לקרוא אבא ואמא.

עם ישראל בארץ מצרים היה בבחינת "תינוק שאינו יודע לקרוא אבא", כסיפור חז"ל שבמצרים שקעו אבותינו בטומאת הגוללים והיו חסרים אמונה בה', לכן ציווה אותם הקב"ה לאכול מצה העשויה מקמח דגן, שכך הם יידעו לקרוא אבא, לאביהם שבשמים.

ואכן מיד אחר אכילת מצת דגן, הם זכו להתגלות אביהם שבשמים – "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא".

לכן המצה הראשונה, שאכלו לפני ההתגלות האלוקית כתובה בתורה "מצת" בלי וא"ו, בלי החיבור וההתגלות של ה'; והמצה השנייה אותה אכלו לאחר שהם זכו בהתגלות האלוקית כתובה בתורה עם וא"ו,

לצוותם על כך עוד קודם. ויש מתרצים שציווי ה' היה לאכול מצה רק בליל הסדר, אבל ישראל אכלו מצה במשך שבעת ימי הפסח כי בצקם לא הספיק להחמיץ.

אדמו"ר הזקן מסביר את הדברים בצורה שונה ומיוחדת, פעמיים הם אכלו מצות: פעם ראשונה בליל הסדר לפני חצות לילה – בשל ציווי ה' "על מצות ומרורים יאכלוהו". ופעם שנייה בעת יציאתם ממצרים – כי בצקם לא הספיק להחמיץ.

ושני מיני מצות הם: המצות שאכלו בגלל ציווי ה' בליל הסדר היתה "מצה עשירה", העשויה מקמח, מים ומי פירות (ליתר דיוק יכלו להוסיף בה מי פירות אבל לא היתה חובה בדבר³), והמצה שאכלו ביציאתם ממצרים היתה "לחם עוני" מקמח ומים בלבד.

מענין לציין, שמשופר ב"מרדכי"⁴ שבזמן שבת-המקדש היה קיים נהגו ישראל לאכול שני מיני מצות בליל הסדר: בתחילתו אכלו "מצה עשירה" ובסופו ("אחר שמלאו כרסן") "לחם עוני" (שבה קיימו את ה"מצת מצוה"). ולכאורה סיבת הדבר היא עשיית ציון וזכר לאותן שני מיני מצות שאכלו אבותינו בדור ההוא.

אבל לפי זה צריך להבין את המנהג לדורות:

כיוון שהמצווה לדורות היא לאכול מצות בליל הסדר לפני חצות לילה, אם-כן מדוע מזכירים בהגדה שהמצות נאכלות "על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ", בעוד שמצותיהן שאכלו כי לא החמיצו הן אכלו רק ביציאתם ממצרים שהיתה למחרת בחצות היום ולא בליל הסדר לפני חצות בעריכת הסדר עוד בארץ מצרים?

אות אחת קטנה

אות אחת בתורה, מהאותיות הקטנות שבכ"ב אותיות – אות וא"ו – מפצחת את ה"קוד" ומבהירה את התעלומה של משמעות שני מיני המצות שאכלו בארץ מצרים (לפני חצות וביציאה ממצרים), והסיבה שאנו משייכים את המצות שלנו למצות שהם אכלו ביציאתם ממצרים ולא למצות שאכלו במצרים בליל הסדר:

המילה "מצה" כתובה בתורה בשתי צורות: פעמים כתובה עם וא"ו – "מצות", ופעמים כתובה ללא וא"ו – "מצת": על המצה שאכלו בליל הסדר נאמר "בערב ותאכלו מצת" ללא וא"ו, ועל המצה שאכלו

אדמו"ר הזקן מסביר את הדברים בצורה שונה ומיוחדת, פעמיים הם אכלו מצות: פעם ראשונה בליל הסדר לפני חצות לילה – בשל ציווי ה' "על מצות ומרורים יאכלוהו". ופעם שניה בעת יציאתם ממצרים – כי בצקם לא הספיק להחמיץ

מלכי המלכים (ואכילת המצה שלפני חצות) גרמה לישראל ענווה וביטול, ועקב כך עיסתם ובצקם לא תפח, כי תפיחה מסמלת גאוה ויישות והם היו בביטול והכנעה לאור האמת האלוקית.

לכן המצות הראשונות נאכלו בשל ציווי ה' והמצות השניות נאכלו ללא הציווי (רק בשל העובדה שלא הספיק להחמיץ):

המצות הראשונות נאכלו לפני הגילוי האלוקי, בהיותם בבחינת גאוה וריחוק מה', לכן היה צריך לצוות ולכופם לעשות מצות, כלומר להיות בביטול, ואף הם נצטוו "ושמרתם את המצות" להשיג כל העת שבצקם לא ישוב ויתפח. אבל המצות השניות שלאחר הגילוי לא הוצרכו להצטוות לאוכלם, ואף לא נאמר עליהם "ושמרתם" ציווי לשמור שלא יתפחו – בשל היות ישראל בדרגת ביטול.

במלה מצה שתי משמעויות שונות (והפוכות: 1) מלשון מצה ומריבה. 2) מלשון צוותא וחיבור – והם שני מיני המצות שאכלו:

המצה הראשונה שאכלו לפני הגילוי האלוקי, עוד לפני שהתנתקו מההשפעה השלילית של טומאת מצרים היתה מצת המריבה, מריבה אישית פנימית בין היצר הרע המנסה להרחיק את היהודי מביטולו להי' ליצר הטוב המנסה לקרבו להתבטל ולהכנע להי'.

המצה השניה שאכלו לאחר שכבר טעמו מהמצה לפני חצות ואחר שהם כבר זכו בהתגלות האלוקית והכניעו את היצר הרע, היא מצת הצוותא והחיבור, שבין היהודי להקב"ה, היות שהגיעו לדרגת השפלות להי' [בסגנון החסידות מצה ראשונה היא "יראה תתאה" והשניה היא "יראה עילאה"].

מצוות המצות לדורות

לכן עתה, בפסח דורות שלאחר יציאת מצרים, אנו מכריזים בליל הסדר "מצה זו שאנו אוכלים על שום מה?" – כוונת השאלה: הרי אנו כבר לאחר ההתגלות האלוקית, ולאחר מתן תורה וקיום המצוות אם-כן מדוע אנו צריכים מצות:

אנו מבינים מדוע כשישראל היו במצרים נזקקו לאכול מצות כדי לתגבר ולחזק את האמונה והביטול להי' כי הם היו שקועים בשיא הטומאה המצרית, אבל כיום לאחר יציאת מצרים ומתן תורה, שכולם מאמינים

בה' – מדוע זקוקים עוד לאכילת מצות? לשאלה זו עונים "על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם",

כלומר המצות שאוכלים עכשיו בליל הסדר לפני חצות יש בהם את כוח המצה הנעלה שאכלו בעבר לאחר חצות, כשם שאז זה היה מצות עם אות וא"י החיבור למלך מלכי המלכים, כך עתה לפני חצות באכילת המצות מתחברים למלך מלכי המלכים.

עוד זאת, מוסיף הרבי יש יתרון במצות הנאכלות עתה אפילו על המצות שנאכלו אז לאחר חצות, מצות שהיו עם ואו החיבור להקב"ה – סיבת הדבר:

מכיוון שאנו חוגגים את הפסח לאחר שבמשך כל השנה היהודי עבד ועמל בקיום התורה והמצוות, הרי הוא זוכה בהתגלות אלוקית יותר נעלה. ועוד: המצה שאכלו אז לפני חצות היתה מפני שלא הספיק הבצק להחמיץ ולא היה מפני ציווי ה', ממילא המצה לא היתה "מצה של מצווה", ואילו עתה יש המצה הנאכל מפני המצווה היא "מצת מצווה".

למה המצה של מצרים היתה "מצה עשירה"

בשולי הדברים, ביאור נפלא של הרבי מדוע המצה הראשונה שאכלו במצרים, זו שלפני חצות, היתה מצה עשירה, הלא ענינה של מצה – ביטול וקבלת עול, וזה מתאים יותר ל"לחם עוני", העשוי מקמח ומים, וגם מים שאין בהם טעם מסמלים אמונה ללא הטעם של ההבנה, ומי פירות המתוקים מסמלים את מתיקות ההבנה ולא את הביטול הנדרש מהמצה?

בגאולה העתידה היהודי יגיע לדרגת ההבנה באלוקות "כולם יידעו אותי", זה

דרגת ה"מי פירות" המתוקים, ומצד התכללות הגאולה העתידה בגאולת מצרים, עשו במצה שבתוך מצרים מצה עשירה "מעין" לעתיד לבוא, והוסיפו למצה של קמח ומים גם מי פירות מתוקים.

זה סוד השם של חג הפסח "חג החרות": כי חופש וגאווה הם שני דברים הפוכים:

טיפוס גאוותן אינו משוחרר לעשות כל שברצונו, הוא כבול בכבלי "מה יאמרו הבריות", "לא מתאים לי ללבוש בגד כזה", "לא מתאים לי לגור בבית כזה", וכדומה; ואילו עניו וצנוע ואינו מתחשב בבריות הינו בן חורין אמיתי לעשות ככל העולה על רצונו בלי מגבלות של "מה יאמרו".

זכינו שהקב"ה זיכה אותנו במצווה נפלאה ועצומה – הכוח להיות בן חורין ולא להיות מושפע מהסביבה, מקבלים ממצת המצווה.

מול היצר-הרע המנסה "להשכיח" את אמונתנו בהי' והליכתנו בדרכי הבורא, נתן לנו הקב"ה את מצוות אכילת הדגן היא המעוררת את האמונה. מפסח ניתן הכוח להיות בענווה למשך כל השנה כולה.

מקורות: לקוטי תורה, צו, דף יג. ספר המאמרים מלוקט, חלק ג, קיג. לקוטי שיחות חלק יז, עמוד 81. ועוד

1. בא, יב, לג-ט.

2. שמות יב, יח.

3. מצה עשירה העשויה ממי פירות אינה מחמיצה, ולמרות זאת נצטוו "ושמרתם" לשמור על המצות שלא יחמיצו, כי בנוסף למי הפירות היו גם מים רגילים, שהם מחמיצים את העיסה אף שיש בה מי פירות.

4. סוף מסכת פסחים.

5. ברכות מ, א.

בין גאולה לגאולה

יום ראשון י"ט אדר.

השעה 7:15 רחובות ניו יורק ריקים, טרם התעוררו ליום חדש. גם בבית משיח-770 מנינים בודדים של מתפללים. אך מי שיכנס בשעה זו לזאל יפתע לראות בשעה מוקדמת זו קבוצת בחורים עירנית מתגודדת סביב ספרי 'בשורת הגאולה'.

יש עוד זמן להתחלת הסדר הרשמי, אך הבחורים השכימו קום להוספה מיוחדת בלימוד עניני גאולה ומשיח, כהוראת הרבי מלך המשיח שליט"א "השכם והערב עליהם לבית המדרש". אל תחשבו שכל כך קל לבחורים לוותר על חלקים יקרים מזמן השינה, כנראה שמדובר בענין שנוגע להם עמוק בנפש.

לעת ערב עם תום הסדרים, מוציא בחור נמרץ ערימת ספרים מספריית הגאומ"ש במערב, ומתיישבים שוב לסדר הוספה.

חודש אדר עדיין, והריקודים ממשיכים מידי ערב. השגרה יכולה לעייף, אך יש גם את אלה שלא מתבלבלים וממשיכים ערב ערב בריקודים בשמחה ובחיות, כאילו רק הלילה התחילו.

יום שני כ' אדר

הסדר הקבוע בשיעור גאולה ומשיח המרכזי הוא לימוד הידבר מלכותי השבועי. בשבוע זה כשהידבר מלכותי (המוגה) קצר ביותר, ניצלו את ימי השבוע – החל מהיום – ללימוד בקונטרס 'בית רבינו שבבבלי'. הזדמנות מתאימה להעלות שאלות וללבן נושאים בשיחה.

ההתוועדות הקבועה של יום שני נערכה ברוב עם, כשראש המדברים השבוע הוא הרב **שניאור שניאורסון**, שליח הרבי מלך המשיח

שליט"א ברמת אביב.

"האמונה והבטחון לבד אין בהם די", מזכיר הרב שניאורסון. "הרבי תובע שמחה, כאילו כבר ישנם את כל הענינים במזומן. ועם השמחה הזו אפשר לפרוץ את כל הגדרים".

הרב שניאורסון מספר חוויות משליחותו במה שנראה בעיני העולם מעוז האנטי הישראלי, כשהמסקנה הברורה מהעובדות שהוא מעלה היא שהעולם כבר מוכן, תושבי רמת אביב עם כל מה שהגדרה זו כוללת מוכנים לקבל את כל הענינים, צריך רק ללכת בכחו של הרבי והכל מתקבל.

בהמשך התוועד עם הבחורים הרב **מנחם צייגר** מירושלים השווה כאן לרגל הבר מצוה של בנו שי.

יום שלישי כ"א אדר

פסח בפתח, וב-770 מודעות על מכירת מצה שמורה לחלוקה במבצעים, במחירים מיוחדים לבחורים. בימים אלו מתקיימת גם החבורה הכללית של תלמידי הישיבה, בהשתתפות מאות בחורים.

עוד לפני פסח עומד בפנינו י"א ניסן, והניגונים על הפרק החדש – ק"ה – מהווים חלק בלתי נפרד מחוויות החג. בתקופה זו תמימים ואנ"ש מנסים את כחם בחיבור ניגונים מתאימים, והלילה בתום הריקודים הושמעו חלק מהניגונים החדשים על ידי המחברים.

יום חמישי כ"ג אדר

ההכנות לכינוס לדוברי עברית ב-770 נכנסו להילוך גבוה. היום בצהריים

התקיימה אסיפה לתלמידי הקבוצה בקשר עם הכינוס, לעודד ולהדריך את הבחורים כיצד להביא את המושפעים מהמבצעים לחגיגת י"א ניסן.

מבצע לימוד המאמרים של את"ה 770 ממשיך בכל המרץ, הבחורים רכונים על החוברות בשעות הפנויות, בולעים עוד מאמר ועוד מאמר. ממלאים את המח והלב במושגים של ימות המשיח.

בכלל מי שיזכה יוכל לראות תופעה מצויה ב-770, שני בחורים יושבים יחד מתחבטים להבין כוונתו של הרבי בשורה פלונית אודות פקחת הענינים, או בקטע אחר עם ההוראה לחיות עם משיח. כשמה שעומד בראש מעייניהם כרגע הוא מה דורש מאתנו הרבי מלך המשיח לעת כזאת של ימות המשיח, ומה אפשר לעשות עוד לזרז את התגלותו.

ובכוונה כתבתי שצריך לזכות כדי לראות. כי מדובר בתופעה שכל אחד יכול לראות אותה מקרוב, אבל יש מי שיראה את התמימים ויתפעל, ויש מי שיראה אותם ולא יבחין בדבר מיוחד. נעדיף ללמד עליו זכות ולא נאמר שהוא מתעלם בזדון, הוא פשוט מאלו שלא זכו...

בערב התקיים שיעור גאולה ומשיח העיוני השבועי עם התי **מנחם כהן**, שהתמקד בדברי הרבי (שי"פ וארא תשנ"ב) שיהודי תמיד רעב לסעודת הליות, ודן בהשלכות ההלכתיות בנוגע לדיני ברכת המזון והלכות סעודה בכלל.

יום שישי כ"ד אדר

לאחר התפלה במנין הרבי מלך המשיח שליט"א התקיימה במזרח 770 ברית מילה

שיעור עיוני בענייני גאולה ומשיח

תלמידי הקבוצה מתוועדים

את כבודות האזניים ויתן לנו לשמוע את הרבי מלך המשיח קורא את ההפטרה.

אם כבר בקבלת הנשיאות עסקינן, זה המקום לציין שאותה שנה שבין יו"ד שבט תשי"א לשי"א שבט תשי"א יכולה להוות עבורנו מקור עידוד בתקופה זו הנוכחית.

מי שמעיין ביומנים מאותה תקופה, יכול לראות את התקווה שפעמה בלב החסידים, מתי, מתי יקבל הרבי את הנשיאות עליו, ובכל פעם השיב אותם הרבי במפח נפש ובשלילה נחרצת בביטויים שמסירים כל תקווה בלב. לקורא ביומנים נדמים החסידים למתדפקים על דלת נעולה שלא נראה שתפתח אי פעם.

אך החסידים לא התייאשו, ואכן סוף כל סוף לאחר שנה של התעקשות לפתע מלאה השמחה את הלבבות, הרבי מלך המשיח שליטי"א הואיל לקבל על עצמו את הנהגת החסידים. נקל לתאר עד כמה גדולה היתה שם השמחה.

ובנוגע אלינו: הרבי בעצמו אומר ש"עס קומט אָן שווער" (בא בקושי) להחדיר את העובדה שהנה משיח בא. שנה ועוד שנה עוברת, תקווה ועוד תקווה, כבר מזמן הבטחנו לכולם שזה קורה, ואלף תאריכים אחרונים כבר עברו, ואנו עדיין מתדפקים. לעיני הבשר שלנו התקווה יכולה להיראות חסרת תוחלת. אך יש לנו מאיפה לשאוב עידוד, ההפתעה בא תבוא.

הרב **יצחק הולצמן** עולה לחזור שיחת קודש. ופותח בסיפור אישי שאירע לו עם הרבנית הצדקנית מרת חיי מושקא נ"ע, שיום

שבת מברכים. שעות ארוכות של תפלה עוד לפנינו, במיוחד בהתחשב בפרשיות המחוברות השבת.

כשבועות האחרונים, מוציאים את שני ספרי התורה המיוחדים שבארון, ספר התורה שנכתב לקבלת פני משיח וספר התורה האישי של הרבי מלך המשיח, ככל שבת בה ישנה קריאה מיוחדת.

הבעל קורא הרב **מיכאל סלאווין** קורא ברהיטות ובקול רם. ריבוי חתנים יש השבת, והמחותנים הראשיים בשמחה הם הילדים הממתיינים למטחי השקיות. ריבוי חתנים עד כדי כך שאין מספיק עליות לכולם, ויש צצריכים להסתפק בגלילה בלבד.

מפטירים ביחזקאל, וההפטרה הזו מזכירה מאורע מיוחד שאירע בשבת פרשת החודש לפני חמישים ושש שנה:

הפטרת החודש פותחת ומסתיימת במספר פסוקים העוסקים בקרבנות הנשיא, ומנהג חב"ד בכל המקומות שאין קוראים פסוקים אלו (כמנהג הספרדים) לבד מהנשיא – רבותינו נשיאינו לדורותם – העולה למפטיר וקורא אותו בשלימותו, כולל פסוקי הנשיאות.

בשנת תשי"י, פחות מחדשיים לאחר הסתלקותו של הרבי הריי"צ, בתקופה שהרבי מלך המשיח שליטי"א סירב לקבל את הנשיאות, ציפו אנשי בדריכות ליום זה לראות כיצד ינהג הרבי. ואכן הרבי מלך המשיח עלה למפטיר וקרא את ההפטרה בשלימותה כמנהג רבותינו נשיאינו תוך כדי בכיות.

היה זה סימן ראשון לקבלת הנשיאות על ידי הרבי מלך המשיח שליטי"א. מי יתן לנו גם השבת סימן להתגלות, מי יסיר מאתנו

של משפחת הרב מנחם מענדל הכהן הנדל. ויקרא שמו בישראל צמח דוד, "כולם על שם גאולת ישראל נקראו". בזאל הקטן התקיימה סעודת המצוה בהשתתפות המשפיע הרב יצחק שפרינגר.

ביציאה מ-770 מחלקים את ההזמנות המהודרות לכינוס לדוברי עברית בעוד שבוע. הבחורים היוצאים למבצעים נוטלים את הדפים בשמחה, היום הוא מעין רגע מבחן לפעילות בחצי השנה האחרונה, כמה יהודים יגיעו בפועל למקור, למעיין, לבית משיח.

זו גם הזדמנות מתאימה לנצל אותה להקניית מושגים על בית משיח-770, המקום בו יתגלה מלך המשיח, הבית אליו ירד בית המקדש.

השקיעה המאוחרת מסייעת בעדנו, והמבצעים בנחת, ומשאירים עוד זמן פנוי עד כניסת השבת.

ברגעים האחרונים של לפני השבת נתלית עוד הזמנה חגיגית לחתונה קרובה. הלוח במערב בית הכנסת כבר מלא בהזמנות מכל כיוון, ויש שספרו מעל ל-30 הזמנות, כרגיל בשבועות אלו של טרום ספירת העומר. כל החתנים מגיעים לעלות לתורה דוקא כאן, בית משיח.

ב-770 וברחבי השכונה תלויות כבר המודעות על שיירת הטנקים ביי"א ניסן, 56 טנקים שיכבשו את ניו יורק בסערה.

שבת קודש. יום הולדת הרבנית נ"ע.

ב-8:30 בבוקר מתחיל מנין התהלים של

הבחירות מאחורינו העבודה לפנינו

יש דין ויש דיין

בעת גירוש יהודי גוש קטיף מבתיהם, הציבור החרדי ככלול עמד מנגד, כאילו הדברים אינם שייכים לו. נציגו נכנסו לקואליציה כדי לטעום ממנעמי השלטון וחייכו כל הדרך אל הכספים. אפילו בעצרת התפילה הגדולה שהתקיימה בכותל המערבי, סרבו להשתתף; שלא לדבר על כך שסירבו לפרסם בביטאונים 'המודיע' את מכתביהם של הרבנים שלהם כנגד הגירוש.

והנה רואים אנו מידה כנגד מידה בצורה מדהימה. בימים אלה נידון בבג"ץ דינה של שכונה גדולה שנבנתה במודיעין. תנועות השמאל עתרו לבג"ץ כנגד אכלוס המקום בטענה כי השטח שייך לערבים מכפר סמוך. בג"צ פסק שאין להיכנס לדירות וייתכן כי ייאלצו להחריב את אותם בתים שכבר שולם עליהם כספים רבים על ידי אברכים ובני תורה.

קשה שלא לראות בכך השגחה פרטית מדהימה באופן של 'מידה כנגד מידה'. בפרט שראש המועצה של מודיעין עלית מר יעקב גוטרמן היה אחד הדוחפים העיקריים להיכנס לממשלת שרון, ואף הצהיר על כך

יהיו ליד בתינו? האם הטילים יוכלו להגיע למסלולי נמל התעופה ולרחובות גוש דן ושאר ערי ישראל?

יהיו התוצאות אשר יהיו, לא משנה איזו מפלגה תגרוף את רוב המנדטים ומי ירכיב קואליציה עם מי. רובם ככולם בעד גירוש יהודים מבתיהם. המצב קשה והמאבק לא תם. מאבק נחוש יכול להוביל לניצחון, מאבק שכולו אש יוקדת של אהבת ארץ ישראל ושמירה על בטחונה, ללא ממלכתיות וללא ציונות; מאבק של תורה, של אמונה בה' אחד.

לא ייתכן מאבק עם אמונה במהות המדינה וישותה, וכפי שראינו את הסיסמה של אחת המפלגות המתיימרת להנהיג את המחנה הלאומי "מאמינים במדינה". מי שאכן מאמין במדינה, לא יכול להוביל מאבק אמיתי כנגדה. מי שהפך את המדינה לישות מיסטית וגאולתית, בהכרח מסכים לכל מעללי המדינה. המאבק יוכרע לפי קו הנחישות הבלתי מתפשר של המתיישבים ותומכיהם.

עבודה קשה לפנינו

בשעת כתיבת שורות אלו, עדיין אי אפשר לדעת את תוצאות הבחירות, אך אתם, הקוראים, בוודאי כבר מעודכנים בתוצאות. דווקא בעת 'דמדומים' שכזאת (סיוטו של כל עיתונאי), אנחנו יכולים להניח בצד את כל הפלגנות, האגו והדעות האישיות, ולנסות להבין ולאחוז בנקודה האמיתית ביותר.

יש אומרים שזו מערכת הבחירות מהמוזרות ביותר בתולדות המדינה. מערכת בחירות בה השתנו כל הסדרים והכללים הידועים והמוכרים.

מבחינתנו, חסידי חב"ד, הבחירות אינן מטרה אלא אמצעי, לדאוג שאכן יהיו נציגים שיביאו את דעת התורה לכנסת, ימחו כשצריך, ייאבקו למען העניינים של עם ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל, בהביעים בקול את דעת ההלכה הצרופה.

בחירות אלו שהגיעו לאחר תכנית ההינתקות, הוכיחו יותר מכל, כי מי שאינו צועד בנתיב שהתווה לנו הרבי, בסופו של דבר יצטרף לכוחות של השמאל, גם אם הוא חובש כיפה ושטריימל.

הבחירות אמנם מאחורינו, אבל העבודה הקשה לפנינו עדיין. מה שהיה בגוש קטיף, אסור שיקרה עוד. שתיקתם הרועמת של הרבנים והעסקנים סביב תוכנית הגירוש, היא זו שסייעה בעקיפין למימוש תכנית החורבן והשבר. לא בחינם איבדו אלפים מהצעירים את אימונם באנשים האלה. הם ציפו שתהיה הנהגה חזקה ותקיפה על פי רוח התורה, ולא על פי שיקולים פוליטיים.

בקדנציה הנוכחית המאבק יהיה על כל בית. האם יגרשו עוד שמונים אלף יהודים מבתיהם ויהפכו את יהודה ושומרון למדינת אל קעידא ומשמרות המהפכה של איראן

בקדנציה הנוכחית המאבק יהיה על כל בית. האם יגרשו עוד שמונים אלף יהודים מבתיהם ויהפכו את יהודה ושומרון למדינת אל קעידא ומשמרות המהפכה של איראן יהיו ליד בתינו? האם הטילים יוכלו להגיע למסלולי נמל התעופה ולרחובות גוש דן ושאר ערי ישראל?

באורח מיוחד, ליקוי החמה הנוכחי מתרחש ביום האחרון של חודש אדר עליו נאמר שהוא "בריא מזליה" לעם ישראל. בפרשת תצווה תשנ"ב מסביר הרבי את המעלה של ישראל שמונין לפי שנת הלבנה על פני אומות העולם שמונים לשנת החמה, וזאת דווקא בחודש אדר, הוא החודש היחיד בשנה בו רואים באופן גלוי ששנת הלבנה נעלית יותר משנת החמה, כי בו מעברים את השנה, ובכך "נשלם החסרון דשנת הלבנה לגבי שנת החמה ועד לאופן של שלימות ותמימות יותר משנת החמה", ולכן דווקא אז גובר מזלם של בני ישראל

הרבי אף מציין בהערות, שליקוי חמה הוא רע לאומות העולם. לפי ההסבר המפליא של הרבי, יוצא אפוא שבשנה זו, כאשר בסיומו של חודש אדר יש ליקוי חמה ומיד לאחר מכן מולד הלבנה, הרי מזלם של בני ישראל גובר באופן מיוחד ומופלא. כולם נוכחים שעם ישראל נמצא בתקופה מיוחדת, תקופה בה הכל מובלבל ומטושטש. המצב אותו ניבאו אותם חכמינו לפני אלפי שנים, ערב התגלות מלך המשיח, ממש לפני שמפציע אור הגאולה. בימים אלה החושך יכסה ארץ והסטי"א משתולל בכל כוחו כדי לעכב את הגואל, אבל בטוחים אנו בנבואתו הברורה של הרבי אשר קרב קץ הגאולה וקץ שם לחושך, וכעת כשנכנסים לחודש הגאולה, חודש ניסן, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל, נזכה לחזות במימוש נבואת הגאולה שניבא הרבי 'הנה זה משיח בא', בבניין בית המקדש השלישי והמשולש, ובחג הפסח נזכה לאכול מהזבחים והפסחים.

חז"ל הבטיחונו כי ליקוי חמה הוא סימן רע לאומות העולם (שכן הם מונים לחמה), ומה גם שמיד לאחר אותו ליקוי חמה יגיע מולד הלבנה, ישראל מונים ודומים ללבנה, ומולד הוא עניין של התחדשות. באורח מיוחד, ליקוי החמה הנוכחי מתרחש ביום האחרון של חודש אדר עליו נאמר שהוא "בריא מזליה" לעם ישראל. הרבי מה"מ מסביר בשיחת פרשת תצווה תשנ"ב, על המעלה של ישראל שמונין לפי שנת הלבנה על פני אומות העולם שמונים לשנת החמה, דווקא בחודש אדר. הרבי מסביר כי חודש אדר הוא החודש היחיד בשנה בו רואים באופן גלוי ששנת הלבנה נעלית יותר משנת החמה, זאת לאחר שדווקא על ידי חודש אדר בו מעברים את השנה "נשלם החסרון דשנת הלבנה לגבי שנת החמה ועד לאופן של שלימות ותמימות יותר משנת החמה", ולכן דווקא אז גובר מזלם של בני ישראל.

בגאווה גלויה. אנו משתתפים בצערם של מאות הדיירים שהולכים להפסיד עשרות מיליוני דולרים וגרימת נזקים כבדים מאד לממונם. מי שחשב שהשמאל והבג"צ יפגעו רק בציבור הדתי-לאומי ולא בציבור החרדי, התבדה ויתבדה מהר מאד. מי שנתן ידו לגירוש יהודים שלא יבוא כעת בטענות שעושים לו את אותו הדבר!!!

'בריא מזליה' וליקוי החמה

ביום רביעי, יום לאחר הבחירות, צפוי להתרחש ליקוי חמה. ליקוי זה ייראה במדינות רבות וגם בארצנו, ארץ הקודש.

ומה שאמרתי על מפלגה זו וזו, זהו מפני שהיא מתנהגת בהתאם להלכה בשולחן ערוך" – "ועוד והוא העיקר, שתיכף ומיד יהיה ראש הממשלה שם משיח צדקנו". ההקרנה הסתיימה בהכרזת יחי על ידי אחד מחיילי צבאות ה', ומיד נשמעת המוזיקה במזרח הזאל, נפתח עוד ליל ריקודים אדרי.

מצפים להתגלות, מאמינים בנבואה, ומכתירים בשמחה ובחיות:
יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

מענדל, בית משיח-770

תפלת מנחה נקבעה לשעה 5:30 מותירה פסק זמן ארוך להתוועדות. בשעות היותר מאוחרות של ההתוועדות נפתח שולחן משותף לכמה חתנים בוגרי ישיבת חב"ד בצפת, המתחתנים בשבוע הקרוב, החברים מהישיבה לדורותיהם מצטרפים לשולחן, והשמחה עולה וגואה מרימה את הרגליים אל מעל הספסלים.

קהל רב מתקבץ שוב לתפלת מנחה עם הרבי מלך המשיח שליט"א. גם במנחה עולים חתנים, כשלבעל קורא ניגש התי **נועם אליאס**.

בוידאו במוצאי שבת צופים בקטעים מדבריו של הרבי אודות גישתו לבחירות בארץ הקודש. "אני לא מתערב בפוליטיקה,

יומנו של תמים / המשך מעמוד 51

הולדתה ה-105 חל היום.

"בהיותי ילד רך הייתי פעם עם הורי בביתה של הרבנית, והתפלאתי לראות בית כה גדול וריק מאדם. הבעתי את פליאתי בקול ושאלתי את הרבנית היכן הילדים שלה.

הרבנית שמעה את השאלה וענתה: "ריכטיק, ריכטיק, אלע חסידים זיינען דעם רבינס קינדער" (נכון, נכון, כל החסידים הם בניו של הרבי!).

התפלה מסתיימת בשעה 1:15 וכרגיל בכגון דא הגבאי מודיע על התוועדות של הרבי מלך המשיח "כשיהיו מוכנים".

כך נולדה תוכנית ההתנתקות האומללה

לכל אורך הדרך היתה לי ביקורת קשה על התנהלות הדרג המדיני בכל הקשור בהתנתקות. היועצים שלמעשה הובילו את המהלך וניהלו אותו עשו זאת באופן חובבני ורשלני. קצרה היריעה מעיסוק בפרטים, ודי לבחון את התוצאה

פינוי יישובים ברצועת עזה עלתה בעקבות התמוטטות "אופציית אבו מאזן אי" בקיץ 2003, כאשר הפסקת האש התמוטטה בעקבות פיגועים קשים של החמאס.

הנהגה המדינית הבינה שהחלל שנוצר עם התמוטטות האופציה הזו עלול להתמלא ביוזמות שאינן עולות בקנה אחד עם האינטרסים של ישראל, כפי שהנהגה ראתה אותם, ולכן יש צורך ליוזם תוכנית כלשהי שתמלא את החלל.

אין להתעלם מכך שברקע ההחלטה היתה גם מצוקה פוליטית – ירידה בתמיכה בראש הממשלה ובמדיניותו כפי שהתבטא בסקרים. ייתכן שהצטרפה לכך גם מצוקה אישית, בהקשר לממצאי החקירה של חשד לשחיתות.

בדיונים אלה, מתוך הבנת הצורך והרצון המדיניים, הועלו, גם על ידי, הצעות

משה בוגי יעלון | צילום: ישראל ברדוגו bardugo.net

לאחרונה נשאתי דברים על העיוורון בישראל, ובעיקר בשיח הציבורי, באשר להתרחשויות בתקופה שבין קיץ 2003 ועד היום. התסכול לנוכח השיח הציבורי, התקשורתי והפוליטי גבר לאחר ניצחון החמאס בבחירות, בעיקר בשל ההתעלמות המוחלטת מתרומת תוכנית ההתנתקות החדצדדית לחיזוק החמאס ולהחלשתו של אבו מאזן.

עיוורון זה הוא נדבך נוסף בטשטוש האמת באשר להתרחשויות סביב תוכנית ההתנתקות, מדרך קבלת ההחלטות, דרך התכנון ועד הביצוע. מאחר שהייתי מעורב אישית בתהליך עד יוני 2005, ברצוני לשרטט כמה מהעובדות הידועות לי ולנתח את השלכותיהן לנוכח האתגרים שלפנינו.

האפשרות לנקיטת צעד חד-צדדי של

* מתוך מאמר שפרסם בימערבי

הקפדתי להביע את עמדתי באשר להשלכות הביטחוניות טרם קבלת ההחלטה, והקפדתי להיערך למימוש המלא והמחייב של ההחלטה מרגע שהתקבלה. כרמטכ"ל חובתי היתה לנסות להשפיע על התוכנית כך שסיכוייה יגדלו וסיכוייה יפחתו.

חובה זו אף הועצמה לאור העובדה כי בטרם נתקבלה ההחלטה על ידי ראש הממשלה, לא התקיימו דיונים או עבודת מטה לניתוח והערכה של רבים ממרכיבי התוכנית והשלכותיה, לא בצה"ל, לא בשב"כ ולא במועצה לביטחון לאומי. כך שבעצם היה זה רעיון ולא תוכנית שכל פרטיה מנותחים וברורים.

היה ברור לי, כמוכן, שאם הדרג המדיני יאשר את התוכנית אעשה כל שנדרש כדי לבצע באופן הטוב ביותר. כך גם פעלתי בהכניי את צה"ל במשך למעלה משנה לביצוע המשימה יחד עם משטרת ישראל.

כאמור, רק בדיון ב-17 בפברואר 2004 ניתנה לי ההזדמנות הראשונה לשטוח את הערכתי המקצועית, וכך עשיתי.

בדיון זה הבהרתי את עמדתי המקצועית, שעדיף הסכם על מהלך חד-צדדי ושמהלך כזה עלול להרחיק אפשרות של הסכם. כל זה מתוך ראייתי שגם אם הנהגת הרשות הפלשתינית אינה מעוניינת בפתרון שתי המדינות, ואם זהו אינטרס ישראלי, אזי צריך לכפות אותו עליהם.

ל כל אורך הדרך היתה לי ביקורת קשה על התנהלות הדרג המדיני בכל הקשור בהתנתקות. היועצים שלמעשה הובילו את המהלך וניהלו אותו עשו זאת באופן חובבני ורשלני. קצרה היריעה מעיסוק בפרטים, ודי לבחון את התוצאה:

א. ישראל שילמה בקלף שהחזיקה במשך כ-38 שנה והתכוונה להשתמש בו תחת העיקרון "שטחים תמורת שלום" (עיקרון בעייתי כשלעצמו) ולמעשה ויתרה עליו בלי לקבל דבר מהרשות הפלשתינית ובלי שהרשות תיטול על עצמה איוושהי מחויבות. נוצר כאן תקדים בעייתי מבחינת מדינת ישראל להמשך.

ב. ישראל ויתרה, בלי לקבל תמורה, על עיקרון ה"פיקוח על הגבולות" שהיה, עד מימוש תוכנית ההתנתקות, מהעקרונות החשובים לביטחונה של מדינת ישראל.

חינוי להקפיד - בוודאי בהחלטות הרות גורל שכאלה - לקיים הליך אחראי, מעמיק ומוסמך של בחינת המשמעויות של ההחלטה, עוד טרם קבלתה. אולם כל עוד ישראל ומנהיגיה יתנהלו על ידי ספינולוגים ויועצים פוליטיים נטולי ידע, סמכות ואחריות, הנקראים מתוך כוונה להטעות "יועצים אסטרטגיים", תימשך ההתנתקות של המדיניות הישראלית מן האמת ומן המציאות

ככל הידוע לי, אף נאמר לאמריקנים שזו המלצה של מערכת הביטחון. הובהר לאמריקנים כי התוכנית תבוצע בהדרגה, כאשר השלב הראשון יכלול פינוי מלא מרצועת עזה ופינוי של כמה יישובים באזור יהודה ושומרון. הצגת התוכנית לאמריקנים בדצמבר 2003 לא כללה דרישות מוגדרות מושינגטון, למעט תמיכה במהלך. למיטב ידיעתי, זכתה התוכנית להרמת גבה אמריקנית באשר לתבונתה בכל הנוגע לאסטרטגיית המלחמה בטרור ולאפשרות שתוצאתה תהיה עידוד של גורמי טרור.

כרמטכ"ל שהקפיד על כללי המשחק הדמוקרטיים ועל כפיפות הדרג הצבאי לדרג המדיני, הקפדתי להביא בפני הדרג המדיני את ניתוחי והערכתי המקצועית באשר למהלך, תוך ניתוח הסיכונים והסיכויים הטמונים בו. כנדרש מדרג מקצועי ואחראי,

לתוכניות אחרות, שאינן התנתקות ושעיקרן מתווה הסכמי. במסגרת שיחות פנימיות בנושאים אלה נשאלתי על ידי הדרג המדיני, עוד לפני נאום ראש הממשלה בכנס הרצליה 2003, לדעתי המקצועית באשר לאפשרויות של פינוי חד-צדדי של שלושה יישובים בלבד ברצועת עזה (נצרים, כפר-דרום ומורג).

הבעתי עמדה חד-משמעית המתנגדת לכל פינוי תחת אש, בשל השלכותיו של מהלך כזה על עידוד השימוש בטרור ואלימות על ידי הצד השני. ידעתי אז שזו גם תפישתו הבסיסית של ראש הממשלה אריאל שרון, שחשב, התבטא ופעל לפיה עד אותה תקופה.

בינואר 2004 עדכן אותי שר הביטחון, שאול מופז, על הכוונה לפנות את כל רצועת עזה וכמה יישובים באזור יהודה ושומרון. שר הביטחון הבהיר כי זו היתה המלצתו לראש הממשלה וששרון קיבל אותה. עוד הבהיר שר הביטחון כי יש לשמור את הדבר כסוד, גם בתוך צה"ל. עוד באותה פגישה הבהרתי את עמדתי המקצועית בנושא ודרשתי לקיים דיון בראשות ראש הממשלה כדי לדון ברעיון ובהשלכותיו.

במקום דיון פורסמה התוכנית ב-2 בפברואר 2004 בעיתון "הארץ", במאמר של יואל מרקוס. וכך, ללא דיון וללא עבודת מטה והליך סדור של קבלת החלטות, נודעה התוכנית לשאר קציני צה"ל, באמצעות התקשורת.

הפעם הראשונה שבה ניתנה לרמטכ"ל הזדמנות להביע את דעתו המקצועית על התוכנית היתה שבועיים אחרי הפרסום ב"הארץ", בדיון אצל ראש הממשלה ב-17 בפברואר. בדיון הסתבר שמדובר ברעיון בוסר ולא בתוכנית מגובשת, ושמרכיבים חשובים, כמו תיאום עם ארצות הברית, מצרים וירדן, לא זכו לתשומת לב ראויה, בנוסף למרכיבים נוספים, שקצרה היריעה מלתאר.

מאוחר יותר התברר שהרעיון כבר נודע לאמריקנים בסוף שנת 2003, ושבמפגש בין יועץ ראש הממשלה, עורך הדין דב וייסגלס, לאנשי המועצה לביטחון לאומי, ההסבר שקיבלו האמריקנים הוא שראש הממשלה מתכוון להוביל מהלך של יציאה חד-צדדית מלאה מרצועת עזה וממרבית השטח ביהודה ושומרון. היציאה הוסברה ב"טעמים ביטחוניים", כדי "ליישר קווים" מול הפלשתינים ולהיערך צבאית באופן נוח יותר.

ג. ישראל ויתרה, בלי לקבל תמורה, על "עיקרון הפירוז" שהיה עיקרון חשוב נוסף לביטחונה של מדינת ישראל.

ד. ישראל נסוגה מכל מילימטר, כולל פינוי יישובים, בלי לקבל תמורה, ובכך יצרה תקדים בעייתי ולא הכרחי.

ה. ישראל אפשרה לכוחות מצרים להתפרש בסיני בניגוד לנספח הצבאי של הסכם השלום עם מצרים ובכך נוצר תקדים שלילי נוסף מבחינת ישראל.

ו. ישראל הסכימה לנוכחות כוח בינלאומי במעבר רפיח ובכך יצרה תקדים שלילי נוסף לעתיד. ערפאת תמיד דרש התערבות ונוכחות בינלאומית וישראל פעלה על פי העיקרון הביטראלי, מתוך הניסיון המר, כאמור, עם כוחות בינלאומיים.

ז. למרות העובדה שישראל פינתה את כל רצועת עזה ואף פתחה לפלשתינים מעבר יבשתי למצרים, הקהילה הבינלאומית, כולל ארצות הברית, לא שחררה את ישראל מאחריות לגורל הפלשתינים ברצועה.

ח. הפלשתינים לא שילמו מחיר מדיני כבד על פתיחתם במלחמה בספטמבר 2000 אלא להפך: הם קיבלו חינם את רצועת עזה. בכך הוחמצה הזדמנות היסטורית ונזרע הזרע להמשך העימות המזוין.

ולזה ייקרא התנתקות.

כ ל ניסיון להסביר את ניצחון החמאס בבחירות לפרלמנט הפלשתיני כתגובה לשחיתות משטר הפת"ח הוא המשך טשטוש האמת והטמנת הראש בחול. החמאס ניצח הבחירות גם בשל השחיתות וחוסר התפקוד של הנהגת הרשות הפלשתינית, אך אילולא ההתנתקות, בוודאי לא היה זוכה לניצחון שכזה.

כמובן שלסיבות לניצחון יש להוסיף את החינוך הפלשתיני, פרי מורשתו של ערפאת, אשר לא חדל לרגע – גם בתקופת האופוריה של אוסלו – להכין את הדור הפלשתיני הצעיר למלחמת ג'יהאד בישראל.

ניצחון החמאס בבחירות ומהלך ההתנתקות נתפשים על ידי גורמי האיסלאם הקיצוני כשלב נוסף בדרכם להשמדת ישראל ולניצחונם על המערב. אירועים אלה נתפשים ומנוצלים על ידי גורמים אלה כרוח גבית לא רק לגורמי הטרור הפלשתינים, אלא גם לגורמי טרור עולמי ולגורמי טרור בעיראק, איראן וסוריה, כמדינות התומכות ומפעילות טרור. הם גם מהווים מקור השראה ועידוד לתנועת האחים המוסלמים באופן שיאתגר

כל ניסיון להסביר את ניצחון החמאס בבחירות לפרלמנט הפלשתיני כתגובה לשחיתות משטר הפת"ח הוא המשך טשטוש האמת והטמנת הראש בחול. אילולא ההתנתקות, בוודאי לא היה זוכה לניצחון שכזה

של ישראל.

על פי עדותו של מחבל שנעצר בשומרון ופירט בחקירתו את אופן הפעלתו בידי החיזבאללה מעזה, אנו יודעים שהארגון הלבנוני כבר הקים שלוחה קדמית ברצועת עזה להפעלת טרור גם מיהודה ושומרון. שלוחה זו, שהוקמה בעקבות ההתנתקות, מאפשרת לארגון חופש פעולה רב יותר לעומת הימים שבהם הפעיל את חוליות הטרור הפלשתיניות ישירות מביירות.

לכך התכוונתי כאשר הערכתי שההתנתקות, באופן שבו תוכננה ובוצעה על ידי הדרג המדיני, ובעיקר על ידי היועצים, תהפוך את הרצועה לחמאסטאן, חיזבאללסטאן ואל-קאעידסטאן.

ש לברך כל מנהיג ישראלי המעז לזיז ולקבל הכרעות קשות המעצבות את עתידה של המדינה. עם זאת, חיוני להקפיד – בוודאי בהחלטות הוות גורל שכאלה – לקיים הליך אחראי, מעמיק ומוסמך של בחינת המשמעויות של ההחלטה, עוד טרם קבלתה.

אולם כל עוד ישראל ומנהיגיה יתנהלו על ידי ספינולוגים ויועצים פוליטיים נטולי ידע, סמכות ואחריות, הנקראים מתוך כוונה להטעות "יועצים אסטרטגיים", תימשך ההתנתקות של המדיניות הישראלית מן האמת ומן המציאות. ואזרחי ישראל ימשיכו לחיות עם תקווה מופרכת, נוחה לטווח קצר, שתתנפץ בסופו של דבר כאשליה.

שאיפתנו לתקווה לשלום היא טבעית ובריאה. אך כאשר אנו מפייחים תקווה המתחוררת כתקוות שווא, יש לכך מחיר כבד, כפי שכבר שילמנו בעשור האחרון. אני מאמין שניתן להגיע לביטחון ושלום, אך כדי להגיע אליו צריך להיצמד לדברים אשר כתב משה בלינסון בעיתון "דבר" ב-23 ביוני 1936, עם פרוץ המאורעות. תחת הכותרת "עד מתי?" התייחס בלינסון לשאלה שריחפה אז ומרחפת עד היום בחלל האוויר: עד מתי נצטרך להתגונן ולהילחם?

וכך כתב: "עד שהנלהב ביותר והנועז ביותר במחנה האויב, בכל מחנות האויבים באשר הם שם, יידע: אין אמצעי לשבור את כוח ישראל בארצו, כי הכרח החיים איתו, ואמת הקיום איתו, ואין דרך בלתי אם להשלים איתו. זהו טעם המערכה".

זה תנאי הכרחי, גם אם לא מספיק, כדי להגיע לשלום, ולא בריחה מן האמת ומן המציאות.

משטרים בעלי זיקה למערב, כמצרים וכירדן.

די לצפות בנאומו של מנהיג החמאס חאלד משעל במסגד בדמשק לפני שלושה שבועות, ב-3 בפברואר, כדי להבין שעל פי תפישתו מדובר בניצחון של האיסלאם על המערב. באופן לא מפתיע נשמעים דברים דומים מפיו אוסמה בן לאדן ואנשיו ומפיו נשיא איראן אחמדינג'אד.

מפגש האינטרסים בין יריבים אידיאולוגיים כמו החמאס הסוני ואיראן השיעית צריך להדיר שינה מעינינו. ההתקרבות ושיתוף הפעולה ביניהם משקפים את תחושת ההצלחה בהפעלת טרור נגד ישראל ואת הערכתם את הסיכויים להכרעתה על ידי מאמץ משותף.

צריך להניח שזימן הקרוב נראה חדירה, מעורבות והשפעות איראניות גוברות בזירה הפלשתינית. צריך להניח ששיתוף פעולה כזה יביא לסיוע כספי גובר לטרור, להעברת ידע, יכולות ואמצעי לחימה איראניים לרשות הטרור הפלשתיני. גם גורמי אל-קאעידה נוספים יחדרו לשטחי הרשות הפלשתינית, בעיקר לעזה, על ידי גיוס פעילי פת"ח שמתוסכלים מתוצאות הבחירות וגורמי חמאס שמתוסכלים מהרגיעה.

נכון להיום צה"ל יכול לתת מענה סביר לאתגר זה ביהודה ושומרון, כל עוד נשמר חופש הפעולה המבצעי באזור. אך ברצועת עזה תלוי המענה בנחישותה של מצרים וביכולתה. למרות החשש המצרי מחדירת השפעה איראנית וגורמי אלקאעידה לרצועה, לא אופתע, אם לשפוט על פי ניסיון השנים האחרונות, מאי הצלחה מצרית ואולי אף מהבנה בין מצרים לגורמים אלה על חשבונה

מהנעשה והנשמע

הכנות לקראת מפגן אדיר לקבלת פני משיח

**בימים אלה נערכים ב'מטה משיח' לקראת המפגן האדיר לכבוד יום
הבהיר י"א בניסן שיתקיים בהיכל נוקיה 'יד אליהו' בתל אביב • כרובת
כרטיסים יצאו בימים אלה • רבנים, דיינים ומשפיעים יעמדו בראש
ההתוועדות הגדולה, בה ישתתפו גם אמני הזמר החסידי**

עצרת הענק בשנה שעברה

אלפים רבים צפויים לגדוש ביום הבהיר י"א ניסן, את היכל נוקיה 'יד אליהו' בתל-אביב, לכבוד האירוע האדיר לקבלת פני משיח צדקנו.

'מטה משיח באה"ק' המארגן את המפגן הענק זו השנה השלישית, עובד ברגעים אלו על הפקת הכינוס הגדול במטרה להביא לקידוש שם ליובאוויטש לכבוד יום הולדתו של הרבי מלך המשיח.

תוכנית מיוחדת במינה במעמד רבנים, גדולי תורה ומכובדים רמי-מעלה תפאור את האירוע, ותביא לקהל האלפים – מכל העדות והחוגים – את 'בשורת הגאולה והגואלי לצד המשך המאבק על שלמות-הארץ באופן חי ופנימי.

כמו בהתוועדויות קודמות, דגש רב יושם על "ברוב שירה וזמרה" כאשר במהלך הערב צפויים להופיע ענקי הזמר החסידי – **יעקב שוואקי** ומקהלת הילדים '**פרחי מיאמי**' עם המנצח **ירחמיאל ביגון**. התרגשות רבה ניכרת בכל קהילות אנ"ש

מאנ"ש חסידי חב"ד, כבר הודיעו על היענותם להביא אלפי ידידים ומקורבים על נשיהם וטפם למפגן ענק לקבלת פני משיח צדקנו.

ברחבי הארץ, עם הגיע הידיעה המשמחת אודות הכינוס האדיר שיעמוד במרכז מכלול הפעולות הנערכות השנה ביתר שאת לרגל י"א ניסן – להביא להתגלות משיח צדקנו תכף ומיד ממש, עוד לפני י"א ניסן. אלפים

אלפי מעשי-חסד במסגרת מבצע "והלכת בדרכיו" במגדל העמק

ליוו את חלוקת מצרכי המזון שנעשתה ע"י בית התבשיל במגדל-העמק, שבניהולו של ר' צביקה פרידמן, ובהשגחה פרטית נכח גם במקום כתב וצלם של אחד העיתונאים המקומיים. מיד באותו שבוע התפרסמה תמונת הילדים על רקע מצרכי המזון בעיתון המקומי, ובכך נגרם קידוש שם שמים גדול. המבצע הביא לשיפור משמעותי ביחסי החברה בתלמוד-תורה, ומתגובות ההורים נראה שהחסידיים הצעירים נוהגים יותר כבוד לזולת גם בביתם.

באחת ההפסקות בתלמוד-תורה ראה חננאל חדד מכיתה ה', שני חברים שלו משחקים על קלפים-מדבקות. בין החברים פרץ ויכוח מי הפסיד ומי הרוויח, וחננאל ראה כיצד בתוך רגע תפתח מריבה מרה בין השניים. באותו רגע נזכר חננאל במה שלמד בחוברת הלימוד של המבצע, עד כמה חשובה מצוות אהבת ישראל, והוא הוציא מכיסו מספר קלפים-מדבקות שהיו שלו, ונתן להם במתנה על מנת שלא ימשיכו להתווכח.

ניהול המבצע היה ע"י מנהל הת"ת – הרב **משה איזנברגר**, ובעזרת הרב **יעקב ברדוגו** – מחנך כיתה ו', והרב **שי קציר** – מחנך כיתה ד'. התחרות במבצע הייתה בשני תחומים, תחרות בין הכיתות, וגם תחרות בין התלמידים. בתחרות בין הכיתות, הגיעו כיתה ד' וכיתה ו' למקום הראשון, וכל התלמידים של כיתות ד'-ו' יזכו ביום פעילות חויית. בתחרות האישית, נבחר תלמיד אחד שהגיע למקום הראשון בכיתתו, והוא קיבל תעודה ופרס איכותי. חולקו עוד כ-90 פרסים יקרי ערך בין התלמידים המצטיינים האחרים.

מנהל הת"ת הרב איזנברגר והמלמד שמואל בן סימון עם התלמידים מנדי ליפשיץ שניאור זלמן מדר ישראל ערד נהוראי אזולאי משה וועג ומנדי שמולביץ

התלמידים בפעילות חסד

אחת לשבוע התלמידים נדרשו לצייר ציור או לכתוב אמרה חסידית מקושטת, העוסקים בנושאים שבמבצע.

אחת המשימות שהילדים יכלו לבצע ולצבור עליה נקודות, היא הבאת מצרכי מזון לתלמוד-תורה עבור חלוקתם לנזקקים. לתלמוד תורה הגיעו כמויות גדולות של מזון משומר ויבש, והיו ילדים שהביאו לתלמוד-תורה גם מהממתקים שלהם עבור המשפחות הנצרכות. אחד הילדים אמר: "גם העניים צריכים לחוש קצת מתוק בפה..."

מספר נציגי התלמידים מהתלמוד תורה

משפחתו של לוי שוחט מכיתה ה' בתלמוד תורה חב"ד מגדל העמק עברה דירה לרחוב אחר בעיר. ברחוב החדש משחקים ילדים רבים שאינם שומרים עדיין תורה ומצוות, ולוי החליט להתחיל לארגן לילדים ברחוב מסיבות שבת.

בהתחלה הילדים לא ידעו אף פסוק בעל-פה, אך תוך שבועות ספורים, למדו רוב הילדים את כל שנים-עשר הפסוקים, ולוי אפילו מספר להם מדי שבוע פרשת השבוע, ממה שלומדים בחיידר.

מעשה חסד זה עם אותם ילדים ברחוב הוא רק אחד מאלפי מעשי-חסד שעשו ילדי התלמוד-תורה במגדל העמק במסגרת מבצע "והלכת בדרכיו".

מבצע "והלכת בדרכיו" עסק בעיקר במצוות שבין אדם לחברו, והוא היה מורכב משני חלקים עיקריים: לימודי, ומעשי. בחלק הלימודי למדו הילדים במשך שישה שבועות חוברת מיוחדת שיצאה לאור בהוצאת התלמוד-תורה. בחוברת 44 עמודים של הלכות, אמרות חז"ל, אמרות חסידיות וסיפורים חסידיים; וכולם עוסקים במצוות שבין אדם לחברו.

את חוברת הלימוד "והלכת בדרכיו" למדו הילדים מכיתה ב' ועד כיתה ח' בתלמוד-תורה. הילדים בצעו עבודות כיתה מיוחדות על החומר הנלמד בחוברת, ונבחנו בשלושה מבחנים על כל החומר.

החלק המעשי נמשך 4 שבועות, ובהם נדרשו כל תלמידי התלמוד-תורה, מכיתה המכינה ועד כיתה ח', לקיים מצוות חסד יומית, ולדווח עליה בחוברת המשימות מיוחדת שיצאה לאור במיוחד עבור המבצע.

י"א ניסן – כאיש אחד בלב אחד!

מפגן ענק לקבלת משיח • יום ראשון י"א ניסן (9.4.06) • היכל נוקיה 'יד-אליהו' תל-אביב

'שבת משיח' בנתניה

בתפילת השבת בבוקרו של יום ניתן היה להבחין ב"פנים חדשות" ששמעה של הישבת' הגיע אליהם... כך היה בהתוועדות שבת קודש בה נטלו חלק: הרב אליהו תורג'מן – רב קהילת מרכז ממ"ש, הרב אמיר כהנא מנכ"ל מוסדות חב"ד ברמת-אביב, הרב יוסף גולן – מראשי מוסדות "רשב"י" בשכונת רמת-הרצל בעיר, וכמובן ר' אבי טאוב ואורח השבת הרב מרדכי רוטנשטיין.

גם כעת התקיימה התוועדות מיוחדת כשאורח השבת הרב רוטנשטיין נושא דברים במעלת גודל האמונה ברבי מלך המשיח דווקא לאחר ג' תמוז. "אמונה זו אינה מוגבלת או נתונה להערכה סדרך הטבע. זו אמונה למעלה מטעם ודעת, אמונה הקשורה ישירות בעצם". ההתוועדות הסתיימה עד לשעת תפילת מנחה כאשר במקביל מוסר רוטנשטיין שיעור נפרד לנשי ובנות הקהילה.

תמונה קבוצתית במוצאי שבת

הרב מרדכי רוטנשטיין פתח את דבריו במעלתו המיוחדת של כל יהודי כפי המבואר בשיחותיו הקי של הרבי. דבריו נסבו אודות העניין "לחיות את ימות המשיח", את דבריו תיבל במשלים נפלאים וסיפורי חסידים שריתקו את קהל המשתתפים עד השעות הקטנות של הלילה, אז, בלית ברירה נאלץ הקהל לנום מעט לקראת ה"תהילים" של 'שבת מברכים'.

קהל אנ"ש מתפללי ביהכנ"ס 'מרכז ממ"ש' בנתניה זכו השבת לחוויה רוחנית במסגרת 'שבת משיח' שאורגנה לכבוד יום ההולדת של הרבנית חיה מושקא ולקראת יום הבהיר י"א ניסן יום ההולדת ה-104 של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. שירת ה"יחיי" שלפני התפילה פתחה למעשה את השבת המיוחדת. המתפללים הקבועים יחד עם מקורבים חדשים, ששו על ההזדמנות לשבת חסידית אותנטית.

מיד לאחר התפילה התיישב הקהל כולו, נשים וגברים בנפרד כמובן לסעודת שבת חגיגית בתוך אולם האירועים של ביהכנ"ס 'מרכז ממ"ש' הממוקם במרכזה של העיר נתניה. את התוועדות ערשי"ק פתח השליח ר' נתנאל גדליה הלוי ז"ס בדבריו הוא קרא לכלל המשתתפים ליטול חלק בפעולות המתקיימות בעיר נתניה בכל ימות השבוע לזירו התגלות מלך המשיח. אורח השבת הגרפולוג החסידי הידוע

"שירו לו זמרו לו"

בשורה טובה לאנ"ש והת' שי'

ככשנים עברו תוקם גם השנה בעז"ה ועדה לבחירת הניגון די"א ניסן - ק"ד שנה לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שתחליט על הניגון הראוי לעלות על שולחן המלך לשנת הק"ה.

הועדה תורכב מבעלי-מנגנים ובעלי-תפלה שהרכיבו את הוועדות מקדמת דנא ה"ה: ר' זלמן בוימגארטן ר' אליעזר זלמנוב ר' משה טעלישעבסקי ר' אלי ליפסקר ור' מענדל שניאורסאהן

אנ"ש והת' שי' מוזמנים לשלוח את כרי יצירותיהם עד כ' ניסן. ניגונים שיישלחו מאוחר יותר לא יוכלו להיכנס לשפיטה.

חמשת הניגונים הראשונים שיודרגו ע"י חברי הועדה יפורסמו על CD. על כן מלחיני הניגונים מתבקשים לבצע את הניגון באיכות גבוהה על מנת שיהיה ניתן לפרסמם באותה איכות (עדיף באיכות דיגיטלית ולהעבירה על דיסק או לשלוח באימייל שמפורסם כאן

הכתובות למשלוח:

בישראל: "ועדת הניגונים" - ת.ד. 7270 נתניה

אימייל: NiggunRabbi105@gmail.com

בארה"ב: "ועדת הניגונים" - C3-R Brooklyn, NY 11203-770 Lefferts Ave.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בית הספר "בנות מנחם"

קראון הייטס, ניו-יורק

נטפי ניחומין

בצער ובכאב רב הגיעתנו השמועה המצערת על פטירתה של האשה החשובה והמיוחסת ומצויינת במידותיה מנב"ת

הרבנית מרת **חווה ע"ה גורארי**

שעמדה לימין בעלה הרה"ג הרה"ת

הרב **שניאור זלמן ע"ה גורארי** בעסקנות הכלל

ובת האדמו"ר הרה"ק **אברהם יהושע העשיל מקאפישיניץ** זצ"ל

ושולחים אנו את תנחומנו הכנים

לבניה החשובים הרה"ח ר' **יצחק מאיר** שי' והרה"ח ר' **נתן** שי'

ולבתה הנכבדה מרת **אסתר** תחי' ובעלה הרה"ג הרה"ח ר' **נחום** שי' **שטרנברג**

ולכל המשפחה הנכבדה שיחיו

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ובעבודתכם בקודש תמצאו נוחם

עדי נזכה לקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והיא בתוכם

שמחת פורים

במאה עשרים ושבע מדינה

מבצע פורים כבש בסערה את העולם, כאשר אלפי השלוחים, הפעילים, אנ"ש והתמימים, וכן נשות חב"ד הביאו את שמחת החג ומצוותיו ליהודי העיר והמדינה. השלוחים הגיעו גם לפינות נידחות וליהודים בודדים, ושילבו אותם בשמחת החג הטהורה, לצד זיכויים בשמיעת המגילה, מתן משלוח מנות ומתנות לאביונים • לקט של דיווחים שהגיעו אל שולחן המערכת

ליקט: נתן אברהם

פורט לורדייל, פלורידה

ריקודים כל הלילה

יריית הפתיחה לארבעים ושמונה פעילות פורימית ללא הפסקה בפורט לורדייל בפלורידה, נורתה כבר בתחילת השבוע כש-250 הורים וילדים התכנסו לקרנבל פורים ענק. האירוע התקיים בשטח החניה של 'מרכז משיח' בניהולו של הרב **מרדכי ענתי**. התלמידים השלוחים הכינו את המקום לילה קודם לכן, ושלטים ססגוניים ניתלו במקום האירוע המספרים על תוכן ארבעת מצוות החג. הילדים נהנו ממתקני לונה פארק ומסוסי פוני שהובאו למקום. לאחר שלוש שעות של הנאה, נכנסו הילדים לכינוס פורים בתוך היכל בית המדרש. את הכינוס הנחה ה' **משה הולצברג**, שסיפר לילדים על מהותו של החג, והכריז עם המשתתפים את 12 הפסוקים.

הצגה מיוחדת ומקורית נערכה באמצעות "אור וצל", שאורגנה על-ידי התלמידים

השלוחים, כשלאחריו הופיע גם להטוטן. ההצגה העבירה לילדים את סיפור המגילה בצורה מוחשית, לאחר הגרלת פרסים ענקית, חזרו הילדים לבתיהם, כשהם מחזיקים בידיהם משלוח מנות מכובד.

ביום שני בלילה נקראה המגילה ברוב עם במרכז משיח כשלאחר מכן התקיימה מסיבת פורים ענקית בהשתתפות כ-500 צעירים ישראלים.

במהלך כל החג, הסתובבו התמימים השלוחים, בבתי המקורבים והתומכים של מרכז משיח, על-מנת לזכות אותם במצוות החג. פעילות מיוחדת התקיימה במרכזי

שיקאגו, ארצות הברית

'בית משיח' בפעילות ענפה

עשרות משלוחי מנות חולקו לנוסעי ועובדי אל-על בשיקגו בעזרת בנות בית ספר חב"ד "צמח צדק" בשיקגו. יהודים רבים אף הניחו תפילין. הפעילות אורגנה על ידי "מרכז משיח בשדה התעופה אוהר" בניהול השליח ר' **אברהם שמחה פיין**.

בתוך כך, עשרות מאנ"ש ומקורבים האזינו לקריאת המגילה והשתתפו במסיבת פורים שנערכה מתוך שירה זמרה וריקודים שנמשכו עד לשעות הקטנות של הלילה בבית משיח' שבמרכז שיקגו. חברי הקהילה הודו בסיום הכינוס לרב בית הכנסת הרב אריה

קרומבי שיצא לדרך עם שחר. גם כאן, עשרות אנשי עסקים שנאצלו לעשות את חג הפורים הרחק ממשפחתם וקהילתם, הגיעו לשמוח ולקיים את מצוות החג.

ניו-דלהי, הודו

מהודו ועד כוש בניו-דלהי

את חג הפורים בדלהי שבהודו לא ישכחו המטיילים עוד שנים רבות. על גג שמשקיף על כל פרבריה וסימטאותיה של העיר, ובהשתתפותם של כמאה מטיילים ישראלים, התקיימה קריאת המגילה ע"י התמימים השלוחים **לוי אליאס ומרדכי גרומך**.

מיד אחרי תפילת ערבית פתחו כולם בריקוד סוער שחימם את האוירה למחיית עמלק במגילה. בתום קריאת המגילה נערך חידון ומיד נפתחו בקבוקי 'לחיים' ואיתם הלבבות, מתוך בשירה וריקודים חגגו ושמוחו את שמחת הפורים 'עד דלא ידעי'.

ניו-זילנד

מאה חמישים תרמילאים בקריאת המגילה

כמאה וחמישים תרמילאים ישראלים השתתפו במסיבת פורים עליזה ושמחה בעיר קאנטברי שבניו זילנד. הישראלים טרחו והגיעו למקום עוד לפני שעת בין הערביים

למסיבה המרכזית בהשתתפות 400 איש במוצאי החג, גלשה אל תוך הלילה כשעשרות המשתתפים לא מפסיקים לרקוד. למקום הגיעו גם מספר תמימים מהישיבה המרכזית בבית חיינו ששימחו את המשתתפים עד אור הבוקר.

בתוך כך, בשכונה הסמוכה, גיורג-טאון בברוקלין, התארגנה פעילות על ידי הרב **אהרן שיינברגר** בה השתתפו עשרות רבות בקריאת מגילה. לאחר הקריאה נערך במקום כינוס ילדים קצר בו הכריזו הילדים את 12 הפסוקים ונהנו ממופע קסמים מיוחד. גם בגיורג טאון וגם במיל בייסין התקיימה פעילות פורים מסביב לשעון, תמימים שהגיעו מ'בית חיינו' קראו את המגילה פעמים רבות בבתים של המקורבים וחילקו משלוחי מנות רבים.

סרילנקה

מסיבת פורים לראשונה בהיסטוריה

לראשונה בתולדות האי סרילנקה נחגג במקום חג הפורים ובשיא היסטורעם! בבית חב"ד הממוקם בחוף היקדואה, השתתפו עשרות מטיילים במסיבת פורים, במהלכה קראו את המגילה וקיימו את מצוות משתה ושמחה בהידור רב. הריקודים נמשכו עד אמצע הלילה, והשמחה הרקיעה שחקים. גם את אנשי העסקים העושים בבירה קולמו, לא שכח השליח הרב **מענדי**

ליב דודאבין' ולרב אליעזר טורין, משלוחי הרבי בשיקגו שעושים ימים כלילות להצלחת המרכז ולהפצת בשורת הגאולה.

מקסיקו

סגן השגריר בקריאת המגילה

פעילות פורים במקסיקו בניהולו של השליח הרב **יוסף יצחק מייזליש**, התקיימה מסביב לעשרים וארבע השעות של החג. בקריאת המגילה ליל הפורים השתתף גם סגנו של שגריר ישראל במקסיקו. בערבו של יום הפורים התקיימה סעודת פורים מרכזית בבית חב"ד, שכללה הופעת להטוטן לילדים, כשלאחר מכן נמשכת המסיבה מתוך ריקודים עד לשעות הקטנות של הלילה. בתוך כך יצאו התמימים למקומות עסק שונים של יהודים לקרוא את המגילה ולהביא את שמחת החג.

מזרח ניו-יורק

ריקודים כל הלילה

עשרות מקורבי בית חב"ד בשכונת מיל בייסין בניו יורק השתתפו במסיבת פורים עליזה בבית חב"ד בניהולו של השליח הרב **יהודה פרידמן**. המסיבה שנערכה כהכנה

למעלה מאלף משלוחי מנות נאספו מבני הקהילה ונשלחו לארץ ישראל על מנת לחלקם לחיילים. קרוב לשלוש מאות משתתפים נהנו ממסיבת פורים מקומית שכללה פעילות מיוחדת לילדים עם מיני גן חיות שהובא למרכז, בעוד המבוגרים נהנו מאוכל כשר למהדרין ממסעדת נתן'ס המפורסמת.

באיזור היהלומים ובמרכז העיר התחתית נקראה המגילה חמשה-עשר פעמים עבור יהודים שעובדים באיזור.

קייב, אוקראינה

שלושת אלפים משלוחי מנות בקייב

לקראת פורים הכין בית חב"ד בבית הכנסת המרכזי "ברוצקי" כשלושת אלפים משלוחי מנות שחולקו בקרב חברי הקהילה, מתוכם ל-160 קשישים המרותקים לבתיהם שקיבלו את משלוחי המנות בבתיהם מידי תלמידי הישיבה. קריאת המגילה נערכה בבית הכנסת בליל פורים וביומו, במעמד מאות מתפללים שהסבו לשולחנות ערוכים. בנוסף לכך, נערכו אירועים בקרקס הלאומי של קייב באירוע מוצלח בו השתתפו למעלה מאלפיים איש.

ר' אלישיב קפלון שקרא את המגילה בשגרירות, חווה בעצמו נס פורים: "כשחזרתי מהשגרירות נסעתי ברכב רגיל. בשלב מסוים נסענו בנתיב השמאלי בכביש כשבנתיב האמצעי נסעה משאית גדולה וגבוהה. לפתע החליט נהג המשאית לפנות שמאלה, ואז אירעה ההתנגשות הצפויה: חבטה עזה נשמעה והדלת שלימיני התעקמה. איכשהו הספקנו לעבור בשניה האחרונה! בהישמע החבטה היה נדמה לי שאלו הן השניות האחרונות ח"ו; רגע לאחר מכן, קלטתי שאירע לי נס עצום!"

באירוע שהיה בליל פורים בקרקס, נאם שליח חב"ד בקייב הרב משה ראובן אסמן כשלאחר מכן הפתיע את הקהל בהחלקה על

ומשמחת באולם 'פריגתי' הגדול והמפואר בעיר. לאירוע הגיעו מאות מיהודי העיר, תלמידי בית הספר הגנים והוריהם כשהם מחופשים.

באווירה פורימית שמעו את קריאת המגילה מפי הרב ניר גושן, כשלאחריה נשא דברים רב העיר השליח יוסף יצחק וולף על מהות היום וקרא ליהודים לקיים את מצוות החג.

את הערב כיבד בביקורו ראש העיר מר ולדימיר ואסיליביץ סאלדה שלא הסתיר את התפעלותו מהשמחה פורצת הגדר ומהאווירה הפורימית. לאחר קריאת המגילה החלה התכנית המיוחדת שהונחתה על ידי שחקני התיאטרון המקומי והוצגו בה ממיטב להקות הזמר והמחול שבעיר. במהלך הערב הוגש כיבוד כיד המלך ולאחר אמירת הילחיים נסחף הקהל לריקודים עד השעות הקטנות של הלילה.

המסיבה שהסתיימה רק לאחר חצות היוותה את פתיחת אירועי פורים הרבים ביום המחרת בעיר ובבית הספר 'אור אבנר-חב"ד'.

לוס אנגלס - קליפורניה

חמש-עשרה פעמים קריאת מגילה

במרכז חב"ד לישראלים בלוס-אנגלס שבקליפורניה בניהולו של הרב אמיתי ימיני מסכמים את חג הפורים בהצלחה רבה.

כדי לזכות במצוות הנחת תפילין, ולאחד מהם אף נחגגה יבר מצווה' באותה הזדמנות, לאחר שהניח תפילין לראשונה בחייו.

המסיבה הפורימית העליזה הוציאה מאדישותם גם את הייבשים' שבמטיילים. בקריאת המגילה - גם הילברליס' שבין המשתתפים לא עצרו עצמם במחיית המן. הריקודים העליזים נמשכו עד אור הבוקר, רק אז התיישבו המשתתפים לסעוד את סעודת צאת הצום שנמשכה מתוך התוועדות חסידית תוססת ופורימית.

מינסק, בלרוס

קונסול ישראל במסיבת פורים

למעלה מ-400 איש התכנסו באולם תרבות "דזוריץ קולטורה" שבמינסק, כדי לחגוג את סעודת פורים ושמחת החג. את קריאת המגילה שמעו המשתתפים מפי השליח הרב שניאור זלמן דייטש. בברכות המגילה התכבד קונסול ישראל בבלרוס מר הרצל מימון וכן השתתפו באירוע מזכיר ראשון של שגרירות ישראל בבלרוס מר יגאל קופמן ורעייתו וראש הסוכנות מר יגור מיטלמן וראש הפדרציה מר שלום מלינקין בידך את המשתתפים.

לאחר קריאת המגילה הופיעו ילדי בית הספר 'אור אבנר' בהצגה אמנותית שסיפרה את סיפור החג. למשתתפים הוגשה סעודה חגיגית ושתייה כיד המלך ויהודי מינסק צהלו ושמחו.

חרסון, אוקראינה

עד לא ידע במסיבת פורים בחרסון

למעלה משש מאות איש התכנסו לקריאת המגילה ומסיבת פורים עליזה

הקרח בסקי כשהוא שר משירי פורים... סעודות פורים נערכו במשך כל היום בבית הכנסת לכ-800 איש! בערב הסבו כשלוש מאות מתומכי הקהילה באולם בית הכנסת לסעודת פורים עם הרב אסמן. תחילה שמעו הנוכחים את קריאת המגילה, ולאחר מכן ישבו לסעודה שנמשכה עד קרוב לחצות. השמחה וההתוועדות נמשכו עד קרוב לאשמורת הבוקר.

בואנוס איירס, ארגנטינה

כשלושת אלפי יהודים במסיבות פורים

כשלושת אלפים בני אדם השתתפו במסיבות פורים בבתי חב"ד שתחת מרכז חב"ד בארגנטינה בהנהלת השליח הרב **צבי-יחיאל גרינבלאט**. אורח מיוחד הגיע מניו יורק מזכירו של הרבי הרב **יהודה לייב גרונר**, שהתוועד עם מאות אנ"ש והתמימים והמקורבים בשכונת פוארטו מאדרו היוקרתית והצעירה ביותר בעיר בואנוס-איירס, התקיימה קריאת המגילה במניין בפעם הראשונה מאז בואו של השליח הרב **חיים-ברוך אוירכמן**. השכונה ידועה כמקום מגורים של אנשי המעמד הגבוה והיה צורך באטרקציה של ממש על מנת לכנס את היהודים. מסיבה יוקרתית ברמה גבוהה ענתה על הצפיפות ורבים נטלו בקריאת המגילה ובשאר מצוות החג.

קפריסין

תלמידי 'סאנדיי סקול' בחגיגת פורים

עשרות תלמידי "חב"ד סאנדיי סקול" בקפריסין, חגגו "שוק פורים" ענק וססגוני

שנערך עבורם. השוק התקיים בחצר מרכז חב"ד בלרנקה קפריסין, ולמקום הובאו מתקני מתנפחים, דוכני הפעלה, דוכני קליעה למטרה ותחרויות, דוכן סוכר עבודות יצירה. לאחר ששמעו הילדים מעט על החג מצוות המדריכות המסורות מירי מעטוף ומושקא פרישמן, נשא בפניהם דברים שליח הרבי במדינה הרב רסקין שביאר להם את מעלות החג. בסיום השתתפו הילדים בתחרות תחפושות.

האירוע אורגן על ידי השליחה הרבנית שינדל רסקין. למחרת התקיימה מסיבת ענק למאות מיהודי קפריסין, בחוף הים במועדון יוקרתי "עמוס קיצן בר". המקום הוכשר ע"י הרב רסקין על מנת לאפשר הגשת סעודה לאורחים הרבים. בתוך כך צוות בית חב"ד חילק מאות משלוחי מנות.

סמולנסק, אוקראינה

פורים עם להקת 'שמחה'

מסיבת פורים נערכה בעיר סמולנסק, בשילוב סעודת פורים מפוארת בהשתתפות כמאתיים אנשים נשים וטף. הסעודה התקיימה באולם האירועים של מלון "רוסיה". המסיבה נפתחה בדבריו של המנחה, חבר הקהילה מר **ייבגני צ'ערניאק**, שסיפר בשפה עשירה ומיוחדת את תמצית סיפור נס פורים.

את המגילה קרא השליח רוב העיר הרב **לוי יצחק מונדשיין**. הקהל שישב בשקט מופתי, כאשר רק רעש הרעשנים הפריע את

השקט בעת הכאת המן. עם תום קריאת המגילה, קיבלו המשתתפים 'משלוח מנות' שעברו בין האחד לרעהו, כדי לקיים את מצוות החג. במהלך נאומו, הדגיש הרב מונדשיין את המצווה המייחדת את החג הזה, חובת השמחה ללא הגבלות. אוירת השמחה הועשרה בעזרת להקת 'שמחה' מהעיר קאזאן, שהופיעה בשירים יהודים וחסידים עתיקים ומשמחים.

סעודת החג נמשכה מספר שעות, באמירת 'לחיים' וריקודי שמחה בהשתתפות הקהל הרחב. ערוצי הטלוויזיה סיקרו את המסיבה שעוררה הדים חיוביים בעיר.

ושינגטון, ארצות הברית

שמחה מסיבי לשעון

הרב **אלי וחיה אסטרין**, שלוחי הרבי לאוניברסיטת וושינגטון המפורסמת, דואגים לפעילות יהודית לבאי האוניברסיטה במשך כל ימות השנה וכך גם בחג הפורים: ברחבי האוניברסיטה ניתלו מבעוד מועד מודעות ענק שהזמינו את התלמידים לחגיגות הפורים בבית חב"ד. בעיצומו של חג פורים המה המקום בעשרות צעירים וצעירות שלא הפסיקו מלהגיע בכדי לשמוע קריאת המגילה וליהנות מסעודת הפורים ומהאווירה המיוחדת. במקום נערכו גם ריקודים עד השעות המאוחרות של הלילה, והשמחה הרקיעה שחקים.

גם ביום למחרת התקיימה פעילות עניפה עם הסטודנטים הרבים שגדשו את בית חב"ד.

הלסינקי, פינלנד

שמחת פורים בעיר הקפואה

מסיבת ענק לכבוד חג הפורים התקיימה בבית חב"ד שבעיר הלסינקי בירת מדינת

מיהודי העיר. השמחה והמשתה שהיו במקום השרו, אווירה מקסימה בין השלוחים והאורחים, בהשאירם טעם של עוד.

קליפורניה, ארצות הברית

'המערב השמח' בקליפורניה

אדם שהיה נקלע לבית השלוחים בבל-איר שבקליפורניה, לא היה יכול שלא להתבלבל. עשרות אנשים נשים וטף מחופשים לקאבויים. השליח הרב **חיים מינץ** אף הוא התחפש, ואת האווירה במקום לא היה ניתן לתאר.

זה החל בקריאת מגילה בה השתתפו רבים ממקורבי בית חב"ד, לאחר מכן הוזמן הקהל לסעודת פורים, כאשר מוזיקה שמחה גרמה לקהל הרחב להנות מכל רגע. גולת הכותרת של האירוע הייתה כאשר כל המשתתפים עלו בזה אחר זה אל הבמה והציגו את תחפושותיהם. שלושת המועמדים הראשונים זכו בהפתעות נחמדות.

בליים, ברזיל

משתה פורים בעיר הגבול

בליים היא אחת מעריה הצפוניות של ברזיל בה מתגוררים למעלה ממיליון וחצי תושבים. העיר מהווה מעין תחנת מעבר ליתר המדינות בדרום אמריקה. לפני 20 שנה הגיעו לשם שלוחי הרבי, הרב **דישראל זאגורי** ורעייתו שרה, והחלו

המצוות המיוחדות לפורים, דאגו בוועדה להביא את שמחת פורים ומצוות החג לריכוזי הישראלים במוסקבה. כך הגיעו גם למשרדי 'אל על' במוסקבה, שגרירות ישראל ומקומות נוספים. בכל מקום אליו הגיעו השלוחים, קיימו את מצות 'קריאת המגילה', 'משלוח מנות' ו'מתנות לאביונים'.

לקיום מצות 'משתה ושמחה' הוזמנו כל קהל הישראלים, אורחים וידידים לביתו של השליח הרב פרידמן, שם התקיימה סעודת פורים כיד המלך באווירה פורימית מרוממת. פעילות פורימית מיוחדת התקיימה בקרב יהודי העיר. 'ילדי העתיד' חגגו את חג הפורים בארגונה של מנהלת הפרוייקט הגבי **יעל בליאק**. לאחר קריאת המגילה הצטרפו הילדים לחגיגות במרכז הקהילתי 'מרינא רושצא', ולמחרת ביקר במקום הרב **מרדכי ויסברג** שחילק משלוחי מנות, ושמח עם הילדים יחד עם מנכ"ל מוסדות חינוך הרב **יוסף ליפסקר**.

בשנות פורים התקיימה במרכז הקהילתי מסיבה לילדים מיוחדת בה השתתפו ילדי הפנימייה וילדי הקהילה. בתוכנית, נהנו הילדים ממופע ליצנים, חיות, והשתתפו בהגרות. כמו כן בבית ספר אחי תמימים במוסקבה בניהולו של הרב **זאב קורבסקי** חגגו את פורים כמידי שנה בשנה. התלמידים הגיעו בנוכחות מלאה ואף הביאו איתם את חבריהם - בוגרי בית הספר. הנוכחים שמעו קריאת מגילה, צפו במצגות והצגות פורים - שפיל לכבוד החג ונהנו ממשחק תחרותי.

טורקיה

מאתיים איש

בקריאת מגילה בטורקיה

קרוב למאתיים יהודים, השתתפו במסיבת פורים וקריאת מגילה שהתקיימה בבית השליח הרב **מנחם חיטריק** בטורקיה. במסיבה נכח קהל רב ומגוון של צעירים וקשישים, תרמילאים ואורחים ורבים

פינלנד. בית חב"ד בהנהלת הרב **בנימין פרומה וולף**, דאג סביב מעגל השנה לפעילות יהודית מעניינת ומרתקת לקהילה היהודית שחיה בפינלנד.

גם השנה, כבשנים עברו, התקיימה מסיבת פורים ששולבה בסעודת חג בסגנון מזרחי, עם מגוון רחב של סוגי שתייה כיד המלך. לאחריה נהנו המשתתפים מתוכנית בידור וכן מהופעה מיוחדת לקריאת חג הפורים. בסיום האירוע התקיימה מכירה סינית וכן תחרות תחפושות.

פנסילבניה, ארצות הברית

פעילות חובקת אוניברסיטה

למעלה מארבע מאות משלוחי מנות חולקו על ידי סטונדטים שלקחו חלק פעיל במבצע פורים באוניברסיטת פנסילבניה. השליח באוניברסיטה, הרב **לוי חצקלביץ'** ארגן תזמורת וארוחת שושי כשרה לעשרות הצעירים שבאו למרכז חב"ד בקמפוס לשמוע קריאת מגילה ולהניח תפילין.

כמו כן התקיים קרנבל מיוחד עם משחקי חברה. רבים נטלו בשלל האירועים חלק והשבר הפך לשיחת היום בין כותלי האוניברסיטה.

מוסקבה, רוסיה

פורים חב"די ברחבי העיר

במרכז היוועדה לדוברי עברית במוסקבה בניהולו של השליח הרב **יעקב פרידמן**, לא היה רגע פנוי בפורים. מלבד

למקורבי חב"ד במקום שנמשכה עד שעות הלילה המאוחרות.

מלמו, שבדיה

"פעם ראשונה אירוע בסדר גודל שכזה"

סחף את הקהל לריקודים סוערים. כמו כן התקיימו בהצלחה רבה מסיבות פורים לילדים, מסיבה מוצלחת לנשים וסעודות פורים בבתי השלוחים.

גואנגדו, סין

פורים סיני

בעיר גואנגז'ו שבסין חגגו את הפורים כהלכתו בגרסא הסינית. תזמורת סינית נתנה את הקצב בריקודים ואוכל סיני מסורתי כשר למהדרין הופקד על הצד הקולינרי. עשרות אנשי עסקים מכל רחבי העולם הגיעו למסיבה אותה ארגן השליח הטרי לעיר הרב **אליהו רוזנברג**. השמחה הייתה רבה ונמשכה שעות ארוכות.

בודפשט, הונגריה

פורים שמח במיוחד

כארבע מאות סטודנטים הונגרים וישראלים השתתפו במסיבת פורים מוצלחת במיוחד שהתקיימה בארגון השלוחים בבודפשט בירת הונגריה: הרב **ברוך אוברלנדר**, יחד עם הרב **שמואל רסקין**, והרב **שלמה נובש**. במהלך המסיבה נקראה המגילה חמש פעמים. הקהל רקד לצלילי מוסיקה יהודית-חסידית, ע"י האורגניסט התי **מוישי רסקין**,

ניו ג'רסי, ארצות הברית

450 סטודנטים בשבתון פורמי

יותר מאלפיים אנשים נשים וטף השתתפו באירועי פורים השנה של בית חב"ד מרכז ניו-ג'רסי בהנהלת השליח הרב **יוסף קרליבן**, ובכך הפכו אותם לשרשרת האירועים הגדולים ביותר בהסטוריית אירועי הבית חב"ד בניו ג'רסי. באוניברסיטת רוטג'רס נערך שבתון לסטודנטים יהודיים. יותר מ-450 סטודנטים

בפעילות אינטנסיבית שהצמיחה פירות רבים ומבורכים. מגוון הפעילות הרב והנרחב המתנהל במקום ע"י בית חב"ד במשך כל ימות השנה, גרם לפיתוחה וביסוסה של קהילה ספרדית גדולה.

בערב חג הפורים, התכנסו בבית חב"ד, רבים מבני הקהילה, בכדי לשמוע קריאת מגילה, כשלאחריה התיישבו לסעודת חג באווירה פורימית. לאחר שעות מספר נותרו במקום רק הצעירים, והאווירה במקום התחממה. תחרות התחפושות שהתקיימה העלתה את האווירה, וגרמה לשירה ולריקודים סוערים.

ביום שלמחרת, בשעת צהרים, התכנסו כל בני הקהילה לקריאת מגילה, ולאחריה התקיים משתה פורים, בו השתתפו כל בני הקהילה. בזמן המסיבה התקיימה לילדים פעילות מגוונת, כאשר בסופה התקיימה תחרות חתפושות בין הילדים. סעודת הפורים נמשכה גם לאחר רדת החשיכה, כאשר גם הברזילאים הצפוניים נהנים מאווירה פורימית נחמדה ורוחנית גם יחד.

ספרס פרדייס, אוסטרליה

פורים שמח במיוחד

ביום שני בלילה נערכה מסיבת פורים בספרס פרדייס, אוסטרליה, בארגון מנהל בית חב"ד השליח הרב **משה סרביאנסקי** ובהשתתפות כ-200 אנשים. להטוטני קרקס הופיעו באירוע והדהימו את הקהל בשורת מעשי להטוטנים. למחרת ערך בית חב"ד סעודת פורים מורחבת

השתתפו בשבתון שכלל הרצאות, התוועדות וסעודות שבת מסורתיות. מנהל הקמפוס, הרב **ברוך גודמן** אמר כי "אני משמש בתפקידי בקמפוס כבר 20 שנה ומעולם לא ראיתי כזו רוח של אחדות בקרב הסטודנטים. סטודנטים מכל הרקעים באו לחגוג יחד את נס פורים". בנוסף, ביקרו חברי בית חב"ד בעשרים וחמשה בתי-רפואה ובתי אבות וחילקו משלוחי מנות.

במונרו התקיימה קריאת מגילה הסטורית בהשתתפות 400 אנשים שמילאו את הקפיטריה באחד מבתי הספר המקומיים, תחת חסותו של השליח הרב **יהודה שפריצר**. בנוסף חילק הרב שפריצר כ-500 משלוחי מנות.

דנייפרופטרובסק, אוקראינה

פעילות בכל המגזרים

למעלה מ-1500 יהודים השתתפו בקונצרט ענק שהתקיים לכבוד חג הפורים באולם האופרה המרכזי בעיר דנייפרופטרובסק. לתוכנית האומנותית הוזמן מר רומן קרצב, אומן מפורסם בחבר העמים וקרוב לקהילה היהודית בדנייפרופטרובסק. את בימת הכבוד פיארו ראשי הקהילה, ראש העיר, ראשי המחוז וכל נציגים הארגונים היהודיים בדנייפרופטרובסק. את מלאכת הארגון והביצוע ניהל השליח ורב העיר הרב **שמואל קמינצקי**.

לאחר קריאת המגילה וההופעה חולקו משלוחי מנות ושי מיוחד למזכרת עבור כל

אחד מן המשתתפים, ויצאו להמשך השמחה בכמה מוקדים בעיר.

חבר הנאמנים של הקהילה התאסף במסעדה היוקרתית 'יואסטוקי' שהוכשרה במיוחד, שם התקיימה התוועדות מיוחדת לרגל החג עד השעות המאוחרות של הלילה. כמו כן התקיימו התוועדות שונות בבתי אנ"ש, המרכזית בהם התקיים בהשתתפותם של הרב **יוסף יצחק חיטריק** והרב **אהרן אליעזר צייטלין**.

ביום פורים התאסף קהל רב בבית הכנסת לקיום מצוות היום. מתנות לאביונים ומשלוח מנות קיבלו ע"י הרב הראשי בנדיבותו הרבה של נשיא הקהילה מר גנדי בוגלובוב, שהעניק לכל נצרך בעיר והמחוז סל מוצרים הכולל מוצרי חלב ובשר ומוצרי יסוד.

בתוך כל ההמולה והצהלה, שמחת הילדים והמבוגרים כאחד, בחרו להגיע בהפתעה לבית הכנסת ראש המחוז מר שוויץ שאף משמש היום כנציג בפרלמנט בליווי מר ביצ'קוב המשמש כשר בפרלמנט האוקראיני. הם באו כדי לברך את הקהילה היהודית לרגל חגה.

גם במוסדות הקהילה אורגנו מסיבות וחגיגות המתאימות לרוח היום. אלפי יהודים הספיקו לקיים את כל מצוות החג בהידור, בסיוע תלמידי המוסדות הרבים, שיצאו לקיים את מצוות החג עם האוכלוסייה הבוגרת.

פונה, הודו

עשרות תרמילאים בהתוועדות פורמית

את חג הפורים בבית חב"ד בפונה בהנהלת הרב **בצלאל קופצ'יק**, לא ישכחו עשרות התרמילאים והמטיילים עוד שנים רבות. אלה התכנסו בערב חג הפורים לקריאת המגילה. את מחיית עמלק שמעו היטב השכנים ההודים...

לאחר קריאת המגילה התקיימו בבית חב"ד ריקודים אל תוך הלילה, כשרבים מהמטיילים מצטרפים למעגלים בהתלהבות רבה. למחרת היום נערכה סעודת פורים חגיגית בהשתתפות רבים מהמטיילים ומאנשי העסקים שנמצאים בעיר, והשתייה כדת אין אונס. הרב קופצ'יק ביאר בדבריו את מעלת חג הפורים בראי החסידות, ורבים מהמשתתפים ישבו מרותקים וקיבלו על עצמם להתחזק בשמירת תורה ומצוות.

אלמא אטא, קזחסטן

פרצופים חדשים בבית הכנסת

מגילת אסתר נקראה סביב השעון במהלך החג על-ידי הבעל קורא התי **מנחם יהודה** השוהה בשליחות לצידם של שלוחי חב"ד בעיר אלמא-אטא. בית הכנסת היה מלא מפה לפה במהלך קריאת המגילה, כאשר בסיום הקריאה נערכה התוועדות חסידית עד אור הבוקר, כאשר במהלכה המשיך התי **מנחם יהודה** לזכות יהודים בשמיעת קריאת המגילה.

רבה של קזחסטאן השליח הרב **ישעיה אלעזר הכהן** סיפר כי בבית הכנסת נראו פנים חדשות שלא הגיעו בעבר לבית הכנסת. גם בתפילת שחרית בבוקר, ובקריאת המגילה השתתפו רבים מיהודי העיר, ובסיום התפילה נערכה מסיבת פורים לחברי כולל 'לוי-יצחק' הפועל בבית הכנסת, ולחברי מועדון גיל הזהב. לאחר חצות היום, נערכה סעודת פורים חגיגית, והשמחה היתה מאוד גדולה. הרב כהן חילק למשתתפים סכומי כסף לצדקה, ומשלוחי מנות מפוארים.

פעילות פורמית ענפה התקיימה בעוד שני ערים במדינה בה שוהים שלוחי הרבי. בעיר אסטנה בירת קזחסטאן השתתפו מאות יהודים באירועי הפורים שאורגנו על-ידי שליח חב"ד ורב העיר הרב **יהודה יום-טוב קובלקין**. בליל פורים, לאחר קריאת המגילה,

שנה על ידי בית חב"ד בשכונת ברוקלין שבס. פאולו, בניהולו של השליח הרב **יעקב גרנשטט**. המסיבה שהפכה לשם דבר בקהילה המקומית, התקיימה בשנה זו בבית חב"ד בשכונת ברוקלין, וזאת לאחר שהותקן גג מקורה בחצר הבניין. משלוחי מנות הוכנו ליד כל כסא מהכסאות שהוכנו, והמשתתפים החליפו ביניהם את המשלוחים וקיימו בכך את המצווה.

ג'ורג'יה, ארצות הברית

כל יהודי מומחה

ההזמנות שחולקו בין בני הקהילה היהודית בעיר אלכסנדריה שבג'ורג'יה היו מפתיעות למדי: הקהל נקרא להשתתף

במסיבת פורים יחד עם המומחים היהודים של אלכסנדריה, ומומחים נוספים מהאיזור של ארלינגטון.

השליח הרב **מרדכי ניומאן** מסביר: "כל יהודי הוא מומחה בפני עצמו. במודעות שפרסמנו רצינו להדגיש לכל אחד את החשיבות בלהיות יהודי".

במהלך האירוע נקראה המגילה ונערכה סעודת פורים חגיגית, בה התקיימה הופעת להטוטן וכן תחרות תחפושות נושאת פרסים. השמחה והריקודים נמשכו שעות ארוכות.

האוכלוסיה היהודית התקיימו במשך החג. זה החל בליל חג הפורים בקריאת המגילה ברוב עם בהשתתפות מאות מיהודי העיר, כאשר אחריו התקיימה מסיבה גדולה ותחרות תחפושות בין הילדים. למחרת התקיימו חגיגות ואירועי פורים עם קריאת המגילה בחמישה ריכוזים באיזורים שונים בעיר. חגיגות שמחות ומשעשעות התקיימו במוסדות החינוך של קרן "אור אבנר" עם תלמידי בית הספר וגן הילדים.

לקראת סיום היום החלה התוועדות שמחה שנמשכה עד השעה ארבע לפנות בוקר. בהתוועדות לקחו חלק מוזמנים מיוחדים ביניהם פרופסור **חפץ מראשי** האוניברסיטה המחוזית, מר **יורי איצקוביץ** סגן ראשון של ראש עיריית ניקולייב, מנהל בית הרפואה המקומי, אנשי עסקים ואישי ממשל יהודיים שהתנתקו משגרת החולין ובאו לחגוג ולשמוח בשמחת חג הפורים. את המסיבות ארגנו שלוחי הרבי הרב **שלום גוטליב**, ורעייתו השליחה גבי **דינה גוטליב** בהשתתפותן הפעילה של הבנות השלוחות ממכללת בית רבקה בכפר חב"ד.

ס. פאולו, ברזיל

מאות יהודים במסיבת פורים

מאות יהודים השתתפו במסיבת הפורים הברזילאית המסורתית המתקיימת מידי

נערכה מסיבת פורים גדולה, בה נערכה הגרלת פרסים וחיידון פורימי. במהלך חג הפורים, יצא הרב קובלקין וצוות בית חב"ד לחלק משלוחי מנות ומתנות לאביונים ליהודי העיר, וכן לקבוצת קשישים ונוזקים שאינם יכולים לצאת מבתיהם.

גם בית חב"ד בעיר פאוולאדר שבקזחסטאן בהנהלת השליח הרב **שמואל קרנאו** אירגן שרשרת אירועים בעיר במהלך חג הפורים. בית חב"ד אירגן שני אירועים מרכזיים האחד ביחד עם ארגון 'חסד' בעיר, והשני בבית הכנסת. במהלך חג הפורים קרא הרב קרנאו ארבע פעמים את מגילת אסתר, בפני יהודי העיר. במהלך החג נערכה גם מסיבה לחברי מועדון גיל הזהב וחברי כולל 'תפארת לוי-יצחק'. המשתתפים האזינו למגילת אסתר, וקיבלו משלוחי מנות ומתנות לאביונים – עזרה לחג. בנוסף לכך, נערכה סעודת פורים והתוועדות לידידי בית חב"ד. ההתוועדות נמשכה שעות ארוכות, ובמהלכה נשא דברים הרב קרנאו על מהות חג הפורים.

ניקולייב

ששון ושמחה בעיר הולדתו של הרבי

שמחה וששון היו מנת חלקם של הקהילה היהודית בניקולייב. רצף של אירועים משמחים שהקיף את כל רובדי

עוף אנ"ש

נותן לך כנפיים

על כל קניה פעל 400 ש"ח

תשתתפו **בהגרלה**

על 2 כרטיסי טיסה לרבי

הזמנות בטל' רב קווי

03-9521649

יחי אדוננו סורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
 תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק
 כיכר מד"א ת.ד. 1035 נצרת עילית
 טל: 04-6462770 פקס: 04-6578485

בתמונה:
 חיל צ"ה
 מצדדיו לרבי

כל ילדי ישראל

מצטרפים לצבאות ה'

צבא, שמושבת על צדק ויושר, על עשיית מעשים טובים,
 על ערכים יהודיים שורשיים, צבא הילדים שיביא את הגאולה.

מי הקים את הצבא?

ח"כ מליכיאויסיש מלך המשיח, בשנת ה'תשס"א - 1981.

מי משתתף?

כל ילד בן 7 עד 17 שנים, מכל קהילה, מכל מדינה.

איך משתתפים?

ברישום, מילוי טופס, מילוי טופס, מילוי טופס, מילוי טופס...

מה הסכרה?

הצבא הגאולה, באמצעות הארץ העולם, בטובות אנושיים טובים.

להרשמה: מלא את הפרטים והבא לנציג צבאות השם באזור מגוריך. לקבלת תעודת חיל צ"ה יש לצרף 10 ₪ לבירוים: מחלקת רישום - 054-4570770

שם:	ישוב:	פקס:
משפחה:	שכונה:	תאריך לידה:
שם האם:	מס' בית:	למדת בבית/ספת:
מס' זהות:	טל:	כיתה:

חפידים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' יעקב בלוני**, לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יעקב בלכמן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יעקב בלפר**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אייל שמעון ברק**, שליח כ"ק אדיש מה"מ חרסון – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום ברק, נצרת עילית; מרת ברקוביץ, רחובות; משפחת ר' יוסף ברנס, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' אברהם ברשוויצקי**, דורל, פלורידה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שמואל גליצנשטיין**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל צבי גליצנשטיין, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' יצחק גליצנשטיין, ירושלים; משפחת ר' זלמן ריבקיין, כפר חב"ד; מרת מינה ריבקיין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן הרצל**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן וילנקין**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים אלעזר וילנקין, קראון הייטס; משפחת מה"מ בופולו. משפחת ר' שלום לברטוב, קראון הייטס. משפחת הרב יצחק הכהן הנדל ראב"ד ורב קהלת ליובאוויטש מונטריאל.

● **למשפחת ר' רוני יעקאבס**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' רפאל לביב**, נתניה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שמחה לביב, נתניה; משפחת ר' יקותיאל אביב, ראשון לציון.

● **למשפחת ר' אהרן מירלאשוילי**, רמלה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל מירלאשוילי, רמלה; משפחת ר' בן ציון מיכאלשוילי, לוד; משפחת ר' רפאל מיכאלשוילי, לוד; משפחת ר' בן ציון מיכאלשוילי, כפר חב"ד.

●

למשפחת ר' משה מלאיוב, אטלנטה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק מלאיוב, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' רחמן יונייב, תל אביב.

● **למשפחת ר' ישראל סעלווין**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אפרין עלוש**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מיכאל עלוש, ירושלים; משפחת ר' לייביש נעש, חבר ועד הקהל קראון הייטס.

● **למשפחת ר' מרדכי צייזלר**, תל ציון – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק יעקב צייזלר, ירושלים; משפחת ר' יוסף קיסלמן, ביתר עלית.

● **למשפחת ר' זאב מאיר קדנר**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מאיר שמחה הכהן קוגן**, קראון הייטס – להולדת הבנים התאומים.

● **למשפחת ר' לוי קורניסקי**, מקינאו, אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' משה שיינפלד**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' סנדר גוזנפוד**, פלאם הרבור, פלורידה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן גורביץ**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' יונתן גורדון**, יוסטון, טקסס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מאיר גניביש**, מונטריאל, קנדה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שמואל גרינוולד**, ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב גרינוולד, ירושלים; משפחת ר' שלמה רוזנברג, מנכ"ל ישיבה קטנה חב"ד בני ברק.

● **למשפחת ר' יונתן הרצוג**, אנקינו, קליפורניה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מתן לוי ויצמן**, פורט לודרדיל, פלורידה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום ויצמן, רמת ישי; משפחת ר' גרשון פריד, צפת.

● **למשפחת ר' מרדכי ועקנין**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ברוך ועקנין, קרית גת; משפחת ר' חיים חלילי, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן יוזביץ**, כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יהושע יוזביץ, ירושלים; משפחת ר' שלום דובער ליפסקר, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' רועי לוי**, ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ניסן לוי, ירושלים.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל מינצברג**, צפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר מינצברג, ירושלים; משפחת הרב יעקב רייצעס, שליח כ"ק אדיש מה"מ ורב יסוד המעלה; משפחת ר' אורי בן-שחר, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שמואל נחלס**, טורונטו, קנדה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' לוי יצחק שטרן**, שיקגו, אילנוי – להולדת הבת **חיה מושקא**; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי שטרן, מנהל ישיבת ליובאוויטש פארקסויל; מרת שרה שטרן, ירושלים; משפחת ר' שניאור זלמן לאבקובסקי, ר"י תות"ל המרכזית, קראון הייטס; משפחת ר' יהודה שפוטץ, מונטריאל; מרת טעמא גוראריה, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' אלכסנדר שינקר**, מוסקבה, רוסיה – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' יוסף יצחק הכהן אבלסקי**, נצרת עילית – להגיע הבן התי **מתתיהו לוי** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב זלמן לייב אבלסקי, שליח כ"ק אדיש מה"מ ורב ראשי מולדוביה.

● **למשפחת אדליסט**, מלבורן, אוסטרליה – להגיע הבן התי **אלעזר** למצוות.

● **למשפחת ר' סעדיה מעטוף**, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי **שלמה אביחי** למצוות.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק נעמאנאו**, ברינואה, צרפת – להגיע הבן התי **שלום דובער** למצוות.

● **למשפחת ר' אורי קמחי**, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי **מנחם מענדל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים שלמה מעטלער, באר שבע.

● **למשפחת שמוטוב**, קראון הייטס – להגיע הבן התי **ישראל** למצוות.

● **למשפחת שמוטוב**, קראון הייטס – להגיע הבן התי **לוי** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ר' ירוחם פישל הלוי גייקובס**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **יוסף יצחק הלוי** בקשרי שידוכין עבי"ג שרה למשפחת ר' **דוד גולן**, ירושלים.

● **למשפחת דובינסקי**, לוס אנג'לס, קליפורניה – לבוא הבן התי **דוד יונה** בקשרי שידוכין עבי"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **יוסף יצחק אלישיביץ**, ברוקלין, ניו יורק.

● **למשפחת זבדי**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **ישראל** בקשרי שידוכין עבי"ג **תנה** למשפחת **קוריק**, הנטינגטון ביטש, קלפורניה.

● **למשפחת חריטאן**, ווינפיג, קנדה – לבוא הבן התי **נפתלי** בקשרי שידוכין עבי"ג **רחל** למשפחת **יארמוש**, מונטריאל, קנדה.

● **למשפחת ר' שמעון סילמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **לוי יצחק** בקשרי שידוכין עבי"ג **לאה** למשפחת **קלוגמן**, יוהנסבורג, דרום אפריקה.

● **למשפחת סנדמן**, ניו הייבן – לבוא הבן התי **בצלאל** בקשרי שידוכין עבי"ג **נעמי** למשפחת **קנר**, בולטימור.

● **למשפחת הרב פנחס הכהן פלדמן**, שליח כ"ק אדיש מה"מ ורב ראשי סידני, אוסטרליה – לבוא הבן התי **שמואל הכהן** בקשרי שידוכין עבי"ג **חסיה** למשפחת ר' **מיכאל קיל**, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל הכהן פלדמן, סידני; מרת סימה קיל, ירושלים; מרת זיסל לבנהרץ, ירושלים.

● **למשפחת ר' יעקב פרידמן**, ירושלים – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **אברהם גז ונקרט**, בת עין.

● **למשפחת ר' שלמה פרידמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **זלמן** בקשרי שידוכין עבי"ג **זינה** למשפחת **ליסקר**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת קופרמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **שלמה** בקשרי שידוכין עבי"ג **זינה** למשפחת **סטרק**, אולבני.

● **למשפחת ר' יגאל קירשנזפט**, שליח כ"ק אדיש מה"מ ניצן (נווה דקלים) – לבוא הבן התי **אברהם דוד** בקשרי שידוכין עבי"ג **חווה** למשפחת ר'

הירש לייב פרבר, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ גילה, ירושלים; **ולזקניהם** מרת שפרה מרוזוב, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שלמה חנא קפלן**, ניו יורק – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **הדס ג'ורג'ט** למשפחת ר' **אברהם פנירי**, נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** מרת אבלין טל, רכסים.

● **למשפחת קרולין**, פילדלפיה – לבוא הבן התי **דוד** בקשרי שידוכין עבי"ג **מלכה** למשפחת **כהן**, פילדלפיה.

● **למשפחת רובריש**, פורט לודרדייל, פלורידה – לבוא הבן התי **יונתן זן** בקשרי שידוכין עבי"ג **מרים** למשפחת **גולדברג**, קראון הייטס.

● **למשפחת הרב יצחק רייטפורט**, מו"ץ בבורו פארק – לבוא הבן התי **עזריאל** בקשרי שידוכין עבי"ג **אלקה** למשפחת **שטראקס**, סורי, קנדה.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת אהרן**, נתניה – לנישואי הבן התי **שמעון** עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **משה ויינר**, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם זלמן ויינר, ירושלים.

● **למשפחת ר' זב איש-בית**, קרית גת – לנישואי הבן התי **יונתן** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **יוסף יצחק גופין**, רחובות; **ולזקניהם** משפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' חיים יעקב אליאס**, צפת – לנישואי הבן התי **נועם מרדכי** עבי"ג **חנה** למשפחת **ליבשטיין**, נוב, רמת הגולן.

● **למשפחת ר' משה בלוי**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **הלל הופמן**, קרית אתא; **ולזקניהם** מרת רחל שניידר, רחובות; משפחת ר' אברהם הופמן; משפחת ר' ישראל בדיחי.

● **למשפחת ר' יהודה בצלאל**, אביטל – לנישואי הבן התי **ברק** עבי"ג **מרוה בתיה** למשפחת ר' **שורון הראל**, מגדל העמק; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים מגן, אביטל.

● **למשפחת ר' יעקב ברזין**, לוד – לנישואי הבן התי

שמואל עבי"ג **מרים** למשפחת **אביטל**, חצור הגלילית; **ולזקניהם** משפחת ר' פרץ ברזין, לוד.

● **למשפחת ר' יהושע ברק**, נצרת עלית – לנישואי הבן התי **חן יוסף צבי** עבי"ג **דבורה** למשפחת ר' **עופר ניר**, לוס אנג'לס.

● **למשפחת ר' אליהו הלוי גולדין** – לנישואי הבן התי **מיכאל יוסף הלוי** עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **דניאל גלוסנער**, מונטריאל.

● **למשפחת ר' ישראל צבי גליצנשטיין**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **יעקב סטמבלר**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק גליצנשטיין, ירושלים; מרת דבורה סטמבלר, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שלמה יהודא גרברצ'יק**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **שמואל** עבי"ג **חנה איטא** למשפחת ר' **שמואל זב סלפוי**, בני ברק; **ולזקניהם** מרת זיסל לבנהרץ, ירושלים; מרת הניה הרטמאר.

● **למשפחת ר' אברהם אלטר הלוי הבר**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **חיים אליעזר הלוי** עבי"ג **רחל** למשפחת ר' **יהושע הכהן גרוס**, בני ברק; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל צבי הלוי הבר, משפיע בשיכונים בכפר חב"ד; מרת ציפורה מנדלסון, ירושלים; מרת אלקה קלנר, בני ברק.

● **למשפחת ר' שמואל אריה הילדסהיים** – לנישואי הבן התי **יצחק יעקב** עבי"ג **חנה קיילא** למשפחת ר' **גרשון לייב לרמן**, קראון הייטס. **ולזקניהם** משפחת ר' צבי אבא לרמן, קראון הייטס. משפחת ר' צבי הירש חיטריק, קראון הייטס.

● **למשפחת הריסון**, מיאמי ביטש – לנישואי הבן התי **יוסף עבי"ג רחל** למשפחת **הגר**, ניו הייבן.

● **למשפחת ר' חנא ראובן וויטקס**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **משה** עבי"ג **חנה** למשפחת **מוס**, סידני, אוסטרליה.

● **למשפחת ר' זושא וילהלם**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **מרדכי בער** עבי"ג **רחל** למשפחת **וייס**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת זינגר**, מנטסטטר, אנגליה – לנישואי הבן התי **בן-ציון** עבי"ג **חיה מושקא**

למשפחת ר' **זאב כץ**, קראון הייטס.

● **למשפחת זייץ**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אריה** עבי"ג **חנה** למשפחת **שארף**, סידני, אוסטרליה.

● **למשפחת ר' יוסף הכהן כהן**, רב שכונה רמלה – לנישואי הבן התי **מנחם הכהן** עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **בכור ארנב**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק הלוי לויץ**, פריז, צרפת – לנישואי הבן התי **שמואל הלוי** עבי"ג **חנה** למשפחת הרב **יקותיאל פרקש**, רב ומו"צ בירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' אהרון גרשון פרקש, בני ברק.

● **למשפחת ר' מאיר יעקב לבנוני**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **ברוך** עבי"ג **בריינדל** למשפחת הרב **טוביה זילברשטרום**, רב בית כנסת חב"ד שכונת חב"ד ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל דב לבנוני, ירושלים; משפחת ר' משה אהרן טייכמן, כפר חב"ד; משפחת ר' אהרן מרדכי זילברשטרום, ירושלים; משפחת ר' נחום אברהם יעקובוביץ, אנטוורפן, בלגיה.

● **למשפחת ר' יאיר לדיוב**, סרסל, צרפת – לנישואי הבן התי **ישראל ברוך** עבי"ג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **שלמה מסיקה**, פריז, צרפת.

● **למשפחת ר' דניאל נרבוני**, יער, צרפת – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **גאלדא רבקה** למשפחת ר' **חיים מלול**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קרטייל, צרפת.

● **למשפחת ר' חיים שלום הלוי סגל**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ עפולה – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל הלוי** עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **יצחק אבוקסיס**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי זלמן הלוי סגל, ירושלים.

● **למשפחת ר' ברוך סטארפר**, ניו גרסי – לנישואי הבן התי **עמנואל עבי"ג רחל** למשפחת ר' **מנחם מאיר בלוי**, קראון הייטס.

● **למשפחת סימון**, אולבני – לנישואי הבן התי **שלום זובער** עבי"ג **זינה** למשפחת **סמטנה**, מונטריאל, קנדה.

● **למשפחת סימונס**, סידני, אוסטרליה – לנישואי הבן התי **מרדכי** עבי"ג **נחמה זינה** למשפחת **ברנט**,

קראון הייטס.

● **למשפחת סימונדס**, ווינג' – לנישואי הבן התי **אביגדור** עבי"ג **סימה** למשפחת **וורשנסקי**, לוס אנג'לס.

● **למשפחת ר' יצחק ערד**, רחובות – לנישואי הבן התי **בנימין** עבי"ג **שירי** למשפחת **חרפק**, כרמיאל; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר ערד, רחובות.

● **למשפחת ר' משה פאלאס**, לוס אנג'לס – לנישואי הבן התי **מרדכי שלמה** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **שמואל משה לעזל**, קראון הייטס; **ולזקניהם** מרת אידית פאלאס; משפחת ר' חנוך לעזל.

● **למשפחת ר' מאיר פימה**, לונדון – לנישואי הבן התי **אשר יונתן** עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **יעקב שטרן**, ברוקלין, ניו יורק.

● **למשפחת פרנקל**, קליפורניה – לנישואי הבן התי **זובער** עבי"ג **חנה** למשפחת **ליסבון**, בוליטמור.

● **למשפחת רוזנברג**, לוס אנג'לס – לנישואי הבן התי **ישראל משה** עבי"ג **הדסה** למשפחת **לויץ**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת ר' בנימין חיים רוטשטיין** – לנישואי הבן התי **שלמה** עבי"ג **נחמה מלכה** למשפחת ר' **בן ציון ולטון**.

● **למשפחת שור**, לאס וגאס – לנישואי הבן התי **יהודה** עבי"ג **רבקה** למשפחת **טורנהיים**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק שניאורסון**, לוס אנג'לס – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן** עבי"ג **ציפא** למשפחת ר' **שלום זובער** **גוראריה**, ס.

פ א ו ל ר
ברזיל.

מגיע לכם "מזל-טוב"? עדכנו אותנו בפקס!

(04) 659-4920

במחנה

צבאות ה'תש"ק

זינים עם
הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2

שעת סיפור

הצלתו של פודה השבויים

4

טיפול שורש

פנס קסם

6

רואים גאולה

כולם כאחד!

8

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

אבל לאחר שראיתי את פתיחותו, אספתי את כחותי ושאלתי בבישנות: "למה אתה מתפלל כל כך חזק?"

"אתה שואל שאלה חשוכה" הודה. "אם היינו יודעים מה זה 'תפלה', היינו מתפללים כל היום בכונה גדולה", הוסיף.

"אתה רוצה מקורות..." הפטיר בחיור, והתחיל להסביר: "התפללות הן פידוע במקום הקרבנות. בזמן בית המקדש, היו מקריבים מידי יום שני קרבנות, אחד בתחלת היום ואחד בסיומו. מדוע היה צורך להקריב מיד בבקר?" שאל. "כדי שמיד שאנו קמים בבקר, עוד לפני שאנו מתעסקים בעניינינו אנו מודים לה' על חיינו. וזה נמשך עד לסיומו של היום שאז מקריבים עוד אחד. ולמה? בכדי שאם מישהו לא התנהג במשך היום כמו שצריך" הוא קרץ לי בעינו, "הוא יוכל לכפר על זה".

"כך גם בתפלה", מיד קשר זאת לנושא שיחתנו. "כשאנו מתפללים בבקר תפלה טובה, אנו משפיעים בכך על ההתנהגות בכל מהלך היום".

דקות ארוכות הוספתי להביט על הזקן שהתרחק, כשהסבריו מהדהדים באזני...

[מעבד על-פי לקוטי שיחות חלק ג']

הוא היה אדם מיוחד. עיניו היו מאירות, ופניו הפיקו חכמה. זקנו הצחור עטף את דמותו בהלה רוחנית, ותרמילו הצרור על כתפו החזיר את רואיו עשרות שנים אחורה.

לא ידעתי בן כמה הוא, זה לא יפה לשאל. אבל על פי הערכתי, הוא כבר חצה את גיל הגבורות [80].

מידי פעם, בדרךכי לבית הספר התעכבתי בבית הכנסת רגעים אחדים על ידו. התבוננתי בדבקותו ובקמטי הפנים שנחרשו בהם בשעה שאמץ את רכזו באותיות התפלה.

לפתע, היה מרים ידיו אל-על ובקול מתחנן נגן קטעים מתוך התפלה. "לעשות רצונך בלבב שלם"...

השיא במחזה הרוחני הזה היה מגיע כאשר הוא הפך דף, ואמר "שמע ישראל" מרטיט לב.

המחזה הבלתי רגיל הזה נטע בי אהבה לתפלה, והייתי מתמוגג מנחת קשהייתי מתבונן בו מחדש.

פעם אחת, ראיתי אותו מתהלך ברחוב הראשי שלנו. פתאום הוא נעצר על יד עץ רחב ממדים ונשען עליו. התקרבתי אליו. "מה שלומך?" שאל אותי בהתענינות. "ברוך ה'" השבתי מיד. אני לא כזה אמיץ,

הצלתו של פודיה השבויים

בשעהגיע ר' יוסל לליובאוויטש בקש מהגבאי ר' נחמן לסדר לו 'יחידות' דחופה אצל הרבי. אולם ר' נחמן התעקש ואמר לר' יוסל שהוא ידרש לחכות על שניגיע תורו או שיכניס פתק לרבי.

בלית ברירה הכניס ר' יוסל פתק לרבי בו הוא כתב שיש לו ענין דחוף ור' נחמן הגבאי לא נותן לו להכניס. הרבי בקראו את הפתק שלח לקרא לר' יוסל.

ר' יוסל ספר לרבי את התרחשות העניינים בדיסנה בענין השחרורים מהצבא. קעת שאל יוסל לאן עליו לברח, לקרמנצ'יג או לפולטובה. ברור היה לו שעליו להמלט, שאלתו הייתה רק להיכו.

הרבי שאל אותו שתי שאלות; האם מישהו יודע על נסיעתו לליובאוויטש? והאם עסוקו בפדיון השבויים היה באמונה, שלא על-מנת לקבל פרס?

על השאלה הראשונה השיב שרק אשתו יודעת על נסיעתו. ועל השאלה השנייה השיב בחיוב.

הרבי הרהר קמעה, הביט בשעונו, ואמר: לפי חשבוני תוכל עדין לתפס את אחד מבעלי העגלה הנוסעים לתחנת הרכבת, בכדי לעלות בזמן על הרכבת הנוסעת לדיסנה. ואם במקרה ואחרת, אמר להם בחוץ והם ירתמו את מרכבתי ויובילו אותך לתחנת הרכבת. סע הביתה והשיי"ת יעזר לך.

ר' יוסל נצא מחדרו של הרבי מבלבל. הוא שאל את הרבי לאן לברח והרבי הורה לו לחזור הביתה! אולם כף אמר לו הרבי וכדרכם של חסידים ציית ר' יוסל לדברי הרבי מבלי להרהר אחריהם. הוא הספיק את הרכבת וכבר למחרת הוא היה בביתו.

קעת עברו על ר' יוסל ימים של דאגה עמקה ופחד מפני הבאות.

לאחר כמה ימים בא אליו חברו יעקב ראובן ובפיו בשורה שהכל הסתדר ברוח השם, ויותר אין ממה לחשש. ר' יעקב ראובן זה אף הוא מחסידי חב"ד היה מן היחידים שינדעו על פעילותו של המלמד בענין 'פדיון שבויים'. הוא עצמו היה מגדל ירק ומוכר אותו לבעלי הבתים

בעינה דיסנה גר ר' ברוך יוסף קלויזנר המכנה 'ברוך יוסל המלמד', שהיה מחסידי הרבי הרש"ב. בעינה זו שכנה לשכת גיוס של הצבא האדום. כחלק מלשכת הגיוס נכללה גם ועדת בריאות, שפגניה אמורים היו לעבר בחורים בגיל גיוס. תפקידה של הועדה היה לקבץ מי כשיר לשרות ומי לא.

המצב באותם ימים היה שחיל יהודי לא יכל היה לשרת בצבא האדום ולהשאר ביהדותו. השרות ארך ארבע שנים, ללא אכל כשר, מניין ותפלות. מכיון שךך, הבחורים היהודים היו עושים כל שביכולתם על-מנת להשתמט משרות זה.

חברי ועדת הבריאות אהבו ממו, ותמורת קצת שלמונים היו מצהירים על פלוני או אלמוני 'שאינו כשיר לשרות'. כך הרויחו מהעסקה שני הצדדים, גם חברי הועדה וגם הבחורים. לשם יצירת הקשר בין הבחורים לחברי הועדה היו 'מתוכים' שגם הם היו מרויחים מהעסקה.

לשם כך נוסדה חברת 'פדיון שבויים' שעסקה בגיוס האמצעים לשחרור בחורי הישיבה. הכספים שגיסו עברו תחת-ידו של ברוך יוסל שעסק בכך מתוך מסירות נפש וישר כפים, כשהוא אינו לוקח לעצמו פרוטה.

ביום בהיר אחד התפשטה ידיעה לפיה עומדת להגיע לדיסנה ועדה מיוחדת מפטרבורג הבינה בכדי לבדק את שיטת השחרורים. היה ברור לכל שגזרה זו הגיעה כתוצאה מהלשנה. פחד גדול נפל על כלם.

ועדת הבקורת הגיעה והחלה בעבודתה. תוך ימים מספר הגיעו אליה הלשנות ועל פיהם נעצרו פקידים מלשכת הגיוס ורופאים. עתה הגיע תורם של 'המתוכים'.

ברוך יוסל המלמד היה מדאג עד מאוד, שכן הוא היה מערב בשחרורם של בני ישיבה רבים. הוא החליט אפוא לנסע לרבי לבקש את ברכתו.

בעלה אמור להגיש את האשמה נגד המלמד, הגיע מכתב ובו הלשנה נגד בעלה עצמו. המזכיר הרצה לו את המכתב באומרו: "ראה באיזו צרה אתה נמצא". סגן מפקד המשטרה שכנע את המזכיר שישתיר את המכתב למרות חששו של המזכיר שזה עלול להרשיעו.

ברגע שנכנסו נציגי הועדה התבלבל סגן המפקד ובמקום לתת את המסמכים המרשיעים את המלמד, נתן להם את המכתב שמרשיע אותו עצמו! בו במקום צוה יו"ר הועדה לעוצרו.

עתה כבר מובן היה לר' יעקב מה פשר היזלות ששמע בכניסתו לבית.

ר' יעקב ראוהו השפיע על אשתו של סגן מפקד המשטרה שתשכנע את בעלה להשמיד את ענין ההלשנה על המלמד, בהבטיחו לה שהוא יעשה את כל שביכולתו לבטל את האשמה כנגד בעלה.

כך נצל ר' ברוך יוסף המלמד, בזכות ברכתו של הרבי, מענש חמור וקשה.

החשובים של העיר. בצורה זו נודע לו על פתרון בעייתו של המלמד. וכך ספר ר' יעקב ראוהו לחברו המלמד:

באחד מימות השבוע פשנכנס ר' יעקב ראוהו לבית סגן מפקד המשטרה שמע בכיות ויזלות, פששאל לפשר הבכי ספרה לו בעלת הבית על האסון שספרה להם.

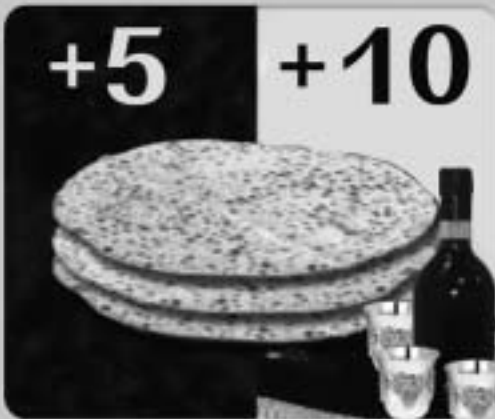
בעלה, סגן מפקד המשטרה נהג בעבר לקבל שחד ולבצע "טובות" מסומות מבלי לספר על כך לממנה עליו. באחד מן הימים נודע על כך למפקד המשטרה וכך החל הוא עצמו לקחת שחד בעוד סגנו – בעלה של האשה המספרת – חדל מלקחת שחד.

כאשר הגיעה המשלחת מפתרבורג עצרו מיד את מפקד המשטרה ועוד מספר פקידים בכירים.

עתה נשאר במשך רק בעלה ומזכיר ושניהם היו מבינים את הדיחיות עליהם היו עוברים חברי המשלחת. באותו היום שהיה

חידתמונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מתוך 'דבר מלכות לנוערי על פרשת ויקרא זהו את הקשר ושלחו אלינו.

להזמנת 'דבר מלכות לנוער חייגו: 6462770-04

פתרון מגליון מס' 46 : ירידה לצורך עליה

המוצאי שבת קודש אור אב' ניסן בשנת תר"פ הסתלק אביו"ר פרש"ב נ"ע. **קובץ** הסתלקותו אמר: "אני עולה פשימה, את הכתיב אני משאיר אכס". **היוס** זה בשנת תשמ"ח דיבר הרבי מלך פמשיח שליט"א שיחה מפורסמת אבות מעלת הפכרצה של "יחי פמלך" – שמוסיפה חיות ומזרזת את בתגלותו של מלך פמשיח. **לקראת** י"א ניסן בשנת תש"ן פורה הרבי שליט"א ארבעים את "קונטרס י"א ניסן" בהוצאה מיוחדת (בכריכה צבעונית). **הקונטרס** מכיל ביאורים בחסיונות על הפרק פאישי של הרבי שליט"א. **הי"א** ניסן חילק הרבי שליט"א את הקונטרס בצירוף דולר לצדקה. **הי"א** ניסן תשמ"א לאחר "חלוקת פמזות" אמר הרבי שליט"א שיחה בכניסה לבנין הספרייה שאז יב סדר.

מאת חיים רה"ר

פרק עשרים ושמונה

הפנס, וּשֵׁם לפני האור תמונה. אם תכוון את הפנס לעבר הקיר, תוכל לראות את התמונה ב-ע-נ-ק!"

רחש של התפעלות השלים את דבריו של שימן. "שטויות", חתם שימן את הסברו. "בחוצלארץ כולם יודעים איך עושים את זה, אם הייתה לי עכשיו תמונה, הייתי מראה לכם..."

את המשך השיחה אליהו כבר לא שמע. לו יש מישהו מ"חוצלארץ" שיכול להראות לו איך עושים פנס כזה. אליהו פרש מחבורת ילדי החצר, ובעיניים חלומיות התחיל לצעוד הביתה. הוא לא חשב על כך שדוד יידל המכובד הוא לא בדיוק הטיפוס שיתקין לו פנס קסם...

הקולות שבקעו מבעד לדלת הסגורה של משפחת ווליס, גרמו לו להאט את צעדיו בצורה משמעותית. מה קורה שם? אבא ודוד יידל מתווכחים!?

אליהו לחץ חרישית על דלת הבית. אברהם ויידל ווליס אפילו לא הבחינו בכניסתו.

שניהם הביטו על חפץ כלשהו שהונח על השולחן. אליהו הזדקף על בהונות רגליו, מעקם את ראשו בניסיון לראות. תמונה. זה מה שהיה שם. מה יש להתווכח על תמונה, בסך הכול יש לה שימוש אחד – פנס קסם. ומעבר לזה, את מי היא מעניינת בכלל? מרגע זה היה ראשו של אליהו עסוק בתכנונים איך להשיג את התמונה הנחשקת. קטעי משפטים חלפו מעל ראשו, אך לא נכנסו לאוזניו:

"אז אתה חוזר לארגנטינה. אינני יודע מתי נראה בשנית. דבר אחד אני רוצה שתבטיח לי, יידל..."

"למה אתה מודאג כל כך, אברהם? אני עוד אחזור. אני חושב להשקיע כאן בישראל. נראה לי שהארץ הצעירה הזאת תתפתח למכרה זהב!"
 "אתה יכול להבטיח לי שתחזור, יידל? אתה רחוק כל כך והעולמות שלנו שונים כל כך. דבר אחד אתה חייב להבטיח לי. להבטיח להורים שלנו, שהיו ואינם..."

"אברהם, אתה מתרגש מידי. יהיה בסדר. גם אם לא אבוא לבקר, אני לא נעלם. יש מכתבים. ואם תשכח איך אני נראה, תוכל להסתכל בתמונה שלי..." דוד יידל החווה בידו לעבר התמונה המונחת על השולחן.

תקציר: ב.ס. לואיס מארגנים הילדים מבצע לימוד ענייני משיח ואגולה. השכן של בית הכנסת טוען לבעלותו על הקרקע, ומוציא צו משטרי לפינוים מהמקום! מיכאל בדרך לפגישה עם המפקד כשבאמתחתו מסמכים עתיקים, וביניהם מסמך למנחם המדבר על "יידל ווליס"... בירושלים מויש מחמיץ את המקום הראשון בתחרות, ומתגבר על האכזבה. הוא מתכוון לנסיעה לארגנטינה, ובינתיים מספר ר' אליהו על ביקורו של דוד יידל העשיר בביתם הדל בירושלים שלפני כ-50 שנה!

פנס קסם

בית ישראל ירושלים, תשט"ז

"זהו!" שימן הוריד את רגלו מעל האבן הכבדה שימשה לכיסוי בור המים. ילדי החצר נעצו בו עיניים מוקסמות. שימן הניח בזהירות את מסמר הפלדה החלוד, ובחן בסיפוק את קופסת השימורים שבידו.

"אתם רואים?" הוא הפנה את צידה המחוררר של הקופסה לעבר חבורת הילדים שישבה בחצי גורן סביב בור המים שבחצר המרוצפת. "עכשיו רק צריך להכניס בפנים נר, ולסתום את הצד הפתוח. ככה יש לנו "לאמפערנע" (פנס)! שימן הניח בזהירות את ה"פנס" המאולתר. אליהו נמלא גאווה. זה הפנס שלו! הוא הביא לשימן את הקופסה, ושימן התקין את הפנס בשבילו! אליהו עצם את עיניו, מתמכר לדמיונותיו המתוקים. הוא ייצא למסע הרפתקאות בסמטאותיה של ירושלים, כשרק הפנס ישמש לו כחבר לדרך. עם כל התגליות המסעירות הוא יגיע אחר כך לחצר, וכל החברים ישבו סביבו. אפילו שימן יקשיב בסקרנות רבה לסיפוריו..."

דבריו הבאים של שימן ניווטו את דמיונו של אליהו למחוזות חדשים לגמרי.

"שמעתי שב"חוצלארץ" יש גם פנס קסם", סח שימן לחבורה, שהצטופפה סביבו מחדש.

"פנס קסם?" בן ציון עיקם את אפו בחשדנות.

"מה אתה לא יודע?" הניף שימן את ידו ביטול. "אתה מדליק את

התמונה, הותירו עדות נצח לניסיון הכושל...

כשנפרדו אברהם ויידל בלחיצת יד איתנה, ראה אליהו את פניו המכווצות של אביו, וידי הממוללות את התמונה החרוכה. נו, זה ברור. אבא מצטער על הפרידה. מיידעמתי יגיע דוד יידל לביקור חוזר! (בתקווה שיביא מתנה שווה יותר משעון זהב, שאבא החביא כבר עמוק בארון...). אולם, גם כשנמוגה דמותו של יידל מאחורי דלתותיו של האוטובוס המקרטע, הוסיף אברהם להביט אל עבר אותה נקודה עלומה, בה התפוגג לאחורנה עשנו של האוטובוס. גבותיו התקשתו בארשת קודרת והוא חש איך מועקה בלתי מוסברת קונה לה שביתה בליבו. כאילו ניבא לו ליבו, שלאחר זמן ייפסק לפתע זרם המכתבים הדליל מארגנטינה, ועקבותיו של האח ייעלמו. כאילו ידע אברהם כבר מעתה, שכל הניסיונות להשיג את כתובתו החדשה של יידל ייעלו בתוהו, והמכתבים יחזרו שוב ושוב בחתימה זהה באותיות לטיניות מסתלסלות: הנמען עזב!

אליהו תחב את ידו לכף ידו של אביו השותק. אברהם ננער. הוא הביט באליהו, נאנח חרישית. ב"ה שיש לו את אליהו. זה שימשיך את השושלת של משפחת ווליס, ואור חיזור של פנס בודד שנותר כאן לבד בארץ ישראל, עוד יתחזק ויפרוץ, ויזהיר למרחוק...

• • •

ר' אליהו ווליס השתתק. הוא הסיט מבטו הצידה, ומויש ניחש שרטיבות בלתי מוזמנת מציפה אותו. הוא ניגב בחשאי את עיניו. להפתעתו, הייתה לר' אליהו סיבה אחרת לפנייתו הצידה לכיוון הספרייה. הוא פתח מגירה אחת, ומול פניהם המשתאות של מויש ושניאור, שלף מתוכה... קופסת שימורים!

ר' אליהו סובב את הקופסה הנושנה, ומול עיני הילדים נגלו חורים קטנים שהחלידו ברבות השנים.

"פנס הקסם!" הקריאה נמלטה מפיו של שניאור בניגוד לרצונו. הוא מיהר לכסות את פיו בידו, אך ר' אליהו רק חייך. הוא גישש בעמקי המגירה אחר חפץ נוסף, ושלף עוד משהו. מויש כבר יכול לבד לנחש. *התמונה.*

הקצוות החרוכים העידו בבירור על זהותו של הגבר הצעיר שבתמונה. מויש ושניאור נעצו בתמונה מבטים מסוקרנים. אדם גבוה ורזה, לבוש בחליפה בהירה וכובע לבן משונה, ולעיניו זוג משקפיים עגולים משונים עוד יותר. *יידל ווליס.*

מויש ושניאור נעצו מבטים שוקקים זה בזה. מבלי לומר דבר ידעו שני החברים כי מחשבה זהה חולפת במוחם. *יש לעשות הכול כדי ליצור העתק מן התמונה הזו. הם יעזרו לר' אליהו החביב למצוא את הפנס הארגנטינאי האבוד!*

המשך יבוא בעז"ה...

הוא חייך חיוך חיוור, בניסיון לפוגג את המתח שבאוויר, אך אברהם אחיו לא התפתה לניסיונות ההסחה.

"יידל, דבר אחד אני מבקש ממך!" אברהם נטל את שתי ידי אחיו בכפות ידיו. הידיים היו לחות. "אתה התרחקת מכל הקדוש והיקר לנו. אני יודע, לא רצית לספר לי כדי לא לצער אותי, אבל אני שומע את דיבוריך. אתה לא אותו יידל של בית אבא. אני לא דורש ממך לשוב אל הדרך אותה נטשת. זה מעבר לכוחי. רק דבר אחד הבטח לי. שהאישה אותה תישא בעז"ה, תהיה בת ישראל כשרה!"

שני האחים הביטו רגע ארוך זה בעיני זה. עמוק עמוק. כל תמונות העבר ניבטו מתוך האישונים הבעורים. *המחנות. העקורים. אונית המעפילים. הגירוש חזרה לצרפת. הפרידה קורעת הלב בין השניים שנותרו יחידים בעולם, כמו שני ענפים נטושים שנתלשו מגזעם. לחלוחית חשודה שטטטה פתאום את הראייה. שני אחים. קשר של נצח. עם של נצח. גם לשני ענפים הנדים ברוח יש גזע רב פארות הקושר אותם לשלשלת הדורות. האם ינתק הקשר?*

הדומיה שהשתררה לפתע משכה את תשומת ליבו של אליהו. הוא לא הבין דבר מהמתרחש. מה קורה עכשיו?

יידל נכנע ראשון. הוא השפיל את עיניו ונעץ את מבטו בתמונה המונחת על השולחן. "אני מבטיח", לחש חרש. ואז, כאילו מונע על ידי כוח בלתי מוסבר, התיישב יידל ווליס ליד השולחן. הוא נטל את התמונה והתבונן בה רגע ארוך. אחר הפך אותה בתנועה נמרצת ושרבט מספר מילים מאחריה.

הוא נשא עיניים לחות לעבר אחיו, שניצב קפוא באותה התנוחה כמקודם.

"זו התחייבות שלי. שתראה אותי בתמונה, תזכור שהבטחתי. **תקרא** שהבטחתי!"

אברהם ניתק בכוח מקיפאונו. הוא התקרב לעבר יידל, ונעמד בסמוך לכיסאו. אברהם הניח ברוך את התמונה על השולחן. "זה יהיה הפנס שלך", לחש, קולו צרוד מגודל המעמד. "גם אם תתרחק חלילה, ההבטחה שלך תהיה הפנס שיאיר לך את הדרך חזרה..."

ושוב נפלה דממה בין השניים. המחשבות שטפו כמו גלים, והמבטים שהוחלפו בין שני האנשים המבוגרים הביעו הכול. *שני אחים. קשר של נצח. עם של נצח.*

לאליהו זה התאים בדיוק. אפילו אבא בעצמו אמר שהתמונה היא הפנס של דוד יידל, ושימן אמר שבחוצלארץ כולם עושים פנס קסם, אז קדימה, צריך רק להדביק את הנר בפנים, להדליק, ו- הנה הקסם!

הריח החשוד הנחית באחת את שני האחים אל המציאות. למרבה המזל, הצליח אברהם ברגע האחרון להציל את התמונה מעלייה בלהבותיו של "פנס הקסם" המהולל. מול פניו המתכרמות של הקוסם המאוכזב, לא נותר להם אלא לפרוץ בצחוק, ורק הקצוות החרוכים של

כַּלֵּם כְּאַחַד!

תקציר: המשך הדרך מתברר כמוצר ומאיר. תהליך קבוצה הגליות החל, והשלישייה צופה בקהלות ישראל היורדים מענני שמיא. וכרגיל, כמו כל דבר שהם חופכים לחייה, גם עכשו הם משחקים יחד ב"משחק הזוהיים".

יומן יקר!

נראה לי שעדין לא הפנמת את הזכות המיוחדת שיש לך, לדוח מכלי ראשון על ארועי ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א. אני לא כל כך בטוח, אבל מאוד זכיל להיות שאתה היחיד בינתיים שזוכה לקבל תאורים אקטואליים מההתגלות הנכספת לה חכו וצפו עם ישראל במשך כל הדורות.

הנהוגים אצלם בגולה. רק בודדים נשארו עדן בגדי החול שלהם, היות ולא הספיקו להתלבש כראוי".

אם בתחלה היו האנשים מרפזים יחד, וכך זכינו להבחין מי בא ומיחין, הכי שתוף דקות ספורות הספיק המון האדם להתערב היטב זה בזה, ובגליל רועש של מאות קולות בשפות שונות נשמע ברכע.

כך למשל, אוכל לצין דוקא את הזוירה בא, שהנה מיוחדת במינה. קשה להעלות זאת על גבי הכתב, אבל אני מרגיש באן עם כל מיליוני האנשים כמו במשפחה אחת. באלו אנחנו מכירים זה את זה מכבר, וכעת המשפחה הגדולה נפגשת לאחר נתק של שנים רבות. כל יהודי באן, נראה בעיני באלו הוא אחי היחיד...

בטוי משלם לכך שאין תחרות בין עדות בזמן הזה, היה בעת שכל העם שהגיע זה עתה מהמדינות הרחוקות בסיוע ענני שמיא, ראה את פני הקדש של מלך המשיח...

קריאתו של יוסי, העיכה אותי מהרהורי "שימו לב", אמר. "כלם באן לובשים את בגדי השבת שלהם. לכן, כל עדה מתבלטת בבגדים שלה".

או אז, ההתרגשות הגיעה לשיאה. העם פלו ברוך כאחד, בקול אדיר ורועם, את ברכת 'שהחנינו בלשון הקדש. באן, היית זכיל להרגיש את האחדות המפלאה השוררת בין שכבות העם פלו.

"מן הסתם", העיר חיליק, "בהשמע קול התרועה המבשר על ההתגלות מלך המשיח, לבשו כלם תכף את בגדי השבת

פקודת יום

אני אישית, הייתי מגדיר ארוע זה התגשמות מלאה של בקשת עם ישראל בתפלת שמונה עשרה ג' פעמים ביום - "ברכנו אבינו פלנו כאחד באור פניך".

לקראת חג הפסח הממשמש ובא, נלמד הפעם את ההוראה המיוחדת אלינו מחג החרות, כחילי צבאות השם העומדים תמיד מוכנים לקרב - מתוף אמונה בטוחה פי תכף ומיד ממש ננצח את הגלות ונראה את הרבי מלך המשיח שליט"א גואלנו גאלת עולמים:

לבער - ולהוסיף!

"זכר ליציאת מצרים" - ראשית עלינו לבער כליל את היצר הרע המפריע לנו לעסק בתפקידנו (סור מרע - בעור המצ), ולהוסיף באור וקדשה - למווד התורה וקיום המצוות (ועשה טוב - אכילת מצה). ו"כימי צאתך מארץ מצרים", כך גם עתה - "אראנו נפלאות", בגאלה האמתית והשלמה.

אבל דוקא באן, באשר לעין כל נראה שהכל הולך למישרין, מצא לו יוסי - הממחה למציאת בעיות, זמן לעורר שאלות ובעיות, כממחיותו מסדמת דנא..

המשך יבוא בעזרת ה'...

נראה לי, שהעצה הכי טובה להתחיל 'לחיות' את מה שקורה באן, זה פשוט להתחיל להתבונן בפניהם של היהודים שהגיעו זה עתה עם העננים. על פני כלם האיר אור מיוחד, הארה בלתי רגילה, מעין שלנה בזאת של אנשים שלא ידעו צער מעולם... בשבילם, באלו מעולם לא הייתה גלות כה מרה ונוראה...

כך, לפחות, נראה הדרך בעיני, יומני...

בעת אני נזכר, בתאוריו של המורה בפתה על האחנה והאזורה הטובה שתשרה בימות המשיח. אלו ואחרים החלו מתגשמים למול עיני, בפשטות ממש.

(מעבד מתוף חוברת למודים, קעמפ אורו של משיח)

(מעבד משיחת ג' דחומ"פ תשמ"ו - ל"יצבאות השם")

המחנה

חוויות הפסח

אפיית מצות • מצגות והפעלות • מהו פסח • ליל הסדר לדוגמא

הסברים במאפייה אמיתית. שיקגו

ממצרים באמצעות הצגה מושקעת הממחישה את ההתרחשויות, או סרט וודאיו, והכל הופך

סיפור בהצגה. בווסטווד קליפורניה

לכבוד מבצע 'מצה לתלמיד', המבצע הגדול של ילדי 'צבאות השם' לקראת חג הפסח, אנו מביאים סקירה על הפעילות ברחבי העולם.

במבצע זה, הילדים לומדים מהו פסח, שומעים את סיפור יציאת מצרים, ומבינים את מושגי החג. בסוף הם מגיעים לקטע המעניין, בו מקבלים הסבר מפורט על תהליך אפיית

אופים מצות. ראשון לציון

תהליך אפיית מצה שמורה עבודת יד. יש מקומות בהם אפילו לוקחים את הילדים למאפיית מצות אמיתית בכדי שיראו בעצמם

מכינים ביחד. ג'ורג' טאון ניו יורק

איך אופים מצות 'על אמת', ולאורך כל השלבים של האפייה מקבלים הילדים הסבר מפורט על כל דבר.

לעיתים רבות ניתן לראות מורים או הורים לוקחים חתיכת בצק קטנה ואופים גם בעצמם לאחר אפיית המצות...

להיות מעניין יותר, ומיוחד.

גם בתהליך אפיית המצות עצמו יש שיפורים רבים. במקומות רבים מסבירים

בוחרים חיטים. ניו יורק

המצות, החל מגידול החיטה ועד המצות הטעימות שבבית - ומסיימים בהכנת ואפיית מצות קטנות וחמודות.

המבצע קיים כבר עשרות שנים ומצליח בכל מקום, גם בארץ וגם בחוץ-לארץ, בכל מקום שמגיעה המאפייה של הילדים, צהלה ושמחה. במקומות רבים הפכו את 'מבצע מצה'

את כל התהליך עם הדגמה מוחשית: בוחרים חיטים, ומסבירים על התהליך המיוחד של קציר החיטים. אחייכ טוחנים אותם לקמח, ושומרים ממגע עם

מים. כעת לוקחים מים בכלי נקי, ומסבירים על מים שלנו. אחייכ ניגשים להכנת הבצק, מדגימים את תהליך ביקוש הקמח והמים, והלישה המהירה. ורק אחרי כל זה מקבל כל אחד מהילדים חתיכת בצק לעשות ממנה מצה, כעת צריך רק לעמוד בתור ולהגיש לאופה. זוהי המחשה טובה של

טוחנים את החיטים ניו יורק

מבצע 'מצה לתלמיד' בשנים הראשונות בכפ"ח

הפשוט לייריד חוויות הפסח. ביריד לא רק אופים מצה אלא גם מקבלים את כל התוכן החסידי של פסח, תוך זמן קצר הילדים יודעים את ענינו של החג לפי החסידות עם כל המושגים; מהו חמץ, ומהי מצה, מהו פסח, ומהי גאולה.

יש מקומות שמציגים את סיפור הגאולה

היריד ממשיך בליל הסדר לדוגמא! הילדים נכנסים לחדר עם שולחן ערוך לליל הסדר, שם המנחה מסביר איך עורכים את ליל הסדר, והילדים משתתפים באכילת המצות שהכינו.

נ ס י י
ב ת מ ו נ ה
שממחישה את
הזעקה עד מתי!!
ה' שלח לנו את
מלכינו משיחנו
שיבוא במהרה
ויגאלנו ויוליכנו
ק ו מ מ י ו ת
לארצנו תיכף
ומייד ממיש.
אמן.

גוש קטיף. שנה שעברה

בהפסקה

תולדות הקריאה

כתב ואייר: שמואל ב. צפת

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המוצלחים שבהם יפורסמו בעז"ה

מאת: משפחת רבינוביץ, ירושלים

חובות, חובות...

א': יש זכיתי בלוטו! **ב':** נו, מה אתה הולך לעשות עם הכסף? **א':** לשלם את החובות שיש לי. **ב':** ומה תעשה עם השאר? **א':** השאר יחכו... לזכייה הבאה שלי.

מאת: יוס'ל פרידמן, מיל בייסין ניו-יורק

השמש בלילה

ילד שאל פעם את המורה: האם מישעה עלה פעם לשמש?

ענה המורה: ברור שלא! למה לא?, שאל הילד.
ענה המורה: "מפני שזה חם מאד ומסוכן" אמר הילד: "אז שילכו בלילה..."

אוטובוס עליז

פעם נוסע עלה על האוטובוס ושאל את הנהג: סליחה, האוטובוס הזה ישיר? הנהג: כן, ואם תשלם הוא גם ירקוד.

מאת: ד. כהן, נחלת-הר-חבי"ד

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתרצו.

יצירות נבחרות נפרסם בעז"ה בגליונות הבאים.

מאת: יחי המלך איזגווי, קראון הייטס

לעיני אפרים בן יוסף היידי

העמל ואירועים

ישנן הנהגות שונות הקשורות לחודש ניסן והמועדים שבו. קשרו בין התאריכים לבין המנהגים ע"י מתיחת קו בין הטורים. את האות שמצאתם בין הטורים צרפו למשפט, ע"פ סדר המספרים שמוצג. את האותיות הניחו לפי סדר המספרים.

1. ר"ח ניסן

2. כל חודש ניסן

3. מר"ח ניסן – י"ב ניסן

4. בשבתות חודש ניסן

5. ב' ניסן

6. הקשר בין חודש ניסן ללבלוב העצים

7. הנהגה של שמחה בכל חודש ניסן

8. חודש ניסן הוא...

א. הסתלקות הרבי הרש"ב

ב. ברכת האילנות

ג. לא אומרים צדקתך במנחה

ד. אין אומרים תחנון

ה. לא מתענים

ו. יום הקמת המשכן

ז. הראשון לחודשי השנה (מהתורה)

ח. קוראים את פרשת הנשיאים

כעת כתבו את האותיות ע"פ המספרים בטור הימני:

6 2 1 7 4 6 8 2 1 5

לפניכם מספר חידות קטנות הקשורות לרבי הרש"ב שיום ההילולא שלו חל בחודש זה.

הרבי הרש"ב

• ראשי תיבות נוספים לחב"ד.

• כוס (כ = ר) + ההיפך מרע.

חברו את שני המילים, מה יצא?

• 5680

מה הקשר בין מספר זה להסתלקות הרבי הרש"ב?

הגרלה חודשית
תתקיים בין
הפותרים נכונה.

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת

עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 04 - 6578485

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג

ונשמע': 08 - 9493770

בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא

הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם

בקול ברור לפני שאתם משאירים את

ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם

להגרלת הפרטים.

פתרונות לשעשועונים מגיליון מס' 47:

תפוזרת:
פרמידה:

